

magyar

VADÁSZLAP

+16 oldal

www.vadaszlap.hu

ÁRA: 650 FT, ELŐFIZETŐKNEK: 600 FT

15. ÉVFOLYAM 12. SZÁM 2006/DECEMBER

Kellemes ünnepeket kívánunk!

Kettner

DECEMBER 11-12-ÉN
MINDEN TERMÉKRE
10%-os kedvezmény
a KETTNER vadászboltokban!

BLASER
SAUER
MAUSER
MÁRKAKÉPVISELET

LAKSEN, BARBOUR, ELCH,
BUSHLINE, MEINDL, FJALL RAVEN
ruházati termékek

ZEISS távcsövek illetve
RWS, GECO, ROTTWEIL
lőszerek nagykereskedelme.
Érdeklődni: 52/531 293

KETTNER BUDAPEST

1061 Budapest
Andrássy út 21.
tel.: 1/351 0300,
1/351 0301
fax.: 1/321 6696
mobil: 20/972 3448

KETTNER DEBRECEN

4029 Debrecen
Cegléd utca 18.
tel.: 52/531 294
fax.: 52/531 293
mobil: 20/341 1811

KETTNER SZABOLCS

4400 Nyíregyháza
Simai út 9.
tel.: 42/312-397

PARTNERÜNK:

ZALAI VADÁSZCENTRUM KFT.
8900 Zalaegerszeg
Bíró Márton utca 47.
tel./fax: 92/348 011
mobil: 30/939 8369

Blaser

Mindig a profik oldalán

Blaser, Mauser, Sauer, Zeiss
nagykereskedelmi képviselő

Blaser Magyarország Kft.

4033 Debrecen, Veres Péter u. 73
Tel: 52/521-092, Mobil: 20/488-2000

Blaser, Sauer sörétes és golyós fegyverek tesztelésére lehetőséget biztosítunk a budaörsi lőtérén!
Kontakt: 30/201-1704

FB

BLASER MÁRKAKERESKEDŐK

KETTNER BUDAPEST, 1061 BUDAPEST, ANDRÁSSY ÚT 21., TEL: 1/351-0300, 301, FAX: 1/321-6696 • KETTNER DEBRECEN, 4032 DEBRECEN, CEGLÉDI U.18., TEL: 52/531-294, FAX: 52/531-293, 20/341-1811 • KETTNER SZABOLCS 4400, NYÍREGYHÁZA, SIMAI U. 9., TEL: 42/312-397
• DIANA SIÓFOK VADÁSZBOLT, 8600 SIÓFOK, SZENT LÁSZLÓ U.39., TEL: 30/936-6066, 84/312-352, FAX: 84/315-298 • SEELAND VADÁSZÁRUHÁZ, 1188 BUDAPEST, NAGYKÖRÖSI ÚT 24/A, TEL: 1/291-8889, FAX: 292-2991 • STEFÁN VADÁSZCENTRUM, 7100 SZEKSZÁRD, KOSSUTH U.32., TEL: 74/510-995, FAX: 74/510-996 • TRÓFEA VADÁSZBOLT, 3000 HATVAN, TABÁN ÚT 5/1, TEL: 30/924-6277, FAX: 37/540-954 • ZÖLD PRIZMA KFT, 4400 NYÍREGYHÁZA, EGYHÁZKÖZ 1., TEL/FAX: 42/504-070

MÉRLEG

Megjelenik havonként, a megelőző hónap utolsó hetében.

Meg nem rendelt kéziratokat és fotókat nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

Ára: 650 Ft, előfizetőknek: 600 Ft
Az előfizetési díj 2007-ben 7200 Ft

A Magyar VADÁSZLAP előfizethető „Belföldi Postautalványon” a szerkesztőség címén, átutalással a 65100149-11301439 számlán, vagy a hírlapkezelésitől, a postahivatalokban.

Kiadó-főszerkesztő:
Csekő Sándor
(70/702-50-01)

Főszerkesztő-helyettes:
Wallendums Péter
(70/702-50-04)

Olvasó szerkesztő:
Homonnay Zsombor
(70/702-50-02)

Főmunkatárs,
a www.vadaszlap.hu honlap
felelős szerkesztője:
Somfalvi Ervin
(70/702-50-03)

Tervezőszerkesztő:
Kőszegi Szilvia
(70/702-50-22)

A könyvkiadás felelős szerkesztője:
Márok Tamás
(70/702-50-05)

Hirdetési igazgató:
Polster Gabriella
(70/702-50-06)

Informatikus:
Hegedűsné Wéber Ildikó
(70/702-50-37)

Szerkesztőségi titkár,
a csomagküldő szolgálat vezetője:
Elek Ferencné
(70/702-50-40)

Főkönyvelő:
Domokos Viktória
(70/702-50-45)

Kiadja: a **VADÁSZLAP Kft.**

A szerkesztőség és a kiadó címe:
1031 Budapest, Pákász u. 7.

Központi telefon és fax: **242-00-42**
Vadász-flotta: **70/702-50-00**
E-mail: **vke@vadaszlap.hu**
www.vadaszlap.hu

Terjeszti a Lapker Rt., a Magyar Posta és az alternatív terjesztők.

A terjesztést gondozza a Hírvilág Press Kft.
Telefon és fax: 411-04-91
E-mail: hirvilag.press@hirvilagpress.com

Erdélyben terjeszti és az előfizetéseket fogadja a Krónika Kiadóház Rt.
Telefon: 0264-420-320
Az előfizetési díj 2007-ben 1 millió lei.

Szlovákiában a COLOR Interpress Kft. megbízottja a New Gazza – Ábel Gábor a terjesztő.
Telefon: 036/771-2331
Mobil: 0905-407-017
Az előfizetési díj 2007-ben 1000 korona.

Nyomdai előállítás:
Pharma Press Nyomda
Felelős vezető:
Dávid Ferenc
ügyvezető igazgató

ISSN 1215-6159
(Nyomtatott)
ISSN 1588-1229
(Online)

Mérleg

A hogy közeledik az év vége, egyre gyakrabban jut eszembe, talán mérleget kellene készíteni... ezernyi dologról. Számba venni, mit tettünk jól, mit szúrunk el, mivel dicsekedhetnénk, és mivel kellene szégyenkezni. Biztos, van ilyen is, olyan is... ami csak akkor derül ki, ha – a napjainkban egyáltalán nem divatos – tisztességgel, korrektül a két serpenyőbe pakolnánk a jót és a rosszat.

A gimnáziumban Sztanó tanár úr tanította a matematikát, és elhitette velünk, hogy a számok nem hazudnak, a matematika az a kristálytisztá tudomány,

FOTÓ: CSEKE CSILLA

amelyben feltétel nélkül bízni lehet. Sokáig hittem neki, bíztam a számok mindenhatóságában, az egyszerűség megint-gáthatalanságában, az összeadás és kivonás eredményeiben... de akkor még nem tanultam sta-

tisztikát, nem ismertem se szakértő közgazdászt, se mérlegképes könyvelőket, nem tudtam, hogyan lehet bűvészkedni még a számokkal is... hogy a mérlegek nem egyformán mérnek.

Mindezt a kétségeim miatt bocsátottam előre, mert – megrögzött optimistaként – szeretnék hinni, fenntartás nélkül bízni az ön-, és mások becsapása nélkül elkészített élet-mérlegeinkben.

Ha csak a magyar vadászat idejeseiméit kezdjük el mérlegelni, ugyan csak billegni fog a mérleg nyelve, mert 2006 a vadászterületek újrafelosztásának, a határok lebontásának és újrarajzolásának az éve... Milyen jó lenne azt írni, hogy „volt”. De nem „volt”, még jócskán a jelen idő, a „van” érvényes rá, hiszen az állami területek tulajdonosi és kezelői jogosítvánnyal megbízott képviselői hónapok óta presztízs-harcot vívnak egymással... és a már érvényesnek hitt elsőfokú határozatok is – megyénként változóan – veszélyben vannak. Ki gondolná, hogy a politika, a pártosság ide is befurakodott a színében változott polgármesterek miatt, a jegyzők újabban másképpen szavaznak, mint azt az önkormányzati választások előtt tették volna.

Mennyivel könnyebb dolgunk lenne a vadászatban is, ha időben megszülettek volna az egész ország demokratizmusát elősegítő alkotmányos lépések, hogy kevesebb képviselőt kelljen eltartanunk,

akik nem a pártok listáján kerülnek a parlamentbe, hanem megméredzhetnek abban a körben, ahol ismerik őket és akik – ennek megfelelően – nem a pártfegyelem, hanem a választóik érdekeinek megfelelően szavaznak. Milyen másképp alakulna az életünk, a pártok csillogása, ha a tagdíjakból kellene ficánkózniuk, biztosan nem költenének milliárdokat az adófizetők pénzéből kampányokra, a pártvezérek biztonságára és a hithű slepp eltartására.

Madách Imre: Az ember tragédiája hetedik színénél tartunk, amikor egy „i” betűért képesek máglyahalált halni a Homoiusion-t vallók, miközben a hatalom a Homoiusion-t hirdeti?

Van törvényünk, végrehajtási rendeleteink, ha egyezséggel nem megy, a mérleget tartó, de bekötött szemű Justícia fog igazságot tenni a vitáinkban, de addigra mennyi mocskot, átkot és irigységet, viszályt és veszekedést lapátolunk nagyvonalúan a serpenyőkbe... és győztesként sem maradunk sebek nélkül.

Sokat nem léptünk előre a vadászok orvosi vizsgálatának ésszerűsítésében, a fegyvertartási rendeletet sem módosították, a CITES engedéllyel külföldön elejtett trófeáink becsempészése ma is „természetkárosító bűncselekmény”, az orvvadászok előbb visszakapják a fegyvereiket, mint az a vadász, aki elfelejtette „kiírni” magát a beírókönyvből. Bocsánatos bűn az infra-távcsövek használata, nem vezettük be a „vadász-jelöltség” intézményét és rekordot döntünk a vadász-balesetek statisztikájában.

Megtanultuk viszont magunkat ünnepelni, vadásznapi rendezni, van már zászlónk, himnuszunk, kürt-szignáljaink, ápoljuk a hagyományainkat, sőt újabb nyitányokat találunk ki, oktatjuk a vadász-vezetőket... vadgazda mérnökökből, amatőr vadászfestőkből, állástalan vadőrökből akár Dunát is lehetne rekeszteni.

Kókadozik vadászturizmusunk virága, fácánállományunk a mélypontra csökkent, már nem vesztettek, csak rühesek a rókák, viszont nagy bakok, bikák estek a jobb vadászterületeken és még soha ennyi magyar vadász nem vadászott külföldön.

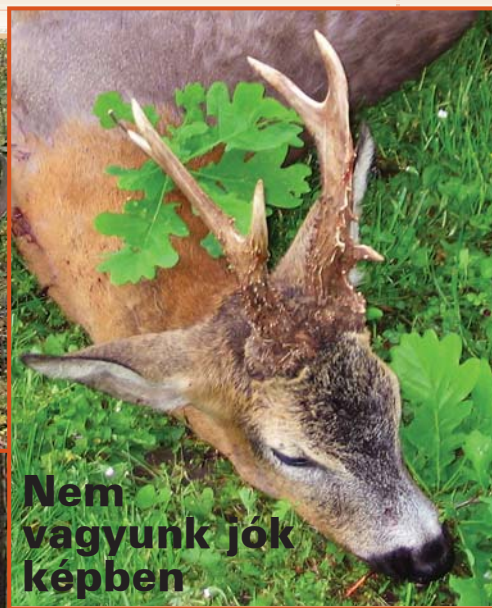
És még a saját, személyes mérlegünkről szót sem ejtettünk, pedig a legnagyobb szükség talán éppen erre lenne.

De mérlegelünk mi bármit is emberrek!

Aréka Imre

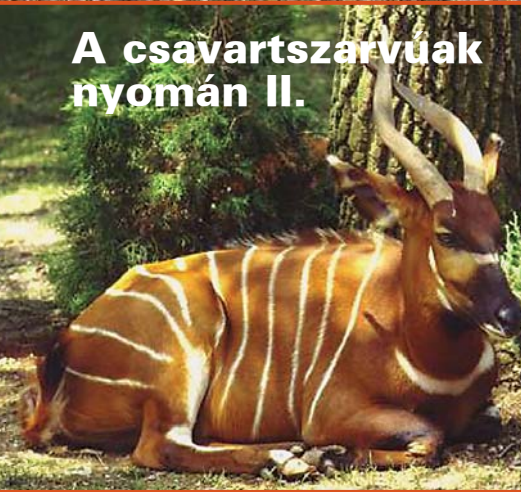
Bockereki lapátosok

Nem vagyunk jók képben

Egymást, vagy a vadat etetjük?

A csavartszarvuak nyomán II.

Disznóhajtás-praktikák

CÍMLAPON: TÉLEN

BLAUMANN ÖDÖN FELVÉTELE

A szerkesztő jegyzete

Mérleg741

Interjú

Hit és hivatás743-744

Vadászati gyakorlat

Disznóhajtás-praktikák745-747

Álláspont

Első fokon748-751

Ajánlatunkból752

13. oldal

Mindennapi reformunkat add meg nekünk ma753

Aktuális

Bockereki lapátosok755
Szent Hubertus Napok756

Solymászat

XVI. Nemzetközi Solymásztalálkozó757

Vadgazdálkodási gyakorlat

Egymást, vagy a vadat etetjük?759-761

Humor

Karácsonyi ajándék762-763
Függőségem763

Diana

Európai Diana-találkozó764

Portré

Lóháton és vérebbel765
Hazatért a mester766
A szívügye az iskola767
Császármadarak nyomában769

Fotósarok

Nem vagyunk jók képben770-771

Vadászok, vadászotthonok

Egy pilisi vadász Guineából772-773

Karácsonyi irodalmi melléklet

Füstbement novellák775
Az utolsó cigaretta776-777
Tűzről pattant baklövés777-779
Szenvedély779-781
A dohány melege782-783
Alkony783-785
Grandli és szivar786-787

Szafari

A csavartszarvuak nyomán II789-791

Életem...

A 225 éves zergebak792-793

Vadászkutya

Emlékverseny a magyar pusztán794

Ajánló

DVD a vadászjásatról795
Vadásznapló795

Hírek, tudósítások ..796-798, 802-803, 807

Vadászboltok

A minőséget kell megfizetni799

Módi

A tökéletesség a cél801

Mikor - mi - mennyiért

Vadászati szolgáltatások, lőszerárak805

Oktatás

Már a határon túlról is809

Gyerekeknek

Karácsony és szilveszter között810-811
Advent és karácsony811

Apróhirdetések813

Ízválasztó

Karácsonyi vadászasztal815

Horgászoknak

Pisztrángok a Bükkben817

A következő számunk december 19-én jelenik meg.

Megrendelés

Név:

Cím:

**Az előfizetési díj a 2007-es évre
Magyarországon 7200 Ft
Romániában 1 millió lei
Szlovákiában 1000 korona**

Az előfizetési díjat Magyarországon a VADÁSZLAP Kft. címére (1031 Budapest, Pákász u. 7.) lehet elküldeni „belföldi postautalványon”, vagy a 65100149-11301439 számlaszámra átutalással. (Kérésre számlát, ill. csekket küldünk.)

Romániában a Krónika Kiadóház Rt. lapterjesztőinél lehet előfizetni, információt a 0264-420-320-as telefonon ad a kiadó.

Szlovákiában a New Gazza – Ábel Gábor gyűjti az előfizetéseket.
Címe: 93701 Zelizovce, Hviezdoslavova 41.
T: 036/771-2331, mobil:0905-407-017

VADÁSZLAP
Előfizetési tájékoztató

Hit és hivatás

Szigetváron a vadásznapi Hubertus misén feltűnt, hogy a misét celebráló pap a prédikáció alatt gyakran használja a vadász zsargont és úgy tűnt, mintha egy vadászati szakember szólna hozzánk az oltár mögül. Ezt halkán szóvá tettem a mellettem álló vadásznak, aki rögtön rávágta, ez nem csoda, hisz a plébános úr vadászik. – A pap? – kérdeztem értetlenül. – Igen, ráadásul ügyes, eredményes és etikus vadász az esperes úr. Ettől kezdve természetesen az érdekelt, hogyan éli meg ezt a fura kettősséget egy egyházi személy. Ronta László (59) esperes plébánossal a harkányi plébánián arról beszélgettünk, szét lehet, szét kell-e választani egy lélekben a vadászatot és a hitet. Mennyi és milyen bűnük van a vadászoknak? Kell-e vezetelni vadászati szenvedélyünk miatt a karácsonyi szentmiséken?

VADÁSZLAP: Vadászszobám falát végignézve, mind gyakrabban hasít belém a gondolat, hogy egyszer valahol, valamikor, valakinek el kell majd számolnom a mutató ujjam tetteivel. Bűnösök vagyunk mi vadászok?

Ronta László: – Csupán a vadászat miatt nem. Főképp, ha ez a szenvedély hittel, odaadással és szakértelemmel párosul. Amikor Isten megteremtette a világot, egyenként elvezette az állatokat Ádám előtt. Minden felvezetett állatnak nevet kellett adni. Nevet adni valaminek azt jelenti: birtokolni. Isten az ember szolgálatába adta a vadat, ha úgy tetszik táplálékkul adta az embereknek.

VADÁSZLAP: Ezek szerint felelősek vagyunk a ránk bízott teremtményekért.

Ronta László: – Természetesen. A vadászok ezt sokszor és sokszorosan átélhetik. Számtalan olyan eset van, amikor a kezükben van a döntés joga. Nem kis felelősség eldönteni a beteg vagy a sebzett vad sorsát. Ezért fontos a belső béke, a harmónia és a megfontolt mérlegelés.

VADÁSZLAP: A hívő ember jobb vadász?

Ronta László: – A vadászat nem elsősorban hit kérdése, de nagyon fontos a lelkiismeret. A vadászok közt is vannak nem hívő emberek, de ettől még lehetnek érző lelkületűek. Az, hogy nem kínozzuk az állatot, hogy a beteg, elesett vadat megszabadítjuk a szenvedéseitől, szinte a kötelességünk. Egy érzékeny lelkületű ember nem tesz rosszat a kutyájának és a macskájának sem, nemhogy a határban élő állatoknak.

VADÁSZLAP: Ilyenek a vadászok?

Ronta László: – Sajnos egyre kevesebben vannak, akiknél felfedezni a belső békét és a harmóniát. Vannak tehetősebb emberek, akiknél a vadászat már a gazdasági kategóriába tartozik. Sokaknál arról szól a vadászat, hogy mit tudnak kivenni és nem befektetni a vadászatba és a fő szempontjuk, hogy milyen gazdasági haszonnal zárják az évet.

VADÁSZLAP: Ön két vadásztársaságnak is tagja, hogy éli meg a manapság zajló területvitákat, a forrongó közgyűléseket?

Ronta László: – Sajnos egyre nehezebben. Volt már olyan közgyűlés, ahonnan kimentem. Döbbenetes, hogy

józan emberek, ismert vadászok, mennyire ki tudnak vetkőzni önmagukból, ha az önös érdekeikről van szó. Persze itt merül fel a kérdés, hogy akkor milyen felelősséggel tartozik az ilyen ember, annak a bizonyos mutatóujjnak. Ugyanolyan felhevült lelkülettel húzza meg a ravaszt, mint ahogy az emberekkel beszél? Ha nem tud ember lenni az emberekkel szemben, akkor vajon hogyan viselkedik az állatokkal szemben? Ember és ember között kell, hogy legyen megbocsátás, és ehhez nem kell nagyon kereszténynek lennie, csupán embernek.

VADÁSZLAP: Ez enyhítené a tízévente felmerülő területgondokat?

Ronta László: – Talán enyhítené, de nem oldaná meg. Azt látom, ami most van, az nem jó, ahogy osztozkodik ember az emberrel, barát a baráttal. Itt tízévente megszakadnak a normális emberi kapcsolatok, elvesznek évtizedes barátságok. Nem tudom kinek jó ez?

VADÁSZLAP: Lát megoldást?

Ronta László: – Nem. Sok esetben hiányzik az alapvető emberi etika. Addig, amíg az emberek nem becsülik meg egymást, addig nincs mit mondani.

VADÁSZLAP: A közelgő karácsony kisímítja az arcokat. Ideig-óráig megbékélnek a szekértáborok és talán újra béke lesz az erdőn?

Ronta László: – Bízom benne. Fontos, hogy a karácsonyi ünnep tartalommal legyen megtöltve. Ha nem vallási a karácsony, ha Jézus születése nélküli, akkor az üres és sablonos. A vallási karácsony arról szól, amit Betlehemben az angyalok énekeltek. Vagyis, dicsőség a magasságban Istennek, békesség a Földön a jóakarátú embereknek. Erről szól a karácsony ma is.

VADÁSZLAP: Illik karácsonykor vadászni?

Ronta László: – Az első vadásztársaságnál, ahol vadászni kezdtem, az ünnep másnapján évekig szokás volt az úgynevezett karácsonyi nagyvadászat. Sokáig tartott, amíg meggyőztem a vadász kollégákat arról, a karácsony nem egy munkaszüneti nap, ezért hittel és szeretettel kell megtölteni. A karácsony a családé és családon belül zajlik.

VADÁSZLAP: Milyen indíttatásból vett a kezébe vadászpuskát?

Ronta László: – A vadászat nem bűnös dolog. A gyerekkoromat Baranya megyében, egy Harkányhoz közeli kis faluban, Drávakeresztúron töltöttem. Vallásos családba születtem, egyébként akkoriban az egész falu vallásos volt. Gyerekként szinte az egész napot a természetben töltöttük. A faluban és a rokonságban is voltak vadászok, így természetes volt, hogy a falusi gyerekek eljárnak hajtani. Aztán később, a Szegedi Hittudományi Főiskola elvégzése után, Beremendre kerültem plébánosnak, ahol megismerkedtem az ottani vadászokkal. Így kerültem barátságba dr. Monostori Lászlóval, aki akkoriban a Bólyi Mezőgazdasági Kombinát vadászati ágazatvezetője volt. Eleinte hajtóként jártam velük a határt, de amint lehetett, letettem a vadászvizsgát és megvásároltam első sörétes puskámat. Szép időszak volt, vendégként sokfelé hívtak fácsnozni, dúvadazni. Élveztem, hogy újra járhatom a határt, most már puskával a vállamon, a többi vadással együtt.

VADÁSZLAP: A Baranya megyei vadászkamara az idei vadásznapon a Hubertus Kereszt ezüst fokozatával jutalmazta Önt. Mennyit és hogyan vadászik egy kitüntetett vadász?

Ronta László: – Vadászom, ahogy időm engedi, de nálam első a hivatásom, a papi hivatás, mert erre vagyok elhivatva. Egyébként kedvenc vadam a vaddisznó, lőttem is belőlük jócskán, főleg vadkárelhárítás céljából. A trófeafalam persze sokkal szerényebb, tíz őzbak és öt gímbika díszíti a szobát. Ebből látszik, hogy sohasem túlekedtem, mert tudom, hogy semmit sem hoztunk erre a világra, és semmit sem vihetünk majd magunkkal ... a lelkiismeretünkön és a hitünkön kívül.

AGYAKI GÁBOR

Disznóhajtás-praktikák

Egy vaddisznóhajtás megszervezése hasonló egy katonai hadművelethez – mondotta nemrégiben előadásában egy nagy erdőgazdaság sok hajtást megélt vadászati vezetője. Nos, eltekintve attól, hogy a disznó egyrészt nem lő vissza, másrészt nem ellenség, minden másban stimmel a hasonlat – mindkettőnek alapja a jó logisztika, a művelet minden elemének ismerete és ennek alapján a vadászat reális megtervezése.

A terület kiválasztása

Először is szögezzük le; nem minden terület alkalmas disznóhajtásra. Alapvető feltétel, hogy legyen olyan része a meghajtandó területnek, ahol a disznó nappal el tud, és el is szokott feküdni. Ezen felül még legalább három szempontnak meg kell felelnie:

- biztonságosan fel lehessen állítani a puskásokat,
- végig tudjanak menni rajta a hajtók és a kutyák, anélkül, hogy kimaradjanak vadrejtő sűrűk
- járművel meg lehessen közelíteni és a lőtt vadat könnyen össze lehessen szedni.

Ehhez még társul immár az a jogszabályi megkötés, hogy sík területen, nagyvad társasvadászaton csak emelt lőállásból lehet lövést leadni.

Ha ezek valamelyike nem teljesül, keressünk más területet, vagy ne szervezzünk vaddisznóhajtást.

Hazai vadászati lehetőségeink között előkelő helyet foglal el a vaddisznóhajtás.

Résztevőnek lenni, – különösen, ha a vadászat valami ígéretes, vadban gazdag területen lesz – mindig bizsergető izgalmat vált ki a vadászból. A szervezőnek azonban jócskán akad gondja: vajon nem csúszik-e valami hiba a számításba, nem kerül-e homokszem, pláne göröngy a fogaskerekek közé.

A terület előkészítése

Disznóhajtáshoz nem feltétlenül kell a disznó jelenléte, de ha már időt, pénzt, fáradságot ölünk bele, jó, ha vad is kerül a hajtásba...

Ha kiválasztottuk a megfelelő területet, akkor a vad odavonzásáról és ott tartásáról is gondoskodnunk kell. Ennek kézenfekvő módja a legalább 3-4 héten át tartó előzetes és bőséges etetés, mégpedig olyan módon, hogy az a vadat a minél hosszabb ott tartózkodásra ser-

kentse. Jól bevált, ha a nyiladékokon műtrágyaszóróval folyamatos haladás közben szórjuk ki a szemes kukoricát, s csak a vadrejtők közelébe teszünk csövest. Alkalmas nyiladékokon be is tárcsázhatunk a földbe morzsolt kukoricát, ez a túró-szóró melegebb napok végén az erjedő szemek tejsav-illatával még vonzóbbá teszi a helyet. Gondoskodjunk a vad zavartalan nyugalmaról. Nem szabad a hajtás előtt a disznós sűrűségeken vadászni, legfeljebb az innen kiváltó vad útját kívül elállva lőhetünk közülük. Fontos szabály; a hajtásokat úgy kell megtervezni, hogy a disznót csak arra lehet hajtani, amerre amúgy is menne. Ezért fontos a sok éves területismeret, mert tudnunk kell a menekülő váltókat, amelyeket a disznók zavarás esetén használnak.

Lényeges, hogy a terület kezelőjével egyeztessük a vadászat időpontját, nehogy valamilyen betervezett erdei munka miatt az egész előkészítés értelmetlenné váljon.

Praktikus megoldás, ha a szervezők minden vadásznak egyforma kalapszalagot adnak

Jó, ha értesítjük „törzshajtóinkat” is, akik szájpropagandával segíthetnek az esetleges erdei „csellengőknek”, fatolvajoknak a hajtás területétől való távortartásában is. Etetéskor mérjük fel a megközelítő utak állapotát, s szükség szerint gondoskodjunk előre a hajtáshoz felvonuló járművek közlekedésének biztonságáról (vízelvezetés, átjárók megerősítése, stb.)

A tervezés, lóállások kijelölése

Amennyiben előre tudjuk, mennyi puskára számíthatunk, (vendégvadászat, fizető hajtás), úgy hajtásonként annak megfelelő létszámú lesállást készítünk elő, ha ez bizonytalan (például társasági hajtás vendég hívási lehetőséggel), akkor az engedélyezett valamennyi, azaz 25 lóállás biztonságos helyének kijelöléséről kell gondoskodnunk, de ezt a terület nyugalma érdekében a vadászat előtt legalább három nappal tegyük meg. Ha nem emelt a lóállás, praktikus a mellvéd, takarás készítése, akár nád- vagy vesszőfonatból, deszkából, állandó helyre érdemes leskosarat építeni, alkalmi takarásként – ha utána összeszedjük – akár három, élére állítva összefogott raklap is megteszi. A lesállások (standok) egyértelműen felismerhetőek, jól láthatóak legyenek, amelyet lehet műanyag-, vagy falap-

Két hajtás között jólesik a gyaloglásban megszomjazott hajtóknak a forró tea, hideg napokon az élő vadászoknak is segít a „lülélésben”

ra felfestett számnak fára, les oldalára, vagy földbe ütött karóra szegezésével megoldani, állandó standoknál akár élő fára festve is. Minden lóállásnál meg kell oldani a tilos lőirányok kitűzését, amely történhet fára festéssel, szalag kiakasztásával, les oldalán történő jelöléssel, de akár a hóra történő festékfújással is, lényeg, hogy az oda állított vadászt egyértelműen figyelmeztesse. Legcélszerűbb lenne a szem (célzás) magasságában kifeszített piros szalag, ennek kivitelezése azonban nem mindig oldható meg. Praktikus, és a legkevésbé rondítjuk tele az erdőt, ha két hosszú pálcát tűzünk le, melyek behasított végébe fogatjuk a szalagot. Ezt a vadászat után azonnal össze lehet csavarni, s a felvezető akár az összeset magával viheti. A tilos lőirányok kijelölésekor lehetőleg mindenki legyen ott, akinek irányító szerepe van a hajtás folyamán, és akinek a vadászatkor felvezetőként a vadászokat egyénileg is el kell igazítani. A lóállásokat be kell rajzolni a hajtástérképre.

A hajtók vörös „ulcasepró-mellénye” napos időben látszik messzebről...

Térképkészítés

Ma már kötelező minden egyes nagyvad társasvadászatról a résztvevőknek térképet adni a kezébe, amin egyértelműen be tudja azonosítani saját helyét, a többi vadászét és a hajtás irányát – mindezt hajtásonkénti bontásban. Ha már amúgy is egy „írodát” kell kicipelni a vadászat helyszínére, célszerű a térképeket tartalmazó lapok hátoldalára további hasznos információkat is fénymásolni, úgymint a szervező, vadászat- és hajtásvezető, felvezető telefonos elérhetősége (segélykérés), lehető vadfajok, hajtások sorrendje, találkozóhelyek, étkezés ideje, teríték hely, stb. A térképeken nem célszerű valamennyi stand tilos lőirányait bejelölni, mert ez áttekinthetlenné teszi az egész területet, hanem a minden egyes lóálláshoz tartozó térképnek kell tartalmaznia az ottani tilos lőirányokat, esetleg a standon állót szállító jármű azonosítását is.

...míg a sárga színű a ködös, borongós időben észlelhető jobban, de a színesedő őszi erdőn jobban beleolvad a környezetbe

FOTÓK: SOMFALMI ERVIN

A vadászat napja

– Nyomolvasásra alkalmas időjárás esetén célszerű a hajtandó területet a lehető legkisebb zavarás okozásával körülcsapázní. A beváltás, elfekvés ideje után zárt, halk motorhangú járművel, lehetőleg legalább egy nyiladékkal messzebb megkerülni, hogy a beváltó nyomok alapján szerezzünk információt a benn lévő vadmenyiségről. Így azt is meg tudjuk állapítani, hogy éjjel netán valami zavarás miatt a vad nem hagyta-e el a területet, mert emiatt esetleg a hajtások sorrendjét is át kell rendezzük.

– Megváltozott időjárás, vagy útvisszonyok miatt másik (tartalék) hajtás(ok) területére kell átprogramozzuk a napot – még az eligazítás előtt.

– Az eligazítást a hajtástól távol tartjuk, gondoskodva annak zaj- és szagmentességéről.

Az élő fára festett standszám a rendszeresen hajtott területek szokásos jelölése, itt a tilos lőirányokat is a fák megfestésével jelölik ki

– A minden résztvevő által kötelezően aláírandó baleseti jegyzőkönyv cél szerű megszövegezése: „Alulírott, büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy a mai vadászat személyi és tárgyi feltételeivel rendelkezem, s nem állok alkohol, kábítószer vagy gyógyszer hatása alatt.” Figyeljünk oda arra is, hogy csak az a résztvevő írhatta alá a jegyzőkönyvet, akin már rajta van a kalapszalag vagy a hajtómellény.

– Csak annyi járművet mozgassunk, amennyi valamennyi résztvevő gyors célbaérését a legkisebb zavarás mellett

A zsigerelést hozzáértő vadász végzi a hajtók segítségével, az elejtők csak asszisztálnak...

A nyiladék két oldalán elhelyezett lekosár a vadász takarását biztosítja, bármelyik irányból jön is a hajtás – a vadászat időpontjára természetesen a fűvel lekaszálják

– A kötelező elsősegélyláda mellett gondoskodjunk néhány tartalék sebkötöző csomagról és kalapszalagról is, hogy emiatt ne kelljen kizárni olyan vadászt a hajtásból, aki azt otthon felejtette.

biztosítja, s gondoskodjunk arról, hogy a hajtás/vadászat végén azok a leghamarabb érjenek oda az emberekért.

– Ha a vendégeknek két hajtás közt a területen adunk ételt, italt, azt akár az egyik személyszállító járművel is meg lehet oldani, lényeg, hogy az a megbeszélte időpontban már kiosztásra készen a helyszínen legyen.

– Ha több hajtást csinálunk, célszerű külön járművel ellátott vadszedő brigádot kijelölni, akik az első hajtás alatt előkészítik a teríték helyét, megrakják a máglyát, fenyőgallyat szednek és raknak le, majd a már le vadászott részeken összeszedik, kizsigerelik és a teríték helyre viszik a vadat.

– A vadászat végén gondosan jegyezzük fel a sebzett elment, vagy meg nem talált vad meglövésének helyét, hogy a lehető leghamarabb – még aznap, vagy kora reggel – utánkeresésről tudjunk gondoskodni.

SOMFALVI ERVIN

A vaddisznót csak akkor fektetik az oldalára, ha a talaj ázott, sáros, így lehet elejét venni a hús beszennyeződésének

FOTÓ: SIKLÓSI KÁLMÁN

Első fokon

(Lapzárta: 2006. november 8.)

Mint azt előző számunkban jeleztük, az ország 19 megyei vadászati felügyelőjének azonos kérdést tettünk fel: hogyan látják a vadászterületek kijelölése körüli helyzetet, a vadászat és a vadállomány jövőjét? A sorozatot ezzel az összeállításunkkal zárjuk.

FOTÓ: KOVÁCS ATTILA

Bács-Kiskun megye

A jelenlegi vadászterületek száma:	96
A regisztrált földtulajdonosi hirdetések száma:	132
A megtartott gyűlések száma:	93
Az elsőfokú határozatok száma:	34
– ebből jogerős:	9

Amikor az év elején a földtulajdonosok elkezdtek szervezkedéseiket a vadászterületek kijelölésében, joggal gondolhattunk arra, hogy a legnagyobb megyében nagyságrendekkel meg fog nőni az igényelt vadászterületek száma. Alapoztuk ezt arra, hogy tíz évvel ezelőtt ez a szám éppen a kétszeresére nőtt.

Nem kis meglepetéssel tapasztaltuk, hogy alig 10 százalékkal nőtt meg a jelenlegi időben a vadászterületek száma, amely messze elmarad többek vélekedésétől.

A felügyelőség több alkalommal – a megyei vadászszövetséggel közösen is – tartott tájékoztatást a földtulajdonosi képviselők és a vadászatra jogosultak vezetői számára az aktuálisan követendő eljárásról. Ennek ellenére a földtulajdonosi közösségek jelentős része csak a 42/2006.(V.31.) FVM. sz. rendelet életbelépését követően fogott hozzá az előttük álló feladathoz.

A felügyelőség kiemelten felhívta a figyelmet arra, hogy a közösségek egyeztessenek egymás közt a határok tekintetében, a zárványterületek és az átfedések elkerülése érdekében. Sajnos több esetben bebizonyosodott, hogy a társaságon belüli feszültségek a vadászterületek feldarabolását és szétválását vonja maga után. „Tulajdonképpen ez egy olyan munka, ahol az adott szó – megállapodás – már akkor sem volt igaz, amikor erről megegyeztek.” Ismételt bebizonyosodott, hogy a közösségek minden vadászó tagja nagyon szeretne vadászni, de ebben az idegtépő munkában területenként – társaságként alig egy-két ember lát el minden feladatot.

Ehelyütt nem kívánok azokkal az esetekkel foglalkozni, amelyekkel megkeresték a felügyelőséget annak érdekében, hogy a jelenlegi haszonbérlet, illetve a társaság tag-

jait hogyan lehetne kizárni a vadászból. Azt viszont örömmel tapasztaltuk, hogy az átfedések száma kevés, illetve az átfedések során, néhány értetlenségtől eltekintve, éppen a vadászat jövőbeni reménye érdekében létrejönnek az egyezségek.

A magyar vadásztársadalomban az utóbbi 10-15 évben végbement változások voltak a fenti okok kialakulásának előidézői, valamint annak is, hogy elsődlegesen a jó nagyvadas területek voltak a kapások és szinte senki sem kapkodott a kiskunsági homokhátság kedvezőtlen adottságú területei után.

A kijelölés folyamata már felgyorsult és két terület kivételével minden vadászterület hirdetésménye kifüggesztésre került.

Jelen állásban még nem tudunk határozott választ adni arra, hogyan alakul a haszonbérbe adott és a földtulajdonosi közösségi vadászterületek aránya az állandónak tekinthető állami szektor mellett.

SZENEKE ZOLTÁN

Hajdú-Bihar megye

A jelenlegi vadászterületek száma:	57
A regisztrált földtulajdonosi hirdetések száma:	62
A megtartott gyűlések száma:	47
Az elsőfokú határozatok száma:	6
– ebből jogerős:	2

Hajdú-Bihar megyében a földtulajdonosok és a jelenlegi vadászatra jogosultak egy-két kivétellel csak a rendelet megjelenését követően kezdték meg a vadászterület-kialakításokkal kapcsolatos előkészítő munkát. Az érintettek informáltságát az OMVK és az OMVV megyei szervezete kezdeményezésére, felügyelőségünk közreműködésével megtartott tájékoztató rendezvény segítette. A tulajdonosi gyűlések megtartásához szükséges ingatlan-nyilvántartási adatok szolgáltatására a megyei földhivatal példaértékűen

fölkészült. A tulajdonosi gyűlések előkészületei, a hirdetmények kifüggesztése a nyár végén felgyorsult. Ennek következményeként a vadászterületek kialakítására vonatkozó kérelmek zömét szeptemberben és októberben benyújtották. A kérelmek tartalmi és formai szempontból a vonatkozó jogszabályoknak megfeleltek, kisebb hibák inkább a tulajdonosi gyűlések levezetésére jellemzők. (Például a szórvány állami területek pontatlan meghatározása.)

A kérelmek benyújtását követő hatósági eljárásban a legnagyobb gondot az átfedések-zárványterületek megszüntetése okozza. Tapasztalataim szerint, a szomszédos földtulajdonosi közösségek gyakran taktikai okokból igyekeznek egymásra jelölni, abban bízva, hogy a hatóság által kezdeményezett egyezségkötés során jobb alkupozíciókat tudnak elérni. Gondot jelent, hogy a kérelmekhez mellékelt vadászterület határleírások töredéke felel csak meg az elvárható minimális szakmai szabályoknak. Azok pontosítása, a hibás szövegezés kijavítása az 1:10 000 méretarányú ingatlan nyilvántartási térkép nélkül lehetetlen.

Az előhaszonbérleti jog „kikerülése miatt” a társult vadászati jog földtulajdonosok általi gyakorlásának növekedése tapasztalható, de még mindig a haszonbérbeadás útján történő hasznosítás lesz a meghatározó megyénkben. A jelenlegi vadászatra jogosultak közül két-három vadgazdálkodó marad terület nélkül az új üzemtervi időszakra.

Közeledve a tulajdonosi kezdeményezések végső határidejéhez, egyre súlyosabb konfliktusok érzékelhetőek az érintett szereplők között. Több tulajdonosi gyűlés érvényességét támadták meg az ellenérdekelte felek polgári- és büntetőjogi eljárások keretében. Sajnos néhány helyen, az őszi vadászati idény kezdetén, a tervezett apróvad társasvadászatok helyszínei, és jogosulatlan vadászat miatt konfliktushelyzet alakult ki a jelenlegi és a jövőbeli vadászatra jogosult között.

A vadállomány védelme érdekében egyelőre hatósági beavatkozás nem történt, de szinte biztos, hogy néhány vadászterületen szükség lesz a vadászati tevékenység részleges vagy teljes korlátozására. Fentiek egyértelműen indokolják, hogy a vadászati év végéig fokozott ellenőrzésre van szükség a vadászaton. Ellenőrzési feladatainkat a kétfősre csökkentett vadászati felügyelői létszámmal is igyekszünk megfelelő intenzitással ellátni. Az új üzemtervi időszakra az átlagos vadászterület-nagyság 9700 hektárról kb. 5-6 ezer hektárra fog csökkenni. Az apróvadállománnyal való gazdálkodásban minőségi javulásra számítok, hiszen a vadgazdálkodásba belépő földtulajdonosokkal, földhasználókkal a mezei élőhely-fejlesztéshez szükséges eszközök jelentősen bővíthetnek. A következő tíz-húsz évre tervezett erdőszítések a nagyvadállomány számára nyújthatnak kedvező élőhelyi feltételeket.

POLONKAI LÁSZLÓ

Heves megye

A jelenlegi vadászterületek száma:	57
A regisztrált földtulajdonosi hirdetmények száma:	72
A megtartott gyűlések száma:	56
Az elsőfokú határozatok száma:	8
– ebből jogerős:	3

A vadászterületek száma megyénkben várhatóan lényegesen nem változik. Jellemzően inkább a határvonalak változnak, aminek az lesz a következménye, hogy sok helyen keletkezik átfedés a területek között. A földtulajdonosi gyűlések hirdetményei a formai és tartami követelményeknek többségében megfelelnek. A leggyakrabban előforduló hiányosságot a közgyűlések kezdeményezését jelentő egyharmad igazolása jelentette, ahol sokszor a kezdeményező személye, a helyrajzi számok, illetve a területnagyságok nem egyeztek a földkönyvvel. Jellemző probléma volt több esetben, hogy az állami földterületek esetében nem rendelkeztek a tulajdonosi jogokat gyakorló szerv meghatalmazásával.

Az eddigi eljárások során, azokban az esetekben, ahol a kialakítandó területek között átfedés keletkezett, az egyezségre történő felszólítás többnyire eredményre vezetett.

Heves megyére eddig is jellemző volt a földtulajdonosi alapon történő vadászat, valószínűleg ez a jövőben sem lesz másképpen.

Azokon a területeken, ahol jelentős területi változás nem történt és eddig haszonbérlet volt, ott valószínűleg továbbra is a korábbi haszonbérlet gyakorolhatja a vadászati jogot.

Néhány területen úgy tűnik, hatósági intézkedéssel kell majd a vad védelmét biztosítani. A fokozottabb ellenőrzést szükségesnek tartjuk, kiváltképpen azokon a területeken, ahol a vadászatra jogosult személyében változás várható.

A jelenlegi vadászatra jogosultak az éves vadgazdálkodási terv, illetve az üzemterv szerint folytatják a vadgazdálkodást, az időarányos tervteljesítés az előző évekhez hasonlóan alakul.

FÜLÖP ATTILÁNÉ

FOTÓ: BLAUMANN ÖDÖN

FOTÓ: BLAUMANN ÖDÖN

Somogy megye

A jelenlegi vadászterületek száma:	72
A regisztrált földtulajdonosi hirdetmények száma:	105
A megtartott gyűlések száma:	97
Az elsőfokú határozatok száma:	19
– ebből jogerős:	7

A megye 72 vadászterületéből korábban tíz génmegőrzésű és négy oktatási célú terület kapott különleges rendeltetésű státust. Ezeknek a vadászterületeknek a nagysága a megye területének közel 40 százalékát teszik ki. A génmegőrzési vadászterületek közül Kaszó kivételével mindegyik kérte az üzemterv meghosszabbítását 13 évre.

A négy oktatási célú különleges rendeltetésű terület földtulajdonosi közössége viszont nem élt ezzel a lehetőséggel, így azok területkialakítási kérelmének benyújtására mostanában kerül sor.

Ez az objektív tény az elmúlt időkben komoly feszültségeket teremtett. A vadászó földtulajdonosok ezt a jogi helyzetet nehezen akarják tudomásul venni, hiszen ez egyben azt jelenti, hogy a megye egyharmadán a vadászterület határai nem változhatnak. Több földtulajdonosi kezdeményezést kellett hivatalunknak erre való tekintettel elutasítani, amit természetesen azonnal meg is fellebbeztek.

Sok gondot okozott a földtulajdonosoknak a kiíró 1/3 összehívásának hitelt érdemlő jogosultság-igazolása, tekintettel arra, hogy a földhivatalok túl drágán adták ki a földkönyvet, vagy a hiteles tulajdoni igazolást.

Az igazolások tételes ellenőrzése komoly ellenállást váltott ki. Nehezen akarták a kiírók tudomásul venni ennek szükségességét és jogszerűségét. Napjainkra ez a feszültség oldódni látszik.

Megyénk egyes térségeiben jelentős zavart okozott az állami földek jognyilatkozat-tételének kérdése, ezen belül a SEFAG jogosultsága. Számtalan helyen vitatták az erdőgazdaság jognyilatkozat-tételét, annak ellenére, hogy a kezdetektől fogva az erdőgazdaság jogi képviselői magabiztosan a kezdeményező összehívók közt is jognyilatkozatot adtak. Ez a zavar sajnos jelenleg is tart az egyezséget és megállapodásokat nem akaró vadászterületek kialakítói között.

A közgyűlési összehívás, megbízás és jognyilatkozat-tétel, a regisztráció, a jegyzőkönyv és az 1/3 igazolás „gyerekbetegségein” lassan túljutunk, de a neheze csak ezután jön. Az egyik legnagyobb gond a vadászó földtulajdonosok területátfedési akarata.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján a vadászterületek belső feszültségeinek ismeretében úgy éreztük, hogy a 72 vadászterület a 2006-os átrendezések kapcsán 100 fölé fog aprózódni, de a mostani ismereteink alapján csak 15-16 területtel fog számszerűen gyarapodni.

Van olyan vadászterület, ahol a korábbiából három, illetve négy terület van kialakulóban, de a zöme nem osztódik, csak a szomszédos területtől akar valamennyit a magáéhoz csatolni.

Az évi 25 ezres nagyvadlelövés, a mérhetetlen erdei és mezőgazdasági vadkár, valamint a gazdálkodás negatív pénzügyi eredménye nem segíti a megértést és megegyezést, hanem tovább erősíti a szomszéd vadászterület elvételeinek szándékát.

Szomorú, hogy a viták következtében a vadászok egymást szorítják ki a vadászterületekről, és ehhez nem válogatnak az eszközökben sem. Ebből adódóan lényegesen megnövekszik a saját jogon történő földtulajdonosi hasznosítási jogforma, mert így megkerülhető az előhaszonbérlet.

Sokan vannak, akik a vadászatban még mindig üzleti célokat látnak, és ezért a végsőig küzdenek mélyen elítélendő eszközökkel és kapcsolataik

felhasználásával minden egyes talpaltanyi földért. Egyáltalán nem zavarja őket az sem, hogy ezek a földrészletek esetleg más tulajdonában vannak, és helyettük, az ő nevükben hallatják hangjukat.

Az átfedést tartalmazó földtulajdonosi döntést hozó közös képviselőket felszólítottuk az egyezségre, ám a dolog természetéből adódik, hogy ez felszólításra sem jött létre. Hivatalunk a kényszerkijelölés előtt bekéri az átfedett területek – jegyző nélküli – tulajdonosi akaratát mind a két féltől, és ezen ismeret birtokában egy helyszíni bejárást hívunk össze, ahol az érdekeltek bevonásával szemlét tartunk. E bejárást megkíséreljük az egyezés megkötését, ez már többször járt eredménnyel.

A vadvédelem tekintetében vannak, és lesznek területek, ahol kell és szükséges megszorító intézkedést tenni. A túlhasznosításról és a jogosulatlan vadászatról kapott információkat minden esetben kivizsgáljuk.

A területi ellenőrzés nagyon fontos vadvédelmi feladat lenne, de erre a személyi kapacitás, és a megnövekedett adminisztratív munka csak ritkán ad lehetőséget.

A megye nagyvadállományának 2007 után is biztosított a jövője, de a vadlétszámot tovább kell csökkenteni, a vaddisznóállományt pedig felére kell apasztani.

SIMON PÁL

Veszprém megye

A jelenlegi vadászterületek száma:	53
A regisztrált földtulajdonosi hirdetések száma:	51
A megtartott gyűlések száma:	31
Az elsőfokú határozatok száma:	7
– ebből jogerős:	4

A vadászterületek kijelölésénél első körben a legnagyobb problémát a kezdeményezők számára a tulajdonosi igazolások beszerzése jelentette, de ezt az elektronikus adathordozón kiadott tulajdonosi adatokkal kiegészített földkönyvi kivonat megoldotta.

A tulajdoni igazolások mellett a másik nagy problémát megyénkben a jelentős százalékot képviselő állami területek képviseleti jogosultsága okozta. Számptalan esetben előfordul, hogy átfedés esetében ugyanarról a területről többen is rendelkeznek meghatalmazással. További problémák a kezdeményezések esetében, hogy olyan területtel is kezdeményeznek, amely nem képezi a kialakításra tervezett vadászterületek részét, mert azon kívül esik.

Sajnos sokszor a földtulajdonosi közösségek nem tudnak megegyezni a közös határvonal kérdésében és gyakori a többszörös egymásra rajzolás, amely a megállapodások hiányában valószínűleg a kényszerhasznosítás szabályai szerint vagy jogerős bírósági döntéssel lesznek kijelölve. Ezek nyilvántartásba vételi eljárása vélhetően csak jóval a március elsejei határnapot követően lesz lezárva.

A jelenlegi üzemtervi ciklusban 66 százalékban a haszonbérleti jogviszony volt a jellemző, a jövőben viszont valószínűleg nagyobb arányban jelenik majd meg a vadászati jog saját földtulajdonosi jogon történő hasznosítási formája.

Probléma a nyilvántartásba vételi eljárás során, hogy amennyiben nem változatlan területtel kezdeményeznek a földtulajdonosok területkialakítást, akkor csak az általuk felmért területadatokhoz tudja a hatóság a kezdeményező egyharmad meglétét vizsgálni. Előfordult már, hogy a kezdeményezésben feltüntetett terület és a közgyűlés napján a regisztráció alapján megállapított terület között jelentős eltérés volt.

A vad védelme érdekében pillanatnyilag nem kellett intézkedéseket tenni. Jelenleg a jóváhagyott éves vadgazdálkodási tervekben foglaltak szerint zökkenőmentesen folyik a vadgazdálkodás. Bizom benne, hogy a jelenleg is határvitát folytató közösségek rövid időn belül belátják, hogy ez a parttalan vita nem szolgálja a vadgazdálkodás érdekeit, és minden egyéb beavatkozás nélkül egyezséget kötnek.

VEZSENYI IMRE

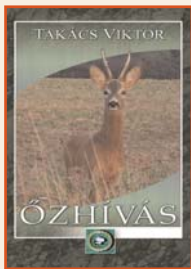

FOTÓ: NAGYGYÖRGY PÉTER

Top 12

2006

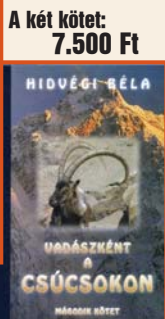
... amiből ebben az évben a legtöbb fogyott

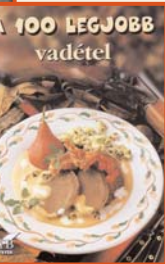
5.800 Ft

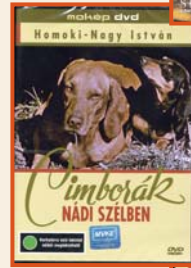
5.800 Ft

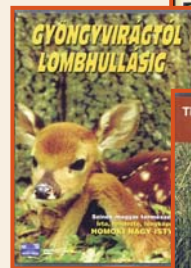
A két kötet: 7.500 Ft

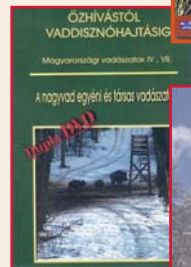
1.800 Ft

200 Ft

1.280 Ft

2.950 Ft

6.300 Ft

3.360 Ft

CD-k, VHS-ek, DVD-k

Abonyi Kúrtegyüttes: Egy vadászat emlékére CD	2 500,00
Baranya Vadászegyesület: Vadászudv CD	2 980,00
Concerto-Boldog: Vadász-zene CD	2 980,00
Heltay I.: Amit a nagyvadról tudni illik (vizsgához) DVD	4 800,00
Hunting video stúdió: The Big Four DVD	8 900,00
Bow Hunting in South Africa DVD	8 900,00
Elephant Hunting DVD	8 900,00
African Experiences DVD	8 900,00
Gold Medal Roebucks DVD	8 900,00
Black Bears DVD	8 900,00
Abnormal Roebucks DVD	8 900,00
Dream trophies from Hungary DVD	8 900,00
Serengeti - The Jewell of Afrika 1-2. DVD	8900-8900,00
Masailand 1-2. DVD	8900-8900,00
The life of the roebuck DVD	8 900,00
The Cape Buffalo DVD	8 900,00
The Dreambuck DVD	8 900,00
Ignác Magdolna dr.: A szarvasbögés titkai DVD	4 200,00
Apróvadvaszát DVD	4 200,00
Nagyvad egyéni vadászata DVD	4 200,00
Nagyvad társas vadászata DVD	4 200,00
Órökség Fekete Istvántól DVD	3 500,00
Szalonka DVD	4 000,00
Vadászati Múzeumok DVD	3 500,00
Világrekordok nyomában I-II. DVD	6 500,00
Vadászösvényeken ecsettel DVD	3 500,00
Rockenbauer P.: Másfélmillió lépés Magyarországon I. DVD	2 890,00
Takács Viktor: A nagyvad találatjelzése VHS	3 500,00
A nagyvad találatjelzése DVD	5 800,00
A vaddisznó vadászata VHS	5 200,00
Meghívás vadászatra VHS	2 700,00
Őzhívas VHS	5 360,00
Tesztvadászat VHS	4 950,00
Uys, Jamie: Sivatagi show DVD	1 280,00

KÖNYVEK

Iden, Karin: Karácsony, az ünnep varázsa	5 990,00
Iglói Pál: Perőcsényi vadászatok	1 980,00
Ignác Magdolna dr.: Vadásznapló	3 900,00
Irosly Ferenc: ...Ha Dunáról fúj a szél	1 500,00
Ivánics L., dr.-Köller J., dr.: A természet harmóniája...	5 100,00
K. Rhédei Zoltán: Verébút a szarvasbikáig	2 700,00
Kászoni Zoltán: Vad és vadászatok Erdélyországban	4 800,00
Vad és vadászat Erdélyben	3 300,00
Hal és horgászat Erdélyben	2 560,00
A Kárpát-medencei vadaskönyv	1 600,00
Vadászatok, vadászatok Erdélyben	1 900,00
Kis Természetkalauz: Gombák	940,00
Kutyák	1 390,00
Kiss B. Éva-Veres László: Nagy állatlexikon	4 000,00
Kiss M.I-llyés Cs.: Örökzöld fenyők, fák és cserjék	2 000,00
Klätlyk József: Nemzeti kincsünk a vad...	3 990,00
Kovács Dénes: Luxus vadászfegyverek	8 000,00
A vívók apostola és a vadászat szerelmese	3 500,00
Kovács László: Vadnyugati vadászpuskák	3 100,00
Amikor kevés a töltény	1 800,00
Tarka teríték	1 600,00
Vadászpuskák bolondja	1 700,00
Vadászpuskák között	1 600,00
Skandináv vadászhumor	700,00
Kovács M. Dóra: Az én Namíbiám	4 950,00
Kovács Zsolt: Mókások és társaik a lakásban	2 240,00
Kozma Sándor: Disznóságok	3 000,00
Kóhalmi Tamás, dr.: Vadászati enciklopédia	5 900,00
Kriesi-Osterwalder: Borok világa	5 990,00
Kriszán László: A szabad természet fia	1 400,00
Kropog Erzsébet: Erdők, mezők virágai	990,00
Fák és cserjék (növényismeret)	990,00
Kubasek János, dr.: Jelles világtutatók nyomdokain I-II.	3 500,00
Kuhnert, Wilhelm: Modelljeim földjén	3 500,00
Kus, Evzen: Édesvízi és tengeri halak	2 980,00
Kutyatár: A magyar vizsla	1 950,00
Puli, Pumi, Mudi	1 950,00
Retrieverek	1 750,00
Lakatos K.: Vadászhit, A császármadár és vadászata	2 400,00
Larusse: Vadászoknyit	8 990,00
Lászy György: Évelő virágok	2 500,00
Laude Kiadó: Sajtlexikon	400,00
Lovász Sándor: A vadászat lázában Gelvács	750,00
Lusztig-Csigó: Halételek	1 880,00
Márok Tamás: A képzelt vadászmezején	2 700,00
Márton Imre dr.: A vadon hívó szava	3 900,00
Mátray Gyula: Vadásztárcák és vadásztörténetek	2 150,00
MEOE: Vadászkutya vizsga- és versenyszabályzat	2 150,00
Mess Béla: Vadász tanmesék	2 999,00
Két szenvedély rabágában	2 499,00
Naplemente	1 600,00
Molnár Kálmán dr.: Halbetegségek	2 690,00
Molnár L.-Motesiky A.: Gróf Forgách Károly élete...	1 200,00
Montag, Karin: Gombák	2 680,00
Montagh András dr.: Négy földrészlen vadásztám	1 850,00
Montagh András dr.: Sikeres sörétlövés	1 800,00
Motesiky Árpád: Felvidéki vadászörökség	1 100,00
Emlékezés Stróbl Alajosra	700,00
Lévától Nagymarosig	1 400,00
Muray Róbert: A természet	6 800,00
Münster, Georg: A szarvasbívas	2 200,00
Nagy D.I.-Nagyné L.G.: Vadászatok és vadételek	1 400,00
Nagy László: Vadászösvények a családban	2 998,00
Nagy László: Természetbarát zsebkalauz	600,00
Nordmann, Christine: Állatok képeskönyve	4 100,00
Oggolder G.: Horgászati ismeretek kezdőknek és ...	1 299,00
Igy horgászunk folyóvizzen	1 299,00
Békés halaink horgászata	1 299,00
A ponty és horgászata	1 299,00
Harcshorgászat	1 299,00
Ragadozó halaink	1 299,00
Oláh Zoltán-Oláh Armand: Hajnalkok és alkonyok	2 500,00
OMVK: Vadhúsvizsgálat és minősítés	1 860,00

Hivatásos vadászok kézikönyve I-II.	12 600,00
Osborne, Carol dr.: Kutyabetegségek	1 890,00
Páll Endre: Vadászmegemmel Amerikában	2 400,00
Legjobb vadászni	1 800,00
Papp Károlyné, dr.: Vizről, halról horgászoknak	950,00
Parrot, Hanna: Gyógyösvények és gyógyteák	298,00
Paul-Prössler, Ute dr.: Sajtok a világ minden tájáról	6 500,00
Pénzes Beaten: Terrárium I.	2 200,00
Pintér Károly: Horgász-zsebkönyv	500,00
Horgászati alapismeretek	500,00
Magyarország halai	2 900,00
Rácz Gábor: Majdnem megmásztam a Mount Everestet	3 200,00
Rakk T.: Göröngyös égi és földi utakon Mongóliában	3 850,00
Tűzözön és hóvihár	3 850,00
Reminiczky Károly: Kassai vadászstoriák	2 700,00
Rimóczi Imre dr.: Magyarország leggyakoribb gombái	2 500,00
Gombaválogató 6.	2 190,00
Gombaválogató 7.	2 490,00
Sáry Gy.: Az elvesztett erdőről és a megtalált időről	2 500,00
Új vadászat	2 600,00
Schmidt Egon: A vadászat mellékszereplői	2 200,00
Kócsagok birodalma	2 800,00
Varangy a papucsomban	2 300,00
Védjük madarainkat	1 950,00
Éneklő kedvenceink	6 489,00
Csodálatos madárvilág	440,00
Legszébb éneklő madaraink	440,00
Madárlexikon	450,00
Madárvédelem a ház körül	1 800,00
Vízvilág	440,00
Védett madaraink kislexikona	650,00
Állati érdekességek	1 690,00
Schmidt E.-Bécsy L.: Magyarország legszebb madarai	1 200,00
A kertek lakói	1 690,00
Schmidt Gábor: Virágos díszcserjék	2 500,00
Selous, F. C.: Természetrajzi megfigyelések Afrikában	3 100,00
Sepsi: A medve	4 500,00
Sipos Endre: Erdei barangolások	1 860,00
Siroki Zoltán: Diszmadarak a lakásban	2 200,00
Soltész Béla: Csóványoson elpihen a szivárvány	990,00
Nagybörzsényi aranybánya (vadászdalok, vadásznoták)	990,00
Somlai Sándor: 126 étel nyúlhúsból	2 800,00
Steidl, Robert: Borogaszdák könyve	3 100,00
Sterbetz István: Ösi tücsök hangol	1 870,00
Puskával a Nagypusztán	3 000,00
Természetvédő ösvényeken	2 220,00
Természetvédelmi elvárások a vadászetikában	900,00
Szabó János-V. Hegyi Ildikó: Virágkötő iskola	1 950,00
Szabó József: Tallán Emil a világtutató vadász	2 500,00
Szabó P.: Különös vadászat a katorrékozás gyakorlata	1 600,00
Szajkó István: Sörétlövés	2 200,00
Szálka R.: Kalandozások az ismeretlen Máramarosban	2 300,00
Szántó Matild: Egy- és kétnyári virágok	2 500,00
Széchenyi Zsigmond: Ahogy elkezdődött	2 499,00
Denaturált Afrika	2 499,00
Hengerő homok	1 699,00
Szarvasok nyomában	2 499,00
Ünnepnapok	2 599,00
Székelly Dénes: A lópor és a töltény	2 180,00
Szerb Imre dr.: Együtt vadászni	1 000,00
Szinák Dr.-Dr. Zsolnay: Több, mint kutya	4 500,00
Szöllősi Antal: Nyilegyenesen (íjászat)	1 800,00
T.K.K. Kiadó: Barangolás a kutyák világában	4 400,00
Tabel, Carl: A mindenes vadászkutya	2 240,00
Tanos Pál: Erdőzúgás	2 900,00
Természetkalauz: Cserjék, Emlősök, Gombák	2500-2500,00
Terraprint: A természet és én 3.-5.	1200-1200,00
Titan Computer: Az állatok nagy enciklopédiája	4 100,00
Tóth Ferenc: Az első és a századik	1 700,00
Vadászatok, vadászok, történetek	1 700,00
Vadásztörténetek	1 500,00
Török András Mátyas: Az erdő szabadja letem	2 800,00
Ugray Tamás: Kosokra vadászva a selyemút végén	2 500,00
Urbis Kiadó: Kutyacentiklopédia	3 000,00
Vácsi Imréné dr.-Dede Géza: Növények a lakásban	1 400,00
Kedvelt szobanövények	600,00
Varga Aladárné: Egy vadászeselég	1 500,00
Varga Zoltán, dr.: Ók élnek Pannóniában	4 990,00
Varró Aladár: Gyógyösvények gyógyhatásai	880,00
Vasas Joachim: Menjen, Doktor elvtárs	2 310,00
Végh Endre dr.: Murphy és a beteg vadász	1 970,00
Vadászni emberi dolog	2 900,00
Verhőczy István: Erdélyi izek, Kerti parti	450-450,00
Veselővszky, Zdenek: Állatok a nagyvilágból	2 980,00
Viant Katalin: Gondolatok a lovaglásról	2 500,00
Videcz Ferenc: Vendégkönyv	3 200,00
Zsugorított görbétükör	1 700,00
Tucatversek	1 400,00
Vierke, Jörg: A legkedveltebb díszhalak	1 190,00
VKE: KÖD-EX	2 000,00
Vadászettek	700,00
Vojnits András: Afrikai levelek	2 500,00
Wass Albert: Mesék, erdők könyve, tavak könyve	1 100,00
Farkasverem	1 100,00
Jönnek, Ember az országút szélén	1 100,00
Wentzley Dénes: Erdők zúgában életem	1 400,00
Erdősongák	850,00
Versek alkonyati fényben	600,00
Whitehead, Sarah: Kutyák	6 990,00
Zákonyi Botond: A Balaton és vidéke	3 900,00
Zákonyi Botond-Gyulai Ferenc: Horgász-zsebkönyv	500,00
Zalaerdő Zrt.: Módsz király vadászkönyve	3 900,00
Zoltán János dr.: Hatvan év vadászpuskával	3 300,00
Vadászok életveszélyben	3 200,00
Vadászat az Osztrák-Magyar Monarchiában	3 000,00
A Kárpátokban vadásztak	2 660,00
Zöldág L.: A kutya tenyésztése és egészségvédelme	4 200,00
Zsarnovitzky Á.: A sporthorgászat vagy halászás horoggal	1 500,00
Zsirai László: Vadászok emlékeiből 1-2.	2200-2200,00

Mindennapi reformunkat add meg nekünk ma

Ha igaz az előrejelzés, a jövőben kétezer (de inkább több) vadászterület kap majd önállóságot és saját kódszámot, s így legkevesebb 800 millió forintba kerül majd a vadgazdálkodási üzemtervek elkészítése. Ennyit egyetlen évben vadvédelemre, élőhely-fejlesztésre, a vadászati kultúrára – azaz értelmes célokra – soha még nem költöttünk. Holott pontosan tudjuk, hogy ezek a „végtermékek” gyakorlatilag használhatatlanok, mert senkit sem érdekel mit izzadnak össze bennük az üzemtervezők, mert minden vadászterület úgyis úgy „vadgazdálkodik”, ahogy a változó társadalmi-gazdasági, sőt a politikai körülmények ezt majd lehetővé teszik... merthogy a cél egyértelmű: valahogy túl kell élni a piacgazdaság farkastörvényeinek újabb és újabb meglepetéseit. Ma már csak kínosan heherészni lehet az elmúlt évtizedek ilyen-olyan állományszabályozó és egyéb „jövőbelátó” állományszabályozási és vadgazdálkodási tervein. Befuccsoltak, ahogy a korábbi mezőgazdasági, vagy egyéb hasonlóan vastapsolt gazdasági terveink is.

Nem kell nagyon erőlködnünk, hogy visszaemlékezzünk, a vadgazdálkodási üzemtervek már megszületésük idején is „fogóval”, roppant nehezen jöttek a világra. Rangos szakmai grémiumok vitatták, bírálták, próbálták rajta segíteni a zömében meddő vitákba torkolló értekezleteken. Nem volt véletlen, hogy az 1997-re kötelezően előírt üzemterveket csak két év múlva, 1999-ben hagyták jóvá, mert addig a minimum-maximum vadlétszámok ügyében folyt a teljesen értelmetlen, de annál ádázabb összecsapás a természetvédőkkel. Az üzemtervek érvénybelépése után aztán jöttek a körzettervek, majd nemsokára eltörölték a rettegett mínuszpontokat, amelyek viszont a körzettervekben még ma is élnek, ha meg nem haltak. De időközben ugyanígy elhalálozott az egész „mini-maxi elmélet” is.

Vettem a fáradságot és megnéztem, hogy az üzemterveink hajnalán miről cikkeztünk, jobban mondván „cikiztek” a kortárs szakértőink. Elég csak néhány 1998-99-ben megjelent cikk címével példálózni: Dr. Ádámfi Tamás 1998 decemberében megjelent vitaindítójában azt írta „Ablakon kidobott pénz a vadgazdálkodási üzemterv”. A tóba dobott kő, hullámokat kavart, az 1999-februári számunkban többen is állást foglaltak. Dr. Ignác Magdolna szerint „Nem szégyen a koncepció, avagy ne guruljanak a nehezen megszerzett pénzek”. Páll Endre egymondatos, de találó véleménye volt: „Ló kell, de nem ilyet akartunk”. És végül Dr. Bán István „Újévi meglepetés” c. írásában a mundér becsületét védte, de egyetértett azal, hogy „a részletekre érdemes lenne odafigyelni!”

Hát igen a részletek, amire aztán végképp nem figyeltünk. Az ígéret persze akkor is megvolt arra, hogy a ciklus felénél szakmai vitán újratárgyaljuk majd az egészet, és csak az marad meg belőle, amire feltétlenül szükség van. Az üzemterv-csomag egyik nagy „vívmánya” lett volna ugyanis, hogy az úgynevezett „zsebeit” évente különböző hivatalos iratokkal töltsük. Ilyenek például: a hatóságnak megküldött vadlétszám-becslési -, vadgazdálkodási -, és egyéb jelentések, trófeabírálati és krotália felhasználási összesítő, pályázati anyagok, vadkárakat, vadföld- és egyéb bérleti szerződések és megannyi más „létfonosság” irat. Vagyis az évtized végére elkészül egy olyan adatbázis, amely sokoldalúan felhasználható majd.

Csakhogy – valószínűleg az én hibám – nem ismerem olyan vadászatra jogosultat, aki az üzemtervet – annak kötelező elkészülte és jóváhagyása után – akárcsak egyszer is kinyitotta volna. (Meggjegyzem, gyanúsán jó állapotban vannak, mert nem olvasták ronggyá a felügyelőségnek leadott példányokat sem. Viszont igen jól mutatnak a polcokon a sziszifusi munka túlrett gyümölcsei.)

Még szerencse, hogy a jelentések, adatok – az előbb felsoroltak némi híjával – a felügyelőségektől a Vadgazdálkodási Adattárba kerültek és ott ma is megvannak. Ha pedig valakit annyira érdekel az évtized, amelyet szerencsésen túlélünk, az egykor kötelezően és térítésmentesen(!) a hatóságnak beküldött adatainkat jó pénzért visszavásárolhatja. Hogy jobban érthető legyen: a felügyelőségekhez küldözgetett jelentéseinket továbbították az Adattárba, és most innen szerezhetők be pénzért az új üzemterv elkészítéséhez szükséges saját adataink. Ügyes...

Jó, ha tudjuk, hogy egy-egy üzemterv – a tervezési-, az erdészeti, az adattári és az egyéb áfás számlákkal igazolt kiadásokkal együtt – úgy minimum 400 ezer forintot kóstál. 65 ezer forintért kapható a meteorológiai-, 60 ezer forintért árulják az erdészeti-, és csak 50 ezer forintba kerülnek a vadgazdálkodási adatok, amelyhez hozzá kell adni a 65 ezer forintos mérnöki napidíjjal tevékenykedő üzemtervezők 2-300 ezer forintos tiszteletdíját... + a térképek, a másolás, az utazási és rezi költségek, a bekötetés, stb.

Talán nem túlzom el, hogy egyetlen – bármennyire is felkészült – üzemtervező sem tudja jó eséllyel megmondani, hogy mikor tiltják be a mezei nyúl exportját; melyik évben támad újra a madárinfluenza; tartósan olcsóbb lesz-e majd a kutyatápnál a vadhús; egyáltalán eladható lesz-e a lőtt fácán, a réce; kevesebb vagy több külföldi bérvadász jön hozzánk vadászni; tovább vadulnak-e a közterhek és a rezsiköltségek... és még sorolhatnám a piac betervezhetetlen tréfáit.

Szerintem ezt tervező nem, csak egy lényegesen olcsóbban transzba eső jósnő tudná tíz évre előre jó eséllyel megmondani! Túl nagy sikerélménye azonban az üzemterveket készítő vállalkozóknak sem lehet, hiszen a „tervezői szabadságfokuk” túlnyomórészt csak a megvásárolt adathalmazokból kiválasztott adatok megfelelő rubrikákba való illesztésére korlátozódik. Bármiről szólna is a tízéves terv, lőni úgyis csak annyit lehet, amennyit a felügyelőség az éves tervekben jóváhagy.

Alsó hangon tehát, nem légből kapott összeg a 800 millió forint, amelyből mintegy félmilliárd forint a légvári tervek kovacsainak zsebébe vándorol, 200-300 millió pedig a különböző „adattározók” osztozkodnak. Azok az intézmények, melyeknek az adatok begyűjtése, őrzése és az adatszolgáltatás a feladata. (Az „adatárusítás” manapság – ha nem is kimondottan vidékfejlesztő jelleggel – de valóságos bombaüzlet lett.)

Tiszta szívből sajnálom a vadászterületek megszerzésén őszinte lelkesedéssel fáradozó vadászokat, a tájékozatlanul nekiveselkedett, vadászatra áhítozó földtulajdonosokat, akik még nem számoltak az üzemtervezéssel járó kiadásokkal, akik még csak a saját futurologiai kutatásaira – a földhivatalok adathalmazainak megvásárlására – dobták össze a pénzeket. Ha jogerős határozattal megszerezték a vadászatra szóló jogosultságot, most gyűjthetnek újra... miközben az országos reformjaink a tartós és folyamatos nadrágszíz meghúzással kecsegtetnek.

Ezért halkan mondom, hogy mindenki megértse: talán nem kellene megengednünk magunknak ekkora haszontalan fényűzést. Ha már mindenképpen kötelező, esetleg beérhetnének egy takarékosabb, lényegesen olcsóbb – és ami fontosabb – a felesleges adminisztrációtól és bürokráciától mentesített, de valamire még esetleg fölhasználható „tervvel” is. Ugyanis az eddigi – 10 évesnek mondott, de csak 8 éves – üzemtervek sem vezettek a boldog jövőbe. Tervszerűen sem vadásztunk jobban, mint tíz éve...

HOMONNAY ZSOMBOR

A vadászat élvezete

Öné a világ a Nikon új High-Grade távcsöveivel

Alapvető, komoly felszerelés: Ön is megtapasztalhatja, hogy miért, ha a kezében tartja az új HG távcsöveket. Tiszta, éles képével igazi élvezetté varázsolja a vadászatot, gyenge fényviszonyoknál és ködös, nedves időben is. A Nikon élesben is bizonyított technológiája mind az Ön szolgálatában áll: többrétegű lencsebevonat, víz és páramentes felépítés. Nikon HG L: hihetetlenül izgalmas élmény!

10x42 HG L DFC

NIKON KFT

Főti út 56. 1047 BUDAPEST
TEL: (361) 232-1371; 232-1372
FAX: (361) 232-1198
info@nikon.hu
www.nikon.hu

Nikon Sport Optics

MFS 2000

Magyar Lőszergyártó Rt.

**SPORT, VADÁSZ
ÉS KATONAI
PUSKA- ÉS
PISZTOLY-
LŐSZEREK
GYÁRTÁSA,
FORGALMAZÁSA.**

3332 Sirok, Pf.9.

Telefon: 36/ (36) 361-122*

Telefax: 36/ (36) 561-027

**4,6 kg
194,26 IP**

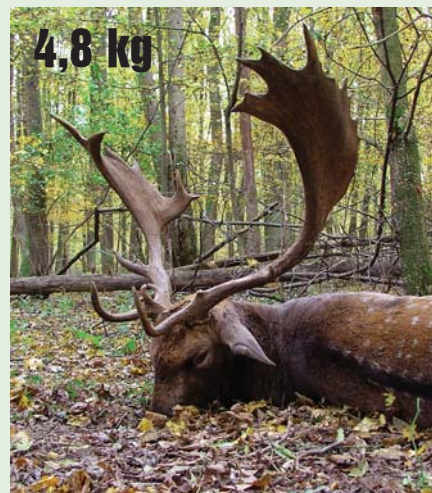
Bockereki lapátosok

A 10.738 hektáros területen gazdálkodó, 28 tagú Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Bockereki Vadásztársaság nevét a területén található Bockereki erdőről kapta, amely a hajdani nagy kiterjedésű Beregi erdő (Silva Bereg) része.

Területükön az idei barcogáskor kiemelkedő eredmények születtek.

A Vámosatyai területen a bikák szeptember 23-án délután, ragyogó napsütésben, a szinte kánikulai meleg ellenére szólaltak meg először. A barcogás október 10-én már jónak volt mondható, majd egy 5-6 napos csend következett. 16-tól 28-ig hol erősebben, hol gyengébben, de szinte folyamatosan barcogtak a lapátosok. A legjobb időszaknak az október 21-22-i hétvége bizonyult, amikor 9 dámbikát hoztak terítékre. Az esetenkénti sikertelenség oka a rosszul megválasztott időpont volt. A barcogás során, kísérő vadással cserkelve hozták terítékre a vendégek bikáikat. Több esetben négyöt bika belopása, szemrevételezése, és bírálata után választották ki a megfelelő súlyú és korú lapátost.

Az idénymérés valóban elismerésre méltó, mert a 18 bikából 13 lett érmes, kettő hibás agancsú, egy pedig parókás. Az agancsok átlagsúlya 3,96 kilogramm, 72 százalékos érmes aránnyal. A 4,6 kilogrammos dámlapátjuk a megyei bírálaton 194,26 pontot kapott, ezzel eddig az idény legkiválóbbja. P.G.Y.

4,8 kg

4,4 kg

Tangó classic

Török Erzsébet ruhaszalonya
1052 Budapest, Váci utca 8.

Vadászprogramokra készít stílszerű és tradicionális ruhákat

A modellek üzletünkben készen kaphatók vagy méretre rendelhetők

H-1052 Budapest, Váci utca 8.
Tel.: +36 1 267-6647 Fax: +36 1 317-1524
E-mail: tangoclassic@t-online.hu
www.tangoclassic.hu

Kérjük telefonon jelezze látogatását!

Szent Hubertus Napok

A Magyar Mezőgazdasági Múzeum „Szent Hubertus-Napok” elnevezéssel kiállítást és vásárt rendezett a Vajdahunyadvárban november 3-5. között. A rendezvénynek kettős célja volt: egyrészt vadászati, horgászati, turisztikai kultúránk népszerűsítése, másrészt az ehhez kapcsolódó eszközök, képzőművészeti és ajándéktárgyak bemutatása és vására. A zömében csak kíváncsiskodó látogatók pénteken színes programok közül válogathattak: volt Szent Hubertus mise a Gaude vegyes kórus és a Baranya Vadászkiért Együttes közreműködésével, Hubertus Kupa szarvasbőgő verseny és természetfilm vetítés. Szombatra és vasárnapra azonban szinte semmilyen kísérőprogramot nem szerveztek, így a belépőjegyet megváltó látogatók csak a közel negyven standon kínált portékákat vehették szemügyre, ötleteket kapva a karácsonyi ajándékok beszerzéséhez. Az érdeklődők az ország jelenlegi legnagyobb vadászati múzeumát is megtekinthették, sőt „plusz szolgáltatásként” járt egy szakmai tárlatvezetés is, ezt azonban csak kevesen vették igénybe. A vásárolók és a

A megnyitó után Pintér István (jobbra) az FVM főosztályvezető-helyettese Marek József ékszerésznél vásárol

látogatók közül többen „mini FeHoVa-nak” titulálták, a környezet, az épület lenyűgöző szépsége, a hazai világrekord trófeák közelsége azonban mégis egészen más, talán kissé ünnepélyesebb érzést kölcsönzött a rendezvénynek. A legnagyobb különbség azonban az volt, hogy a vártnál kevesebben jöttek el, így gyakran mindössze néhány tucat érdeklődő lézengett a pavilonok között. Reménykedjünk, hogy a vajdahunyadvári Szent Hubertus Napok gyorsan kinövi a „gyermekbetegségeit”, néhány éven belül az ország egyik jelentős vadászati rendezvényévé válik.

W.P.

Állandó kedvezmények, széles termékkála minden típusú pick-up gépkocsira!
Akción árlistánkat keresse honlapunkon!

Outlander De-Luxe Sport kabin
luxuskivitelű illetve munkakabinok minden extrával felszerelve **AKCIÓ!**
349 900 Ft + Áfa

Steel-Top acél kabin
acél felépítmény hátsó ablaktörővel **AKCIÓ!**
369 900 Ft + Áfa

Top-Start platófedél
45 fokban és vízszintes állásban nyitható felépítmény **AKCIÓ!**
349 900 Ft + Áfa-tól

Alu-Cover platófedél
alumínium platófedél rögzítőkerettel **AKCIÓ!**
319 900 Ft + Áfa

Nemesacél kiegészítők
gallytörő rácsok, oldalfellépők, lökhárítók, borulásvédők érvényes műbizonylattal
69 900 Ft + Áfa-tól

Platóbélés
amerikai platóbélés, peremes és perem nélküli kivitelben is
54 900 Ft + Áfa-tól

Outlander Kft. 1033 Budapest, Szentendrei út 89-93. (bemutatóterem)
Mobil: 06-20-9 678 678, 06-20-9 876 876; Tel: 430 1155; Fax: 430 1156
email: info@outlander.hu www.outlander.hu

A Magyar Solymász Egyesület a nemzetközi solymászkapcsolatok ápolása érdekében évente rendez külföldiek részvételével találkozót, ahol különböző országok solymászhaj vadászaton mutatják be egymásnak madaraik munkáját.

Az idei találkozó október 24-29. között a Békés megyei Gyomaendrőd adott otthont. A verőfényes napsütés, a jó időjárás javította a vadászati lehetőségeket és jelentősen hozzájárult az eredményekhez is. Békés megyében a solymászok rendszeresen megforduló vadászvendégek, így már kialakult kapcsolataik vannak a házigazdákkal, hiszen a találkozók sikere a vendéglátók szakértelmének is köszönhető. A gyomaendrődi Széchenyi Zsigmond, valamint a Kőrösmenti, a szarvasi Táncsics, a nagyszénási Petőfi és a Déványai vadásztársaságok kitűnő házigazdáknak bizonyultak.

A megjelenteket Tóth János, a Magyar Solymász Egyesület elnöke köszöntötte, majd Várfi András polgármester nyitotta meg a rendezvényt. Békés megye vadbősségével és kiváló solymászati terepadottságaival mind a magasröptű sólymoknak, mind az alacsony röptű sasoknak, héjáknek és karvalyoknak tökéletes lehetőséget nyújtott a zsákmányolásra. A solymászat

nem nagy terítékeiről ismert vadászati mód, ezért nem is mondható jó üzletnek a vadászatok számára. Több vadásztársaság azonban – ezzel is támogatva a hazai vadászati kultúrát – szívesen ad helyet az ősi hagyományokat őrző vadászat szerelemeseinek.

A hazai természetvédelem jogi szabályozása – eltérően az Európai Unió gyakorlatától – igen jelentős többlet-adminisztrációval jár, ezért több külföldi vendég visszamondta a részvételt, és csak nézőként vett részt a nemzetközi találkozón.

A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület munkatársai meghívottként előadást tartottak a vándor-, a kerecsensólyom,

a parlagi sas és a kékvércse védelmi programok sikereiről. Az előadók egyebek mellett leszögezték, hogy a környezeti ártalmak, mint például az élőhelyek pusztulása, a vegyszerek káros hatása mellett a solymászatnak napjainkban nincs mérhetően káros szerepe a szabad természetben élő ragadozó madár-populációkra.

Gyomaendrődön főként a gyerekek körében övezte nagy érdeklődés az öklön ülő, kiválóan idomított ragadozó madarak parádés bemutatóját. A solymász Sági Oszkár fáradhatatlanul mesélt a fiataloknak a solymászat főbb tudnivalóiról és a jelen lévő különböző fajú madarakról, azok vadászati stílusairól.

A vadászat végén, a terítéknél dr. Csoma Antal, a megyei vadászkamara elnöke gratulált a solymászoknak, külön kiemelve a vadászati hagyományaink ápolásának fontosságát. A találkozót követően Gyomaendrőd polgármestere a viszontlátás reményében kérte a megjelenteket, hogy vigyék szerte a világba városuk meghívását a jövő évi találkozóra.

WRÁBEL GYÖRGY

Etesse vaddisznó és erdei kérődző állományait a **PURINA®** takarmányaival

A kiegyensúlyozott téli takarmányozás segít Önnek, hogy biztonságosan nevelje, tartsa állományát a kemény, hideg időjárás ellenére is. A **PURINA®** takarmányai biztosítják a megfelelő beltartalmi értékeket, amelyek a vadak egészségi és általános kondícióját javítják a téli hónapokban.

Takarmányok vaddisznóknak:

• BasePro termékcsalád:

- késztakarmányok és koncentrátum, amellyel saját termelésű szemessel vagy anélkül is takarmányozhatja állatait
- magas energiatartalom, a téli időszakban biztosítja az állatok kondícióját
- egyszerű használat, nem igényel plusz befektetést
- kanokkal is etethető, megfelelő használat mellett jobb testfelépítés érhető el

• Lactina termékcsalád:

- kocák takarmánya vemhes és akár szoptató kocáknak is nyújt megoldást
- késztakarmány és koncentrátum megoldás, amellyel szemes kiegészítéssel vagy anélkül is megoldható a takarmányozás
- magas vitamin- és ásványianyag- tartalom, biztosítja a kocák igényeit

Takarmányok és kiegészítők erdei kérődzők részére:

• PURINA® Szarvas, Őz takarmánykeverék:

- késztakarmány, amely más kiegészítést nem igényel
- ízletes, az állatok szívesen fogyasztják
- magas rosttartalom, amely biztosítja a biztos bendőműködést
- táplálóanyag-tartalma biztosítja a téli kondícióhoz szükséges fehérjét és energiát

• Puri-T-Mineral I. block (piros só):

- mikro-, makroelem kiegészítés, amely kiegészíti a téli legelő hiányosságait, egészségesen tartja az állományt

A termékekkel kapcsolatos felvilágosításért keresse munkatársainkat: **Tokaji István** üzletfejlesztési managert (30/6452551) vagy **Makai Szabolcs** üzletfejlesztési managert (30/6452593). A termékekről bővebb felvilágosítást találhat honlapunkon, a www.purinatakarmany.co.hu címen.

Sikeres vadászatot és vadtakarmányozást kívánunk!

PURINA®

Együttműködés egy kivételes sikerre!

2040 Budaörs,
Szabadság u. 117/c,
Tel.: 23/507-200

5300 Karcag,
Madarasi út 0399. hrsz.,
Tel.: 59/507-221

7400 Kaposvár,
Dombóvári út,
Tel.: 82/529-151

E-mail: vevoszolgalat@cargill.com Weboldal: www.purinatakarmany.co.hu
© CargillTM, Incorporated. All Rights Reserved

Egymást, vagy a vadat etetjük?

Sokszor hangoztatott és egyre terjedő nézet, hogy az ökológia tudományának mai állása szerint a vadon élő állatfajok etetése – ha egyelőre még nem is tilos – de nem ajánlott. Számos magyarázatot hallottunk már ebben az ügyben, éppen ezért tekintsük át az egyre gyakrabban hangoztatott érveket:

- az etetés csökkenti és megzavarja a fajon belüli természetes szelekciót
- megváltoztatja a természetes táplálékválogatás képességét
- függőséget okoz
- viselkedészavarokhoz vezethet
- elősegíti a nagyvadfajok túlszaporodását
- csökkenti a természetes mortalitást
- zavarja a kívánatos biodiverzitást, a fajok sokféleségét.

Kétségtelen, hogy ezek közül több „vádpont” nem mondható minden alapot nélkülözőnek, mindezek ellenére az etetést a természetes körülmények között élő, védett állatfajok esetében is világszerte széles körben alkalmazzák. Nálunk pedig a téli kerti madáretetéstől kezdve, egészen a hivatásos természetvédők által a rétisásoknak készített mesterséges „szóróig” közismertek és elfogadottak a különféle etetési praktikák, csak éppen – ki tudja miért – a vadászható vadfajaink etetésének létjogosultságát vitatják egyesek. (Védett területeken kizárólag állományszabályozási, gyérítési célra létesített szórókon, meghatározott mennyiségben, és csak hőkezeléssel szárított szemes kukorica etethető.)

Természetesen – mint mindenben – a vadgazdálkodásban is határt kell szabni a természetes környezetbe való túlzott beavatkozásnak. Sokan emlékeznek még azokra az időkre, amikor a fenntartható nagyvadállomány-létszámok tervezésénél az engedélyezett vadlétszám felett mesterséges takarmányozással lehetett „vállalni” a túltartást, vagyis az élőhely esetleges túlterhelését. Csúfos bukásokat hoztak ezek a „vállalások”, így ilyenek ma már – legalábbis papírforma szerint – nincsenek. Ez persze nem jelenti azt, hogy a valóságban egyes területeken nincsenek jelentős létszámgondok, de ezek – bármennyire is szeretnék egyesek annak láttatni – nem általánosak, csupán lokáli-

san, egy-egy térségben jelentkeznek, még akkor is, ha azon belül esetleg több vadászatra jogosultat is érintenek.

Nem lehet azonban mindent az etetéssel magyarázni, hiszen apróvadállományunk esetében a helyzet éppen fordított. Önmagában az etetés sehol nem hozott számottevő létszámemelkedést, ha ezen kívül mást nem tettek az ügy érdekében.

Az igazsághoz azonban hozzátartozik az is, hogy a vadetetés egész kérdésköre hosszú évtizedeken át a pillanatnyilag jól hangzó „ideológiai” érvrendszer meghatározó része volt. Ezek szerint: a jószívű vadász bácsi, ha jön a hideg tél, a hátizsákját Mikulás módjára megtömi minden földi jóval, és a dermesztő zimankóban kihordja a nélkülözésektől halálra váltan didergő őzikéknek az életmentő falatokat. Nos, a racionális gondolkodás ilyesmit nem enged meg. A gazdaember sem azért hordja ki a szerves- vagy műtrágyát, gyomirtózik, permetez, védekezik a kártevők ellen és hajtja végre a különböző technológiai előírásokat, hogy a természet kultúrnövényeinek jobb legyen a kedélyállapota, hanem egyes egyedül azért teszi, mert csak így keletkezik haszna. Órizkedve tehát mindenféle hasonló idillikus képzelgésektől, tekintsük át, hogy – a fenti ökológiai szempontokat korántsem mellőzve, hanem éppen azok esetleges veszélyeinek ismeretében – vadgazdálkodási szempontokból végül is miért kell etetnünk vadjainkat?

– A vad mozgásának, viselkedésének, megfigyelésének, számbavételének ez az egyetlen racionális befolyásolási módszere.

– Mesterséges növénykultúrákkal rendelkező, az emberi tevékenység által nagymértékben befolyásolt gazdálkodási tevékenység miatt bizonyos időszakokban még egy-egy vadászterületen belül is rendkívüli módon változik a táplálékkiínlát.

– A táplálékhiányos időszakokon – nem csak télen, hanem a nagyobb monokultúrák esetében a vegetációs időn belül is – át kell segíteni az ott élő vadállományt, mert ellenkező esetben elvándorol, rosszabb esetben (például a mezei nyúl esetében) lecsökken az ellenállóképessége, megbetegszik és elpusztul.

– Azoknál a fajoknál, amelyeknél bizonyos konkrétan mérhető minőségi mutatókra irányul a gazdálkodási tevékenységünk (például: agancs, vadhús), a kedvező, illetve kedvezőtlen évjáratok árbevételeinek kiegyenlítése csak okos vadtakarmányozással oldható meg.

– Célrányos, a vadat a károsítás helyétől elvonó etetéssel jelentősen mérsékelhető mind a mezőgazdasági, mind az erdei vadkár mértéke.

– Hajtóvadászatok előkészítése során a majdan meghajtandó területre a természetesnél nagyobb mennyiségben kell a vadat koncentrálni, amely etetés nélkül kevés sikerrel járna.

– Különösen fontos a jó kondícióban történő átteleltetés az őzek esetében, mert a bakok agancsukat éppen az év táplálékban legszűkösebb időszakában rakják fel, a sutáknál pedig az alvópete állapot megszűnésével a vehemépítés december közepétől válik intenzívvé.

A fentiek alapján nem nehéz eldönteni, hogy az etetésre – minden ellenkező híreszteléssel szemben – igenis szükség van. A kérdés fontosságát persze nem volna tanácsos túlbecsülni sem.

Az étlap jóval hosszabb

A vadgazdálkodási tervekben szemes, szálas és lédús takarmányok jelennek meg. A legnépszerűbb szemestakarmány mindmáig a kukorica, annak ellenére, hogy alacsony fehérje és magas szénhidrát tartalma miatt inkább csak „fűtőértéke” van. Ráadásul etetésével a „bezabálás” (a vad hirtelen, nagy mennyiségű takarmányfelvétele) során keletkező, elhullást okozó tejsav mérgezés veszélye miatt igen körültekintően kell eljárni. Megfelelő idejű, akár hetekig tartó folyamatos szoktatást követően lehet csak nagyobb mennyiségben etetni.

Vadföld-takarmányként a kukoricán kívül zabbal, árpával, búzával, tritikáléval is próbálkozhatunk, erdős területeken egész évben szívesen rájár a vad.

Leggyakoribb szálas takarmányfélése a lucernaszéna. Etetése szarvasnál leginkább a tartós és vastag hótakaró esetén eredményes. Mezőgazdasági területeken leginkább a fagyűrő repcén és a vetéseken telelnek ki a kérődző nagyvadfajok, és zömében csak tartós hótakaró esetén fogyasztják az etetőkből nagyobb mennyiségben a kihordott szálastakarmányt. A legtöbb területen megtalálható, nagy tápértékű szederlevél szintén kiváló téli „tömegtakarmánynak” számít.

Jól bevált, és a vad hamar megkedveli a keverőüzemek által gyártott, különféle premixekkel javított granulált vadtapokat, ezek etetése hatékonyabb, de jóval költségesebb is. A különböző, régebben igen széles körben használt, olcsón beszerezhető malomipari és egyéb élelmiszeripari melléktermékek használata az EU-csatlakozás óta jelentősen korlátozott, mert csaknem mindegyikük hivatalosan „hulladéknak” – sőt egyes esetekben akár „veszélyes hulladéknak” minősül, és az etetőbbe való kihordásukat minden esetben kötelező az idény kezdete előtt külön engedélyeztetni az illetékes környezet- és természetvédelmi felügyelőségekkel.

A takarmányok legértékesebb beltartalmi mutatója a takarmány fehérjetartalma. Annak ellenére, hogy a kérődző vadfajaink a biológiai sajátosságaiknál fogva képesek a bendő speciális feltárási tevékenysége folytán bizonyos mértékű fehérjetranszformációra, azt is figyelembe kell venni, hogy az agancs elsődleges építőanyaga éppen a fehérje, amely aztán később a Hawers-féle csatornákon keresztül berakódva lassan becsontosodik. Mivel a megszilárdult agancs összetételében – az egyéb ásványi anyagokon és nyomelemeknél kívül – végső soron a kalcium és a foszfor a legmagasabb arányban szereplő ásványi anyag, az ezekhez való hozzájutás lehetőségét, vagy ha szükséges, a pótlás lehetőségét sem szabad figyelmen kívül hagyni.

FOTÓ: BODAI GYÖRGY

A puska visszafelé is elsülhet

Az elmúlt időszak „doppingbotránynak” nevezett jelenségei következtében külön is szólni kell a mesterséges beavatkozások mértékéről. Jelenleg nincs meghatározva, hogy milyen beavatkozás számít még elfogadhatónak, ezért szinte csak az etikai szabályozás létezik. Ezt sem szabad azonban alábecsülni, hiszen az etika a vadászat más területeinek is létező és betartandó zsinórmértéke, mert mindenre nem lehet jogszabályt alkotni. Ma már több forrásból tudjuk, hogy csak a szomszédos Ausztriában több mint négyezer szarvaszaporító tenyészkert üzemel, és „önfeledten” szorgoskodik a rekorddöntő agancsosok sorozatban történő „előállításán”. Ezért bizvást kijelenthetjük, hogy számunkra bármennyire is ellenszenves, mára egy visszataszító üzlettel silányult az egész, mint megannyi más szépség e világon. Mint ahogy korántsem természetesebb a szilikonnal feltöltött, csücsörített ajkú és pukkanásig feszülő formás mellű, műkörömös, műhajjú, műszemű, zsírleszívott hölgyikék sem...

A természetellenesség témája a vadászatban egyébként nem új keletű, csak éppen a közelmúltban a bolgár világrekord szarvasagancs botrányos trónfosztása kapcsán került a vadászvilág érdeklődésének a középpontjába.

Az első tudományos igényességgel földolgozott „agancsgyártás” már a 30-as évek második felében elkezdődött a Vogt-féle schneebergi (Németország) vadaskertben. A sokéves kísérleti munka nyomán ott bizonyosodott be először, hogy céltudatos vadtakarmányozással hihetetlen méretű agancsokat lehet előállítani, mind a magyarországi Draskovich

uradalomból és Sziléziából, mind az egyébként igen gyenge genetikai adottságú, helyi állományokból származó bikák esetén. Vogt a szarvasainak adott takarmánykeverékeket kémiai módon pontosan analizáltatta, és arra a megállapításra jutott, hogy a szezámogácsa alapanyagú keverékek etetésével érhetőek el a legerősebb agancsok. A szezám-mag-olaj kisajtolása után maradt olajpogácsának a fehérjetartalma elérte a 38 százalékot, de egyéb beltartalmi értékei is minden másnál kedvezőbbeknek bizonyultak. Az 1971-es budapesti Vadászati Világkiállításon aztán Georg von Opel is bemutatott egy szintén vadaskertben nevelt, csaknem 20 kilót elérő súlyú gímszarvasagancsot, amelynek csodájára jártak a szakemberek és a látogatók. Az agancsról szinte „bőgött”, hogy mesterségesen manipulálták, így nem is kívánták sehol versenybe állítani, mert a vadaskertben lőtt agancsosok akkoriban eleve nem is versenyezhetek a szabadterületeken elejtettekkel. Ez így is volt rendjén, mert a bekerített vadaskert eleve más kategória volt, és csak merem remélni, hogy még sokáig az is lesz.

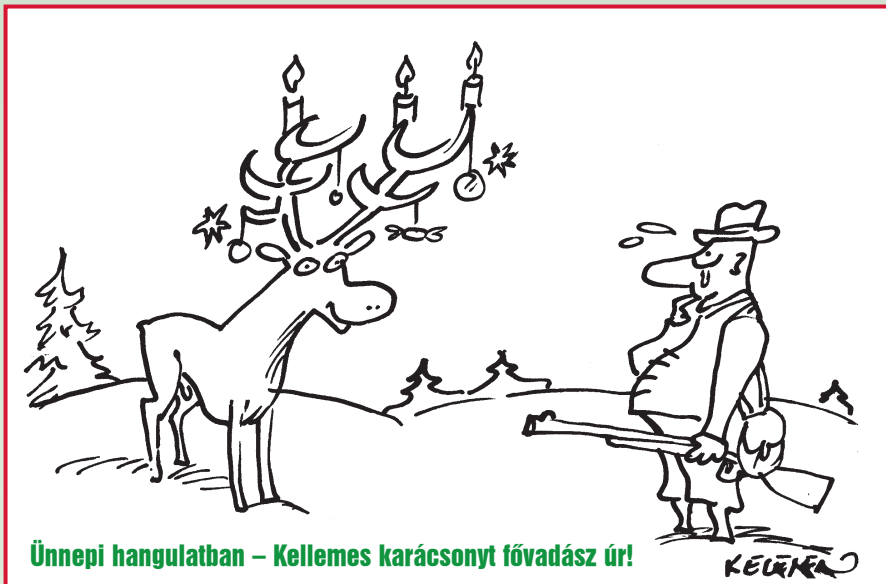
A hetvenes évek első felében a budakeszi Vadbiológia Állomás karámjában végeztünk különböző takarmánykeverékekkel etetési kísérleteket. A kísérleti alanyok, az intenzíven takarmányozott dámok, gímek, őzek eredeti származási helyüktől függetlenül akár egy-egy agancsfelrakási évben megduplázták előző évi agancssúlyukat. Később, a bulgáriai Plovdivban rendezett 1981-es vadászati világkiállításon is bemutattak egy rekorddöngető kárpáti szarvasagancsot, a rosszlemkű Causescu diktátor zsákmányaként. A szemág, a középgág, és a koronaágak rendellenes formai sajátosságai már ott a kiállításon mindenkiben felkeltették a „beetetés” alapos gyanúját. Később aztán be is bizonyosodott, hogy külön erre a célra importált szezámogácsával etették a szarvasokat, akkor, amikor nem volt mit enniük az embereknek ... Az elmúlt években sorra mutattak be – még a nemzetközi bíráló bizottságoknak is – meglehetősen „gyanús” őzagancsokat, de bizonyítani senki semmit nem tudott.

Az agancsfelrakás rendkívül összetett kérdésében persze a mai napig is számtalan részletkérdés maradt tisztázatlan. Az azonban tényekkel bizonyítható, hogy tudatos és célirányos takarmányozással az egyedi genetikai alap lehetőségei a helyi táplálékkínálat szabta határoknál jóval nagyobb agancsfejlést tesznek lehetővé. Vagyis: a természetnek eleve van egy bizonyos rejtett „tartaléka”, amelyet az állat optimális körülmények hatására mozgósítani képes. Korábban a szakirodalom ugyanis az öröklési tényezőknek, a származásnak, a vérvonalnak, vagy „törzsnek” sokkal nagyobb jelentőséget tulajdonított, mint a helyi táplálékkínálattól függő egyedi manifesztációnak. Mint minden tudással, tapasztalattal, ismerettel, ezzel is lehet élni, de ha rossz szándékúak kezébe kerül: sajnos alaposan visszaélni is.

H.Zs.

Karácsonyi ajándék

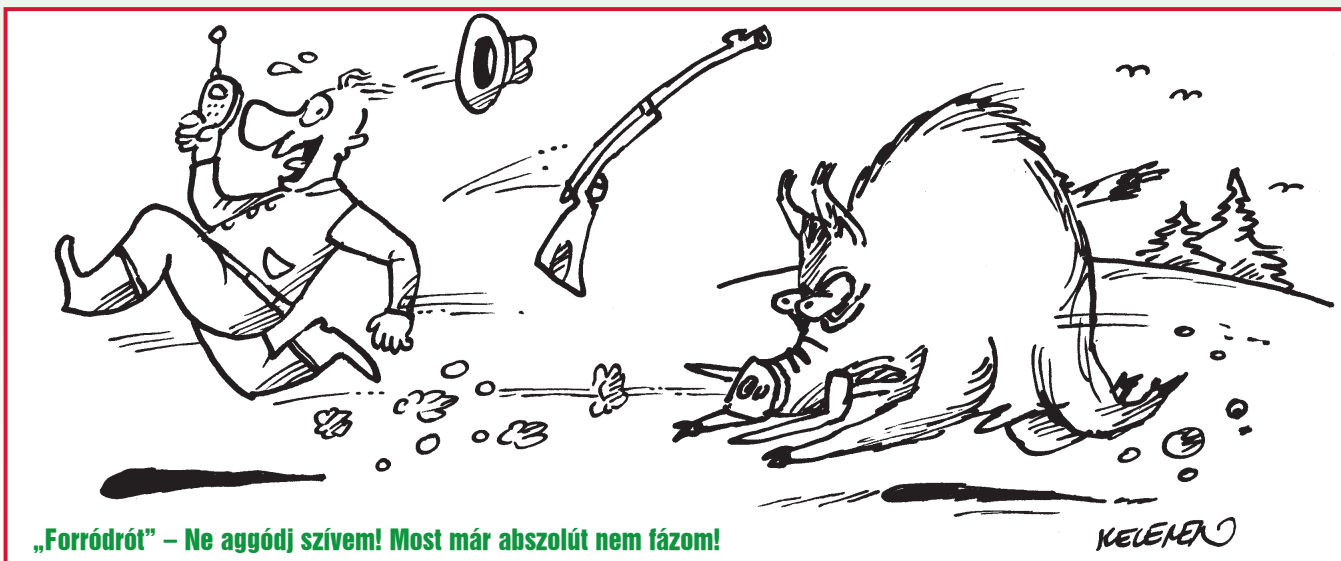

Ünnepi hangulatban – Kellemes karácsonyt fővadász úr!

A nyolcvanas évek elejét írtuk. Ha az embernek valami használható minőségű műszaki termékre volt szüksége, nyugatra kellett mennie – ha kiengedték... Jól sikerült az utolsó két vadászidény, összejött annyi a vadásztatásokból, hogy érdemes legyen valami értelmes beruházáson gondolkodni. De mi legyen az? Annyi azért nem volt, hogy igazán komoly dologra elég legyen, elaprózni viszont nem akartam. Arra a családi közmegegyezésre jutottunk, hogy egy színes tévé lenne a legalkalmasabb, mivel akkor egy lestrapált, gazdag ember által „levetett” szerkezetet néztünk – ha épp nem volt jobb dolgunk (többnyire volt, még fiatalok voltunk...) El is indultam Bécsbe, ahol Sopronból „elszármazott” öreg vadász és „föstő” barátom lakott a magyart csak törve beszélő (de e nyelven is kiválóan veszekedő) osztrák feleségével. Nagy szeretettel fogadtak, s Gyuri bátyám lelkesen magyarul kezdte, hogy valami meglepetést tartogat számomra, de nem árulja el, csak holnap reggel, amikor kinyitnak a boltok. Mivel előre megbeszéltük, hogy segít a tévévásárlásban, gondoltam talált valami olyat, ami befér a pénzembe. Hiába fag-

gattam, s Ani néni is hasztalan kortholta, hogy „Tyuri, ne letyél már olyan, mondt meg Ervinnek, te mit csinálsz neki”, az öreg csak sejtelmesen mosolygott, s billegett katonai radarnak is beillő hatalmas füleit. Ha nem, hát nem, bánatomban rendesen beiszogattunk az általam hozott és Gyuri bácsi által a szekrényben „talált” üveges gyümölcsökből, s kissé kótyagosan, de határozott jókedvvel tértünk aludni. Korai reggeli után az Öreg karon fogott, s határozott léptekkel elindult egy irányba a főutcán, egészen addig, amíg a Springer Waffen feliratú cégtábla alá be nem tértünk. Azt mondta, hogy nézelődjek, mert neki itt egy kis ügye van a tulajdonossal. Hát volt mit nézelődni, ott volt a szemem előtt „élőben” szinte minden újdonság, amit addig csak fegyverkatalógusokban láttam. Pár perc múlva szólt, bemutatott az elegáns vadászöltönybe öltözött főnöknek, aki bement az irodájába, kihozott és elem tett egy gyönyörű agyazású, kufsteini gyártású 8x68-as fegyvert, és mondta, hogy nézzem meg. Megpróbáltam, mintha rám szabták volna, úgy simult bele a vállgödrömbe, egész más érzés volt fogni, mint saját „fapados” cseh golyósomat. Kérdően néztem Gyuri bácsira, mire az öreg nagy sejtelmesen elmondta, hogy hetek óta tárgyalásban van a főnökkel, ezt a fegyvert a katalógus ár kétharmadáért odaadja – amely összeg (mit tesz Isten!) éppen annyi volt, amennyi nekem a tévévásárlásra rendelkezésemre állt. Kivert a víz. Ilyen meglepetésre nem számítottam – meg ilyen lehetőségre sem.

A sors útjai kiszámíthatatlanok, szerelmes lettem a puskába. Gyuri bácsi még adta is alám a lovat, közölte, hogy ha megveszem, akkor tőle kapok hozzá egy gyári távcsőszereleket, a tulajdonos meg ad még hozzá két doboz RWS lőszert. A család várható negatív reagálása

„Forródrót” – Ne aggódj szívem! Most már abszolút nem fázom!

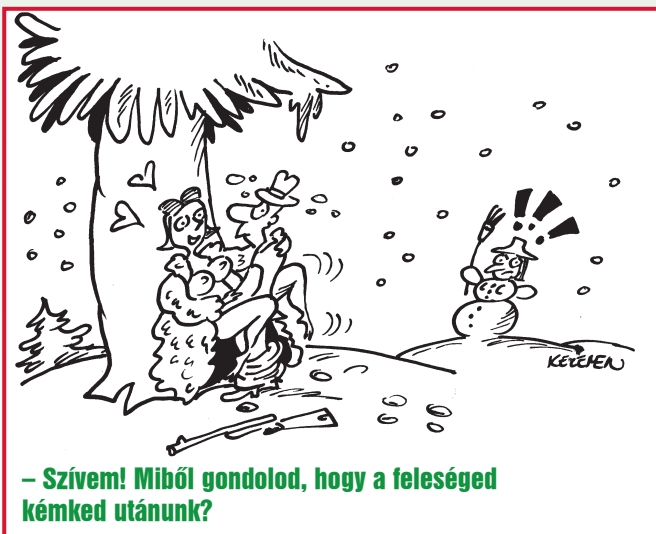

Nagy játszma

távolinak tűnt, az új tévé fényét elhomályosította a fegyver visszafogott csillogása. Tudtam, ha ebbe nem megyek bele, egy életre báni fogom, így aztán erőszakkal elhallgattattam lázadó lelkiismeretemet, s némi hezitálás után igent mondtam. Ausztriában nem kell vásárlási engedély csak a marokfegyverekre, így minden gond nélkül leszám-lázták, becsomagolták és vihettük magunkkal. Csilloghatott már a sok fényes üzlet kirakata, villoghattak a bekapcsolt tévéképernyők, a kocka el volt vetve. (Hogy később mi fog belőle kikelni, az más lapra tartozik). Még két napig vendégeskedtem náluk, ezalatt még vadászni is mentünk a Fertő mellé üregi nyúlra. A vonaton a magyar vámosok magukkal vitték a fegyvert és a lőszert, s ott is maradt vámrár alatt a Keleti pályaudvaron, amíg a behozatali engedélyt meg nem kaptam. A család reakciója vegyes volt, mentalitástól függően; volt, aki csak legyintett (mondván; ilyen bolondtól mit várhat az ember), volt, aki hetekig nem tudta megemészteni ezt az atrocitást. Feleségem viselte (látszólag) a legjobban, bár amikor a karácsonyfa alá tettem az immáron „felszerszámozott” fegyvert, rámutatott, s a család felmenői felé fordulva közölte: „Itt az új tévénk, most aztán ezt nézhetjük a fegyverszekrényben – színesben”.

Vadászbarátaim jót derültek az eljárásom, ekkor keletkezett eme, azóta már széles körben elterjedt szállóige, miszerint „Nincs szebb ajándék a családnak karácsonyra, mint egy új puska”.

SOMFALVI ERVIN

– Szívem! Miből gondolod, hogy a feleséged kémked utánunk?

Függőségem...

Lefogyok. Ez most már biztos és visszafordíthatatlan. Így döntöttem tavaly az év végi fogadkozásoknál. Nagy reményeket fűztem életem első fogyókúrájához, és mivel biztosra akartam menni, a szakkönyvekkel kezdtem. A tudomány szerint a táplálkozás szempontjából két típust különböztethetünk meg. Az egyik, ha stresszel, idegeskedik, öröm vagy bánat éri, azonnal összeszorul a gyomra és egy falatot sem tud lenyelni. Ők sosem híznak el. Ehetnek bármit, a pacalpörkölttől a töltött káposztán át a leghabosabb süteményekig. A másik típus, a stressz és az idegeskedés hatására azonnal rágni kezd, és mindent fölfal, ami az útjába kerül. Mondanom sem kell, hogy én az utóbbi csoportba tartozom, így esélyem arra, hogy egyszer Adoniszként tündököljek a strandon, sajnos egyenlő a nullával. De úgy gondolom, emiatt még nem szabad feladni, mert amit nagyon akarunk, azt kitartással és vasakarattal előbb-utóbb el is érjük.

Fogyókúráim első napjait nem akartam túl drasztikusan kezdeni. A hajnali vadászat előtt bundás kenyér és tea volt a menü, de miközben a hírek és a politikai műsorok közt kapcsolgattam a tévét, észre sem vettem, hogy a tizenötödik kenyérenél és a harmadik bögre teánál tartok. A feleségem egy idő után rám szólt, hogy legalább az első fogyókúra napomon ne egyek már annyit. Kapcsoljam ki a televíziót, és este lehetőleg ne aludjak a vadászházban, mert ott teljesen ismeretlen fogalom a Norbi update, ugyanakkor kolbász, szalonna, sör, bor, pálinka minden mennyiségben és kiszerezésben megtalálható.

Ma már belátom, rossz időpontban kezdtem a fogyókúrát. A magamfajta zabálós embernek semmi jót nem hozott az idej esztendő. Hithű vadászember sose kezdjen fogyókúrát a tízéves vadászati ciklus végén! Idei tapasztalatom bizonyítja, hogy a vadászterület kijelölésével járó stressz és idegeskedés, akár tíz kiló súlyfelesleget is okozhat az óvatlan vadásznak. Ezek után meg vagyok győződve arról, hogy mindenről a közélet tehet. A tavaszi kukoricavetésekben a vaddisznók által okozott túráskár alig hozott rajtam pár kilót, de mire a területkijelöléssel is végeztünk, mind gyakrabban kaptam elismerő megjegyzést azzal kapcsolatban, hogy milyen jól nézek ki. Aztán a szarvasbögés végleg betette a kaput az éves tervnek és a fogyókúrámnak egyaránt. Három hibázással és egy sebzéssel kezdtek a vendégek, ezek után nem csoda, hogy mindenevő lettem. Rágtam mindent, mint a sósav. Két vadászat között éjjelente nem áttalattam a hűtőszekrényt nyitogatni. Mire lement a bögés, minden ruhámat kihíztam, ami köztudottan, a teljes anyagi csődöt is jelenti egyben. De nem adom fel! Itt az év vége és januárban újra kezdem. Jövőre talán szebb és nyugodtabb lesz a világ...

Agyaki

Benelli:
mindig egy
lépéssel előrébb...

Benelli
PIÙ AVANTI DA SEMPRE

Mondja meg Ön, melyik
vadászoltban szeretne találkozni
Benelli fegyverekkel!

**SZENT HUBERTUS
OLASZ-MAGYAR KFT.**

7400 Kaposvár, Fő u. 12.
+36-20/9789496 +36-30/5010718
szenhubertus@hotmail.com

Európai Diana-találkozó

A mikor 2003 októberében megalakítottuk és útjára indítottuk a VKE keretein belül működő Diana Vadász-hölgy Klubot, alapvető célunk az volt, hogy a hazai vadász hölgyeknek lehetőséget teremtsünk arra, hogy találkozhassanak, és együttesen hódolhassanak közös szenvedélyüknek. Az azóta eltelt három esztendő során szoros barátságok szövődtek, és a sok közös program összekovácsolta a klub tagjait. Nem titkolt szándékunk – de inkább távoli álmunk volt –, hogy minden évben más ország szervezésében részt vehessünk egy európai találkozón.

Az álom idén augusztusban megvalósulni látszott, amikor Horvátországból megkeresett és meghívott bennünket Nenad Jagodic úr az Európai Vadász hölgyek találkozója. A jó ötletek nem ismernek határokat...

Külön érdekesség, hogy a vendéglátó horvát vadász hölgyeknek nincs még klubjuk sem, és a különböző tájegységek vadász hölgyei eddig egyáltalán nem tartották a kapcsolatot egymással. Ennek ellenére – vagy talán éppen ezért – elkezdtek „szervezkedni”.

A meghívást elfogadtuk, így október 14-16. között a négyfős magyar delegáció – Bótáné Batta Olga, Juhász Sándorné Éva, Patakyné Szabó Éva és jómagam – három nagyon szép napot tölthetett a horvát és bosnyák határon fekvő Kostajnicában. Sajnos több ország vadász hölgyei más elfoglaltságra hivatkozva nem tudtak eljönni a találkozóra, amelyen így csupán a szlovén, a magyar és a szép számmal érkező horvát hölgyek vettek részt.

A program részeként egy vaddisznóhajtásra is sor került, a Zrinska Gora (Zrínyi-hegy) hegyvidéki, mintegy 600 méteres magasságban fekvő, mély árkokkal szabdalta 9 ezer hektá-

ros egybefüggő erdővel borított területen. Nekünk igazán furesán hatott a még fedett, zöld, teljesen lombos környezet, amely erősen gátolta a látási viszonyokat. Szombaton hosszú, több mint 15 kilométeres hajtással kezdtük a napot, melynek csak szerény eredménye lett. Juhászné Éva sikeresen elejtett két vadmalacot, ezenkívül a hajtásban a vendéglátóink egy malacot és két süldőt lőttek.

Akkor lepődtünk meg igazán, amikor kiderült, hogy az öt terítéken fekvő vaddisznó közül kettő fehér és rózsaszín – még csak nem is babos – volt. A helybéliektől később megtudtuk a „tarka” teríték okát. Elmondták, hogy a háború idején házisertés-tenyészetek voltak a közelben, melyek a harcok során gazdátlanokká váltak. Az állatok felügyelet nélkül maradtak, megszöktek, és azóta is folyamatosan keverednek a vaddisznóállománnyal.

Másnap még egy kis kan is puska végre került. A szerencsés elejtőnek ez volt élete első vaddisznója... Részesei lehettünk tehát egy horvát avatási ceremóniának, amely jóval hosszabb és bonyolultabb a mienknél.

A közös vadászat, az esti táncmulatság szinte el is feledtette velünk a nyelvi nehézségeket.

Külön öröm volt számunkra, hogy a rendezvényen három horvát televíziótársaság is forgatott, és számtalan újságíró volt kíváncsi a vadász hölgyekre.

Vasárnap felhőtlen jókedvvel búcsúztunk, és hogy mihamarabb újra találkozhassunk, meghívottuk vendéglátóinkat a IV. Országos Diana Bálra.

Meghívásunkat a helyiek egy gyorsan megtanult magyar szóval viszonzották: „Köszönöm”... *BÍRÓ GABRIELLA*

Lóháton és vérebbel

Egy erdészetnél nem könnyű munka- és tűzvédelmi felelősnek lenni, az alaptevékenység mindkettőnél elég sok rizikófaktort tartalmaz.

Pláne, ha emellé naponta 20-40 közmunkást kell irányítani.

A vadászatszervezés, a vadásztatás és a területellenőrzés emellé már csak hab a tortán. A két vadaskert meg a ráadás.

Nyugodtan állíthatjuk, ez így együtt kemény, férfias feladat.

S aki mindezt ellátja: egy 27 éves leány...

FOTÓ: SOMFALVI ERVIN

Tóth Réka cserkészlányként 24 órás „bátorságpróbát” teljesített egyedül az erdőn, amikor az esti erdei avarbavackolásnál megjelent valahonnan egy tascsó, s mintha a világ legtermészetesebb dolga lett volna, ráfeküdt a hálósákjára, s vele aludt reggelig. Felkelés után „vette a kalapját”, s ahogy jött, távozott – köszönés nélkül. Ilyen élmények után mi lesz az

emberből? Persze, hogy kutyás, meg vadász is. A soproni egyetemen kezdettől fogva a vadgazdálkodási tan szék körül tevékenykedett, olyannyira, hogy amikor végzett 2003-ban, Náhlik professzor nem is akarta elengedni az intézményből. De ő ment, s annak ellenére, hogy igazi alföldi síkságon, Bácsalmáson nevelkedett, a mészaköszikláiról híres Süttőre ment kerület-

vezető vadásznak. Felejthetetlen két évet töltött a lábatlani területen, megismerkedve a helyi gazdag muflonállomány sajátos életmódjával, vadászatának rejtelmével. Ezért is vált számára érdekessé a váci erdészet álláshirdetése 2005 tavaszán, amikor az Ipolyerdő Zrt.-nél megüresedett vadászati műszaki vezetői állásra pályázatot írtak ki, amiben benne szerepelt a penci muflonkert vezetése is. Jó pár jelentkező volt, a cég vezetői mégis őt választották, bízva abban, hogy keménykezű gazdasszony módjára figyel majd a hatékony gazdálkodásra.

Szolgálati lakást kapott Pencen – természetesen falusi kertes házat, mivel lovait, tyúkjait, s nem utolsósorban vérebét is magával hozta – s mellé két önálló vadászterületet, majd 7000 hektárnyit. S bár van saját és szolgálati terepjárója is, a területeket mégsem így, hanem lóhátról ismerte meg. A vadászatszervezés nagy részét is ő végzi, s mivel nincs különbség a belföldiek és a külföldiek árjegyzéke között, így a vendégek zöme visszajáró hazai vadász.

Kedvenc időszaka az őzhívás, eredményesen sípol, két állandó vendége minden évben 5-6 bakot hoz terítékre az üzekedéskor. Számára minden vadászat egyformán öröm, talán az egy szalonkát kivéve nincs kedvenc vadja, minden nagyvadra egyformán szívesen vadászik, az apróvad vadászata viszont nem hozza lázba. Rengeteget cserkel .30-06-os „stucnijával” a vállán, lesről még vendéggel sem szívesen vadászik. Sikeresen szerepel vérebversenyeken, ennek ellenére még sosem sebzett tudatosan vadat azért, hogy a kutyának munkája legyen, nem akar a vadnak szenvedést okozni. Másik nagy szerelem a ló, viszont amikor lóháton járja az erdőt, sosem visz puskát, nem tartja sportszerűnek a vaddal szemben. Együtt futnak a csikóval, s a véreb is élvezi a közös vágtagást.

Amikor a kényszerű irodai bezártóság után végre hazakerül, s tele van a feje a „mellékes” feladatok nyuggivel, pihenésül felnyergel, s irány az erdő, ahol a patkók dobogása elnyomja a felgyűlt gondokat, kitisztul a fej és a lélek...

S. E.

Hazatért a mester

**„Tudod, ezeket a söprűnyél-puskákat ki nem állhatom!
– mondja egy bockra.
Én mindig duplapuskával vadásztam. Annak muzsikája van!”**

Az idén 80 esztendőös Buday László Makón él, a Marosmenti Vadásztársaság tagja. Ám nem akármilyen kacsaringók után telepedett le a Maros partján.

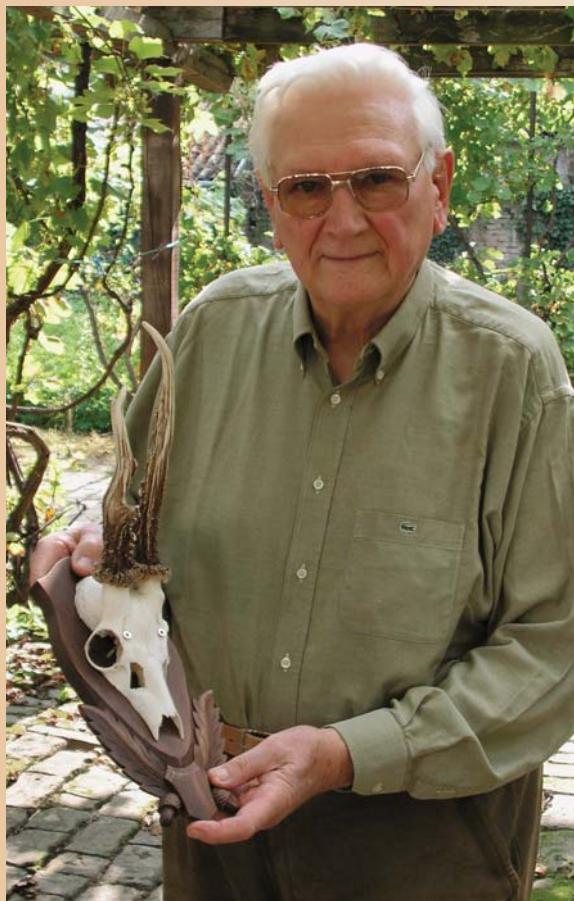
Mezőcsáton született, a világháború után tűzoltóként szolgált, de a BM-ben hamar észrevették vadászati jártasságát, és több terület vezetését is rábízták.

Ezekben az időkben sokaktól elkobozták a fegyvereiket, és elvitték egy főtí raktárba. Neki a Kun utcában volt egy lerakata, onnan látta el az újdonsült vadőröket meg az új vezetőket puskával és lőszerrel. Széchenyi Zsigmond 8x60-as Magnumja például tőle került Kopácsi Sándorhoz, aki 56-ban Budapest rendőrfőkapitánya lett. Ez évben Dworák Oszi bácsihoz ment vadászni, ahová egy Beer gyártmányú 9,3x74-es golyóst vitt magával, s egy olasz diplomata 300 dollárt ajánlott érte. Nem adta oda, pedig milyen jól jött volna ez a pénz, amikor nemsokára menekülnie kellett. Fénykép készült róla, amikor részt vett a Köztársaság téri pártház ostromában, és bizony a csaknem két méter magas tűzoltótisztet nem lehetett senkivel összetéveszteni. Jugoszlávia felé lépte át a határt, onnan Franciaországba, majd Belgiumba jutott, ahol a Fabrique Nationale fegyvergyár munkatársa lett. 1980-ban a gyár Szaud-Arábiába küldte. Rijád mellett egy műhelyt vezetett, az ottani hadseregnek gyártott belga fegyvereket javították. 1993-ban vonult nyugdíjba, s Afrikán át 6000 kilométert vezetve egy Jeppel jött haza Makóra, ahol azóta második feleségével él.

Szívesen mesél szakmai tapasztalatairól: „A fegyvergyártás nem egy szakmát jelent, hanem vagy 25-öt. Első a csőkészítő, aztán a csőforrasztó, a mechanikus, a töltényűr befűrója. Megint más készíti a baszkült, az oldallakat, az elsütő billentyűt, s amikor ez mind kész, akkor következik az agyazó, majd az, aki összeállítja a puskát. A belga műhelyekben mindig van

próbapuska, ahol a megrendelő mindent kipróbálhat, pontos méretet veszünk. Volt egy érdekes esetem. Egy dúsgazdag belga báró rendelt tőlünk párpuskát, aki nagyon sokat vadászott, hetente több ezer töltenyt is ellőtt. Mint a kiemelt kuncsaftoknál szokás, amikor a fegyverek elkészültek, még a barnítás előtt elvittem hozzá kipróbálásra. A lakosztályában fogadott, az 1-es számú puskát fölkapta párszor, majd letette, azt mondta jó. A 2-es ennek szakasztott mása volt, ő azonban gondterhelten célozgatott vele, majd kijelentette, hogy azzal valami probléma van. Nem érttem a dolgot. Áthívta a fiát, aki vele teljesen egyező méretű puskát használt. A fiú pár perc után ugyanarra jutott: a 2-es nem az igazi. Ekkor elővettem a tolómérőmet. A ravasztól a tus tetejéig a két fegyver milliméterre stimmelt. A tus közepéig szintűgy. Lemérem a tus aljáig – hát a 2-es 1 milliméterrel hosszabb! Nyomban lereszeltem a különbséget, és utána már elégedett volt a megrendelő. Az igazán jó lövők a legkisebb eltérést is észreveszik, és ha észreveszik, akkor ez számít is. A vevők sokszor megmondták, milyen töltenyt használnak, és a puskájukat ehhez lőttük be. Egy másik tehetős ügyfelünk is párpuskát rendelt négy csővel, különböző szűkítésekkel. Megmonda, milyen szórásképet szeretne elérni, és a csőfelfúró addig alakította a csövet, míg ezt végül sikerült elérni. A beállítás olyan jól sikerült, hogy az a megrendelőt is alaposan meglepte. Egyik vadászat után fölhívt: Buday úr, nem értem hogyan lőttem egy foglyot 60 méterről a puskám cilindres csövével?

A belga puskák a nagy pontosságukon túl rendkívül igényes és szép ki-

dolgozásúak, bennük van a latin lélek. A németeknek meg az osztrákoknak ehhez nincs elég finom kezük. Kedvenc gravírozó mesterem Alain Lovenberg volt. Ő egy igazi művész! De nem is gravíroz, hanem cizellál. Ez azt jelenti, hogy a díszítéseknek nincs éle, az is le van kerekítve.”

Többször vadászott Afrikában, itt-hon jó néhány érdekes bakot, erős bikát ejtett el.

Buday úrnak ma már csak három puskája van, természetesen mind belga gyártmány. Egy 308-as (7,62x66,5) Norma Magnum golyós, valamint egy 12-es sörétes. Másik, 16-os sörétesét ő maga készítette, ez volt az utolsó munkája. Cizellálása kivételesen szép, ki más készíthette volna, mint Alain Lovenberg? Becslése szerint megérhet vagy 40 ezer eurót. Belgiumban élő lányának szeretné majd ajándékozni. A probléma csak az, hogy ő nem vadászik.

Makóra elhozta a szerszámait is, de ma már nem dolgozik velük.

„Azért ha a barátoknak meg kell igazítani valamit a puskájukon, azt még megcsinálom.”

M.T.

Szívügye az iskola

Néhány hete egy asztaltársaságban valaki szóba hozta a vadászati szakoktatás mélyrepülését, leértékelődését, mi több, válságát. Mindezt leginkább annak tulajdonították, hogy ma már nincsenek Bertóti Istvánhoz, Kőhalmi Tamáshoz és Öhm Lászlóhoz hasonló, nagy jelentőségű, komoly szakismerettel rendelkező, szívvel-lélekkel dolgozó iskolateremtő egyéniségek. Amikor Asztalos Zoltán nevét megemlítettem, mindenki hümmögött egy kicsit, majd szinte egyszerre bökték ki: „igen, talán belőle még lehet valami...”

A patinás csongrádi Bársony István Szakközépiskola 32 éves gyakorlati oktatásvezetője és szaktanára természet szeretetét Túrkevről, a családi fészekből hozta magával. Édesapja kisgyerekként sokszor vitte el pecázní, és ez az időszak nem múlt el nyomtalanul. Mindent tudni akart a természetben élő növényekről és állatokról, meg akarta ismerni az őt körülvevő élővilágot. Apjának egyik jó barátja hivatásos vadász volt, és sokat mesélt az alig tízesztendő csemetének kalandjairól. Asztalos Zoltán már akkor eldöntötte, hogy milyen pályát, és hivatást választ. Jól döntött, azon kevesek közé tartozik ugyanis, akik ezt azóta sohasem bánták meg...

Egyenes út vezetett tehát a csongrádi szakiskolába, ahol diákként négy felejthetetlen évet töltött. Érettségi után Hódmezővásárhelyen szerzett agrár-mérnöki oklevelet, majd később Gödöllőn végzett vadgazdálkodási szakmérnöként, és – immár szakoktatóként – elvégezte a mérnök-tanári szakot is.

Hét éve dolgozik az iskolában. Szíve mindig visszahúzza Csongrádra, a Tisza-parti kisvárosba, így friss diplomásként éppen kapóra jött neki egy újságban felbukkanó állásajánlat, amelyben egykori középiskolájára keresett szakoktatót. Jelentkezett – és fel is vették. Még ebben az évben elhunyt Kurucz Vendel, a korábbi gyakorlati oktató, így Zoli nyakába szakadt a gyakorlati képzés. Nagy lendülettel vetette bele magát az új feladatokba, tervei voltak – pénz azonban éppen csak hogy csordogált akkoriban az iskolának a fenntartótól, a városi önkormányzattól.

Amikor a szakképző intézményt átvette a megye, talán valamivel jobb lett a helyzet, de a forráshiánnyal még mindig nap, mint nap küzdeni kell.

Ennek ellenére – a fiatal oktatónak köszönhetően – folyamatosan fejlődött a gyakorlóbázis. Előbb fácánnevelőt, majd vaddisznós-kertet létesítettek, berendeztek egy preparátorműhelyt, és több vadgazdálkodási berendezés is került a gyakorlókertbe, a szakmai versenyeken, vetélkedőkön pedig egyre előkelőbb helyeken végeztek a csongrádi nebulók, visszaállítva ezzel az intézmény hírnevét. A gyakorlatorientált szakmai versenyekre is ő készíti fel a diákokat, s a tudatos, célirányos munkának számtalan serleg, kupa, érem és oklevél lett az eredménye.

A sikerek hatására Asztalos Zoltán nevét egyre többen megismerték, sőt elismerték, az idei évben megkapta a Hubertus-kereszt ezüst fokozatát is.

Az elmúlt évek során egyre több feladatot és megbízást kapott. Beválasztották a megyei vadászkamara etikai bizottságába, és ő lett a csongrádi Cseh István lőtér vezetője is.

A gyakorlati oktatás mellett ő tartja a vadászati jog, a fegyver és lőszerismeret, valamint a vadgazdálkodás elméleti óráit. Sőt, iskolán kívül is „tanít”. Délutánonként összejön a nebulókkal, és járják a területet puszkával a vállukon. Vannak ugyanis olyan diákok, akik negyedik év végén leteszik a vadászvizsgát, így ők az iskola vadászterületén vadászhatnak.

Szervezi az iskolai életet, intézi a kiállításokkal, rendezvényekkel kapcsolatos teendőket, és mellette lelkes horgász.

A pecázás nyújtja számára az igazi kikapcsolódást, bár egyéb elfoglaltságai miatt egyre ritkábban jut le a Tisza-partra. A horgászat – mint mondja – ugyanúgy természetközeli tevékenység, mint a vadászat, csak sokkal nyugalmasabb, és teljesen kikapcsol. Szó se róla, rá is fér a lazítás...

Azért az igazi nagy szenvedélye mégiscsak a vadászat. Korábban Szentesen volt vadásztársasági tag, de a területviták és a korlátozások miatt kilépett. Jelenleg nincs tagsága, de helyzetéből adódóan azért van lehetősége vadászni, még talán több is, mint egykor Szentesen...

Apróvadra szívesebben vadászik, egy-egy gerlézést semmiképpen se hagyna ki, bár a vaddisznóhajtások azért „izgatják a fantáziáját”.

Afrikába nem vágyik, a szerinte teljesen „műanyag” farmi puskázás egyáltalán nem vonzza, de a hazánk területén egykoron élő vadfajokra – zergére, mormotára, fűrjre – szívesen vadászna külföldön is.

15 hónapos kislánya, Máté már élénken érdeklődik az állatok iránt, s az alig totyogó emberke a kukoricagóróból néha odalop egy-egy csövet a vad-disznóknak is.

Csillogó szemmel mondja: „Szeretném, ha a fiam is vadász lenne. Kényszeríteni természetesen nem fogom arra, hogy válassza ő is ezt a pályát, de bízom benne, hogy a példa ragadós lesz. Amit az ember tud, azt igyekszik átadni utódainak is. Régebben így szállt a szakma apáról fiúra...”

W.P.

Tiszta élmény

Fényes kilátások

A továbbfejlesztett HIGH GRID technológia és a BE 4 digitális világítóegység lehetővé teszi, hogy a világító szálkeresztet nappal, ellenfényben és szürkületben egyaránt a lehető legvilágosabban, tökéletesen láthassuk. A Memory Effect segítségével, a PVI-2-es típusú céltávcsövekben, a finoman állítható fényerejű szálkereszt újraaktiválás után az utoljára használt erősséggel világít.

Swarovski Optik Magyarország, 06 30 331 21 61, E-mail: zsolt.raskai-kiss@swarovskioptik.at

SWAROVSKI
OPTIK

www.swarovskioptik.com

Diana Kereskedelmi Szövetkezet

kis- és nagykereskedelem 1158 Budapest, Thököly u 75.

Magyarországi képviselet:

norma

lőszerek 0.22 - .458 kaliberig

Bushnell

Olcson minőséget!

8x56

látcsövek 4.000 - 120.000 Ft-ig
táv mérők 60.000 Ft-tól
fegyvertávcsövek 15.000 - tól

Újdonság!

Elit 4200 széria
2,5-10x50-es
30-as tubus
pirosponos

160.000.Ft
375-ös H&H
fegyveren
10.000.lövésig garancia!

Dekoratív ón, üveg
ajándéktárgyak

Weatherby

lőszerek
rendelésre egyedi
kaliberekben is

Várjuk Tisztelt Vásárlóinkat!
Nyitva tartás: H-CS 8-16, P 8-14,30
E-mail: dianaker@invitel.hu

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánunk!

Császármadarak nyomában

Szlovákia legjelesebb szarvasos területére, Polanára mentünk vadászni – császármadárra. Az októberben szokatlan nyárias meleg és a szárazság miatt az őszi színekben még csak mértékkel tobzódó gyönyörű erdők és hegyek között újabb színfolt volt, hogy vadászatunkat egy végtelenül kedves, 84 éves vadász is segítette.

Kirner Károly a császármadarak behívásának cseppet sem könnyű feladatát vállalta magára, sok évtizedet megszolgált, madárcsontból készített sípjaival igyekezett becsapni most is a „minden tollán szemes” óvatos mogyoróstyúkot. Azon néhány tucat szlovákiai vadász egyike, aki megtanulta és eredménnyel gyakorolta ezt a különleges vadászati módot, de nem élt vissza tudásával – mindössze 8 darabot ejtett el hosszú vadászéletében. Pedig nem így indult életpályája, Losoncon éltek, szülei a budapesti közgazdaságtudományi egyetemre íratták, ahol egy év alatt rájött, hogy „nem egymásnak teremtett bennünket az Isten”, néhány kollokviummal adósa is maradt a nevezetes intézménynek... Jólelkű szomszédjuk volt a járási erdőhivatal vezetője, akit többször elkísérhetett vadászatain, s miután e hivatással való közeli kapcsolata egyre közelebb lett, szülei megengedték, hogy Sopronba iratkozzon 1941-ben. Az ottani diákélet vonzása együtt járt a szakma szigorú megkövetelésével, s Roth Gyula professzornak a jó tanulást bölcsen vadászati lehetőséggel jutalmazó gesztusa hozzásegítette, hogy első évesen egy tanvadászaton meglőhette első nyulát. Mire minden vizsgálója megvolt, a háború elérte Sopront – s az egész egyetemet Németországba akarták költöztetni. Ő kapott megbízást új székhely keresésére, de a háború vége az amerikai zónában érte, 47-ig nem is tudott hazamenni a közben Csehszlovákiához csatolt Losoncra. A szlovák erdőmérnöki főiskola ekkor költözött Kassára, ahol kisegítő, majd tanársegéd lett, s közben letette a mérnöki államvizsgát. 1950-ben ment át az államerdészethez, s 17 éven át több erdőgazdaságnál volt főmérnök – de mindig kapcsolata volt a vadászattal. 1967-ben a Vadászszövetségek Központjában megüresedett a vadászat gyakorlati irányításának vezetői posztja, s elnyerve a pályázatot, 1986-ig, nyugdíjba vonulásáig szervezte a vadászatokat, az élő vad és a lőtt vad értékesítését. Közben 1968-ban

egy magyarországi őzgazdálkodási szaktanfolyamot is elvégzett, s az ott tanultakat saját munkájában is jól fel tudta használni – gyakorlatilag ő lett a csehszlovákiai „Bertóti Pista bácsi”. Évtizedes jó együttműködés alakult ki a két ország vadászaik között, a Csalólöközben volt a szövetségnek egy 8000 hektáros területe, az itteni tüzokrezervátum és az őzgazdálkodás is azonos elvek szerint volt kezelve. Nyugdíjasként is tagja maradt a Vadgazdálkodási Tanácsnak, s igen sokáig a trófeabíró országos bizottságnak is. Az év nagyobbik felét Polánán, 1200 méter magasan lévő házukban töltik, ahonnan ma is naponta járja az erdei cserkészutakat, s legkedvesebb tevékenysége a gombaszedés, itt hihetetlen bőségben és változatosságban teremnek a jobbnál jobb, szárításra, savanyításra, konzerválásra is alkalmas kalapos gombák.

Kirner Károly kedvenc vadja a szalonka, élete zömét nagyvadas, sőt, fővadas területeken szolgálta, s az idény végén mindig a húzás idejét várta. Épp a területi adottságok miatt másik kedvenc vadja az őz, amely meghálálja a vele való jó gondoskodást, jól szaporodik, szép állományt alkot, s nem utolsó sorban a kisebb pénzü vadászoknak is nyújt vadászati lehetőséget.

Bár sokfelé vadászott, a Csehszlovákiában vadászható fajok közül sem medvét, sem farkast, sem hiúzt nem sikerült lőnie. Egy Duna menti társaságnak volt tagja addig, amíg az „újabbkori” fegyverrendeletek, és a hatósági procedúrák miatt leadta puskáit. Azt a 8x56-os Schönauer Mannlichert, amit gyerekkora szépemlékü erdőmesterétől kapott, nem adta el, egy vadászbarátja fiának adta át...

SE.

Nem vagyunk jók képen

Többször előfordult már az elmúlt néhány évben, ismerősök, barátok kértek, hogy egy-egy általuk jónak, különlegesnek vélt vad elejtéséről tudósítsak a lapban. A történetek jók, kép is van. Rengeteg. Látszik is rajtuk minden és mindenki. De, hogy? Amikor finoman megpróbáltam elmagyarázni, hogy hát... általában sértődés volt a vége.

Ahogy nem szabad – szedett-vedett terítékfotó a 70-es évekből. Hibák: a macska „vegyes-sorban” a fácánokkal, azok is csak leszórva össze-vissza, a háttérben kocsik és személdomb

Az elejtő és a kísérő boldog – csak a zsákmányból nem látszik semmi...

Én sem vagyok hivatásos fotós, sőt amatőrnek sem túl gyakorlott. Néhány éve még nekem is mindegy volt, hogy miként mutat a képen bárki és bármi. Német vadászbarátoimtól lesegtettem el a terítékfotózás alapjait. Tőle idézek: "Nem mindegy, hogy a vad milyen a képen. Úgy néz ki, mint egy hernyó, vagy úgy, ahogy kell."

Hogy is kell? Az őzbakot, szarvasbikát, dámot a jobb oldalára fektetve, fejüket természetes állásban, aganccsal felfelé, nyakban kissé meghajlítva, utolsó falattal a szájban. Vadászias

A zavaró árnyékok felismerhetelenné teszik a terítéket, ráadásul a vad hátuljánál állnak a kürtösök

és etikus, ha sebtöretet is elhelyezünk a vad testén. Amennyiben a kilövés helye feltűnő, esetleg véres, vagy tépett a seb széle, mindenképpen takarjuk el egy lombos gallyal. A bikák fejét, ha még lehetséges, az orra állítva, a bakokat alsó álkapocsra fektetve. Megengedett a fej vagy az agancs valamivel (pl. ágdarabbal) történő megtámasztása is, azonban, ha lehetséges, úgy fotózzunk, hogy a támaszték ne, vagy alig látsszon. Soha ne a has, hanem a hát felől exponáljunk. Az oldalára fektetett vaddiszónó nem igazán szépségdíjas látvány. A disznó minden esetben a hasán fekdüdjön. Ha nem sáros a föld, a rátapadt levelek, fűszálak a fotózás után néhány mozdulattal letisztíthatóak.

Ha a körülmények megengedik, alulról felfelé, térdelve, guggolva, az őzbakok esetében akár hason fekve célszerű elkészíteni a felvételeket.

Ki legyen a képen? Minden esetben készítsünk felvételt külön a vadról, majd együtt az elejtővel. Ha az elejtő kéri, a kísérő is rajta lehet a fotón. Kalap, sapka, töret, utolsó falat ne hiányozzanak. A vadon keresztre fektetett fegyver ízlés dolga, én jobban szeretem, ha az elejtő kézben tartja, a földre állítva. A népes baráti társaság, a család és bárki, aki éppen arra jár, szintén megörökíthető. Emlékek szép - de már nem lesz közölhető egy lapban sem.

Ügyelni kell a háttérre, hiszen nem egy egyébként jól sikerült felvételt rontott már el a nem megfelelően megválasztott környezet. Lehet szép a vadászház, vagy a kerítése is, de nem feltétlenül lesz szép együtt a vaddal.

Az apróvadteríték megörökítése sem ördögösség. Itt megengedett a kissé magasabbról (autóplató, pótkocsi, stb.) történő fotózás is. Igyekezzünk azonban az arányok harmonizálására törekedni, nehogy légi felvételek hasson. Esetenként a fotós előtt álló társaság hangos, viccesnek szánt megjegyzéseit is el kell viselnünk hajlongásainkért, térdelve fotózásunkért, de megéri. Az elkészült és jól sikerült képek kárpótolnak mindenkit, az ugratások meg gyorsan feledhetők.

A mai modern digitális gépek nagy előnye az azonnali visszanezethetőség. Ezt a lehetőséget mindig használjuk ki, próbáljunk rögtön korrigálni, ha szükséges.

Oláh József

Tipikus afrikai „üzleti” terítékfotó. A nagylátószögű objektívvel tudatosan közelről fotózott fej és szarvak jóval nagyobbak lünnnek, mint a valóságban. Így lehet a közepesből is „rekordtrófeát” mutatni a leendő revőnek

A terítékfotózás etikája

A hagyományostól eltérően készített kör-négyzetű leríték az egyellen lehetséges magaslatról az adott lehetőségekhez képest jól megfotózva. A hiányzó sarok csak nagyobb látószögű objektívvel fért volna a képbe

A „klasszikus” terítékfotó: elől a vad fekszik szépen beállítva és kiagyasztva, mögötte áll vagy guggol a vadászias öltözékű elejtő, szabványmosollyal az arcán. Ezt „illik” megcsinálni, ezt (is) lehet mutogatni, dicsekedni vele, sőt, akár nyilvánosan megjelentetni is. Persze – szerencsére – a terítékfotózás nem merül ki ennyiben. Nem kötelező a szabványoshoz ragaszkodni, sokkal többet mond egy kép, ha az a vad természetes környezetében, adott esetben az elejtés helyén készül, mint a fényképezéshez egyenletesre nyírt zöld gyepen. Az elejtőnek sem muszáj puskával a kezben a vad mögött guggolnia, egy jól megkomponált képen nem baj, ha akár mellette ül, mögötte fekszik – vagy épp nem is szerepel. A terítéken a vad a fontos, a vadász másodlagos. Az elesett vadról a megtalálás helyszínén töret és vadász nélkül sokkal természetesebb képet készíthetünk, melynek dokumentatív, élmény-élmé-kezet felidéző ereje sokkal nagyobb, mint a később, akár művi környezetben elkészített hagyományos terítékfotónak – de javasolom: csináljuk meg mindkettőt!

Szépen megkomponált lerítékkép, a teleobjektív a terület jellegzetes terepalakulatait közelebb hozza, kiemeli

Nem illik fényképezni a kizsigerelt vad felnyitott hasi oldala felől, a véres látvány ugyanis sokakban visszataszítást kelthet. Nem illik a vad hátulja felől sem, bár ez nem megoldható hajtó- vagy terelővadászat terítékénél, ha a teríték előtt és két oldalán álló résztvevőket is meg akarjuk örökíteni. Trófeás vadnál figyeljünk rá, hogy az agancs, szarv jellegzetes formái jól láthatóak legyenek, a száruk, ágak ne takarják egymást, s lehetőleg a téma szemmagasságából és ne fölülről fényképezzük. A za-

Rosszul megválasztott nézőpont, a vad véres hátulja, a háttérkerítés és a környezetbe beleolvadó agancs teszi használhatatlanná a képet

varos háttér sokszor élvezhetetlenné teszi a képet, használjuk bátran a teleobjektíves beállításokat, ha gépünkön van ilyen lehetőség. A belógó ágak, fűszálak pedig eltakarhatják a fontos képrészeket, hajtsuk félre,

A szépen elrendezett lerítékbe illelően módon beálltak a civilbe öltözött „vadászok”

vágjuk le, vagy keressünk más nézőpontot. Távolítsunk el minden oda nem illő tárgyat, (pl. zsiger, vödör, borospohár, sörösüveg stb.), s az elejtett vadnak adjuk meg a tiszteletet a terítékre helyezéskor is, s ne „virítson” az elejtő oda nem illő öltözékben.

Képösszeállításunkban zölddel jelöltük a helyesen, pirossal a helytelenül elkészített képeket.

Somfalvi Ervin

Egy pilisi vadász Guineából

Az el-morán fiatal masszáj harcost jelent, aki már túljutott a férfivá avatás véres ceremóniáján.

Fegyverzetük a körülbelül egy méter hosszú, széles pengéjű dárda. Az el-morán kalandokat kereső hetyke legény, akinek mindig azon jár az

esze, hogy hírnévre, dicsőségre tegyen szert. Mindezt Damaszkín Arzén, „A masszáj fennsíkon” című könyvéből tudom. Gyócsos Ferenc pilisi otthonát két masszáj dárda is díszíti, de ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy oka lenne a hetykeségre...

– Tanzániában egy jó hangulatú vadászat alkalmával, hirtelen támadt ötlettől vezérelve dárdadobó versenyre hívtuk ki a körülöttünk kutakodó masszájokat. Vékonydongájú legénykéek voltak. Az én vállalkozó kedvű barátom pedig már-már herkulési termet. De én se vagyok nyeszlett. Az első versenyszám a távhajtás volt. A vézna kis legények azonban jó néhány métert ránk vertek. No, majd a célba dobásnál megmutatjuk! De ez alkalommal is a masszájok mutatták meg. A versengés ötletét tulajdonképpen a masszáj dárda utáni vágyakozásom adta: szerettünk volna elnyerni egyet-kettőt. Ám végül is arra kényszerültem, hogy jó pénzért megvásárooljam őket.

Az afrikai trófeákkal és emléktárgyakkal díszített nappaliban ülünk, a faluszéli manzárdos ház földszintjén. A bejárati ajtó előtt egy öreg vizsla őrködik. Arca ősz, szemében megtört a fény. Teste elnehezült, mozgása fájdalommal jár. Ámde ha zajokat, lépéseket hall a ház belseje felől, felélénkül. Idős, magányos emberek várják így régen látott szeretteiket.

Gyócsos Ferenc hivatásos vadász Guineában. Gyakran egy fél évig is távol van magyarországi otthonától, a családjától. Ez nyilván mindenkit próbára tesz és megvisel. A családtagokkal azonban legalább újra meg újra beszélni lehet erről a nem mindennapi helyzetről. A vizsla azonban már nem hisz a szavaknak.

– Hogy kezdődött?

– Ahogy száz vadászból kilencven esetében kezdődni szokott. A vadászat szeretetét apám és nagyapám, az Afrika

iránti vágyódást pedig a könyvek oltották belém. Nyolc éves koromban már ott bukdácsoltam a szántásban, a hajtók között. Sokszor annyi tapsifülest cipeltem, hogy szinte ki se látszottam alóluk – mondja Gyócsos Ferenc, majd – mintegy a régi szép emlékek derűs hangulatának engedve – hirtelen fordulattal azt kérdezi, tudom-e, miért becézik tapsifülesnek a nyulat?

– Nos azért, mert a nyúlanyó a fülei tapsikolásával gyűjti maga köré a nyúlfiakat...! – adja meg mindjárt a választ.

– Mintha Brehm is írna valami ilyesmiről.
– Lehet, de én a nagyapámtól tudom.

Gyócsos Ferenc tizenkilenc évig volt Magyarországon hivatásos vadász. Aztán néhány évet a Malévnél szolgált, merthogy ott időről-időre szabadjeggyel ingyen repülhetnek a dolgozók. Ennek köszönhetően 1997. november 30-án Namíbiában lépett először Afrika földjére.

– Leszállt az est, és én kiültem egy kőre a farm elé. Szinte elkábított a levegő tisztasága. Néztem az eget és valami olyasmire gondoltam, hogy most mindjárt leszakad a milliányi csillag súlya alatt. Az Afrikával való első találkozás mindenkit megérint. De van, akit át is alakít...

Súlyos, kódex-nagyságú fényképalbumokat lapozgatunk. Namíbia, Zambia, Tanzánia. Az újabb s újabb vizsztatéréseket a vadászbarátok, Afrikába készülő jó ismerősök ösztönözték, illetve követelték ki, Gyócsos Ferenc tapasztalataiban, ismerettségében és szervezőképességében bizakodva. Szinte észrevétlenül nőtt bele az afrikai hivatásos vadász feladatkörbe.

– Namíbiában, Tanzániában és más felkapott céloországokban ma már szinte lehetetlen kívülről bekerülni az afrikai hivatásos vadászok szigorúan zárt világába. A tökéletes nyelvtudás mellett sokirányú elméleti és gyakorlati

szakmai ismeretekkel, no és persze jelentős „gyakornoki” idővel kell a vizsgára jelentkező jelöltnek rendelkeznie. Guinea csak a közelmúltban nyílt meg a külföldi vadászok előtt. Ebben az országban más a feladat, más a mérce. A magyarországi gyakorlatot és tanulmányokat fenntartások nélkül elfogadták.

Guinea – az egykori francia gyarmat –, mintegy két és félszer nagyobb, mint hazánk. Az Egyenlítőnél északra fekvő nyugat-afrikai ország időjárása meleg, nyirkos. Az Atlanti óceáni partvidéket mocsárerdők borítják. A kiterjedt síkságok mellett az ország délkeleti részén erdővel borított hegyek is emelkednek. A közel kilencmillió lakosú ország nemzeti jövedelme alig tizede a magyarországinak. Itt található a világ bauxitkészletének mintegy harmada, jelentős gyémánt- és aranykészletei is vannak, ám mindennek ellenére Guinea Afrika egyik legszegényebb országa.

– A fejletlenség, a nagyipar hiánya talán csak a vadnak jó...

– Annak a lehető legrosszabb! A nélkülözö lakosság úzi, hajtja, lövi a vadat, merthogy az élelmiszer kevés, a fegyver pedig sok. A guineai vadállományon most már tényleg csak a törvényes keretek között zajló, tervezett és szervezett vadászat segíthet. Szigorú törvényekre, a törvények betartása felett őrködő, tisztességesen megfizetett vadőrökre van szükség, és persze arra, hogy a vadászat pénzügyi bevételeiből a helyi lakosság is méltányos arányban részesedjen. Ha egy külföldi vadász több ezer eurót fizet egy vadért és ebből szép summa jut a helybelieknek, akkor nem lövik le, nem eszik meg.

– Hasznosítsd okosan vagy elveszíted...

– Saját szememmel látom, sőt a részese is vagyok annak a folyamatnak, mely az észszerű hasznosítás révén alakítja ki a hatásos védelem törvényi, szemléleti és szervezeti feltételeit.

– Milyen különleges vadfajok jellemzik Guineát?

– Törpe erdei, vagy vörös bivaly, óriás erdei disznó és vagy nyolcféle duiker. Ez utóbbiakból a teljes sorozatot begyűjteni, nos, ez igazán vadászt próbáló feladat.

– És melyik Gyócsos Ferenc legkedvesebb afrikai tróféja?

– Egy vénséges varacskos kannak az agyara, koponyája.

Kézbe is vesszük, megcsodáljuk. Mindkét felső agyar kopott, a jobboldali azonban már csak odvasnak tűnő csonk. Széchenyi azt írja a varacskosról, hogy „lidérc-álom fejét nemcsak undok varacskok éktelenítik, hanem félelmetes, görbe agyarak is fegyverzik”. Nos, ez az öreg példány gyakorlatilag már fegyvertelen volt. Gyócsos Ferenc tíz-tizenkét évre becsüli a matuzsálem életkorát.

Ha már a „kegytárgyagnál” tartunk, előkerül egy spirituális eseményeknél használt fából faragott maszk is. A kecskeszarvakkal díszített fekete arcon elválaszthatatlanul

egymásba olvadnak a természetes és misztikus vonások. A nyugat-afrikai népek a szellemek világával keresték a kapcsolatot az ilyen és ehhez hasonló maszkok segítségével. Gyócsos Ferenc úgy tudja, hogy a maszkoknak ez a típusa a termékenységi ünnepek alkalmával volt Guineában használatos. El se tudná titkolni, milyen nagy hatással van rá Afrikai kultúrája.

FOTÓK: KÖRTVÉLYESI LÁSZLÓ

– Milyen Afrikában a jó hivatásos vadász?

– Éppen olyan, mint itthon a jó vadőr! Becsületes, érti és szereti a mesterségét, kitartó, bírja fizikummal a megpróbáltatásokat, nyitott szemléletű, érdeklődő, aki sokféle emberrel képes kommunikálni és ugyanakkor van benne némi pedagógiai hajlam is. Merthogy a hivatásos vadász tulajdonképpen szakmai „bemutatót” is tart és bizony emberi példát is mutat, amikor vendéget kísérve a munkáját végzi.

– És véleményük szerint milyen a jó vendég?

– Aki keresi, felismeri és megérti a hely szellemét. Afrika nem egy nagyáruház, ahol csak meg kell fogalmazni az igényt, és már kapja is az ember az árut. Nem kell egy nap alatt tucatnyi vadat elejteni. Mi itt, Európában magas fordulatszámon pörögve élünk. Ha valaki eljut Afrikába, lassítson. Ne rohanjon, ne a mennyiségre koncentráljon. Igaz, ezt az itthoni vadászatok alkalmával is szem előtt kellene tartanunk. Emlékszem, húsz-harminc évvel ezelőtt a vadászat legszebb órái a vadászat lefújását követően kezdődtek. Beszélgettünk, viccelődtünk, gratuláltunk egymásnak. A vadászélményeket ki kell beszélni.

A megtörtént dolgok által válnak életre szóló élménnyé, hogy újra meg újra elmeséljük őket.

– A következő guineai út?

– Tulajdonképpen már csomagolok...

A vizsla, mintha csak hallaná, hogy miről beszélgetünk, különös hangokat hallat odakint. Szerencsére, neki is van mire emlékeznie...

BÉKÉS SÁNDOR

Polgári Kézilőfegyver- és Lőszervizsgáló Kft.

Fegyverek átvétele vizsgálatra

Egyéni megrendelőink részére:
Hétfőtől csütörtökig: 7.00 -12.00 óra között
pénteken: 7.00 -10.00 óra között

Szükséges:
a fegyver, a fegyvertartási engedély
és a tulajdonos neve,
pontos címe, irányítószáma

*

Fegyverjavítók, vadásztársaságok,
kereskedők illetve más cégek részére
kizárólag előre egyeztetett időpontban:
7.00 és 10.00 óra között

Szükséges:
2 példányos megrendelés, melynek
tartalmaznia kell a megrendelő adatain kívül
minden egyes fegyver gyártási számát,
típusát, kaliberjelét, a tulajdonos nevét,
pontos lakcímét, irányítószámát

Ezen adatok hiányában a fegyver vizsgálatát
nem áll módunkban elvégezni!

ÚJ CÍMÜNK:

Budapest, III. ker.
Gyöngysor u. 6.

Tel.: (06-1)347- 6030
Fax: (06-1)347- 6039
E-mail: mkh@mkh.hu

www.mkh.hu

10 éves a

Magyarországon!

A karácsonyfa alá!

8x42-es Explorer

Kétoldali élességállítás!
Kimagasló kép és színminőség!
Kiváló cserkelő távcső!

(680 gr)

Holdfénynél is jól használható
szürkületi érték: 18,3

VÍZÁLLÓ!

15 év garancia!

94.000 Ft helyett

54.000 Ft!!!!

Rétisas Optik Bt.
7557 Somogytarnóca
Szabadság u.62
06/30/947-1265

www.seeadleroptik.hu

Újdonság a vadászterületen?!

Újdonság az erdõn!

Só kenhetõ formában:
A vadállomány ellátása még soha
nem volt ilyen egyszerű.

Újdonság a vadnak!

A Sópaszta a természetes takarmányt
sóval és fontos ásványi anyagokkal
egészíti ki. Tubusban (400 g) vagy
vödörben (2 kg).

Világújdonság!

Sópaszta szarvasgomba
aromával – a vaddisznók öröme.
Teljes lopásbiztonság – a vadászok
öröme!

Kérje ingyenes ismertõnket:
„Sópaszta a gyakorlatban”
Vizsonteladók jelentkezését várjuk!

DEUSA
INTERNATIONAL GmbH

Hochstein Kft.
1239 Budapest
Hunyadi u. 16/b
Tel./Fax: 06-1-287-3906
Mobil: 0670-381-2428

E-mail: postmaster@hochstein.t-online.hu

Karácsonyi irodalmi melléklet

A vadászat... ... és a dohányzás

KISS RICHÁRD ILLUSZTRÁCIÓJA

Füstbement novellák

Hagyomány a Magyar VADÁSZLAP-nál, hogy az irodalmi pályázatnak tematikája van. Többen panaszkodnak is, hogy a kötött téma lebéklyózza a képzeletüket, úgymond megrendelésre nem tudnak írni. Pedig a szerkesztőség abban bízik, hogy a kiválasztott téma sokkal inkább meglódítja a szerzők fantáziáját.

Idén a dohányzást választottuk, mint motívumot. Kézenfekvő ötletnek tűnt, hisz sok-sok vadász füstöl, rengetegen cigarettáznak, sokan pipáznak és akad köztünk olyan is, aki a magaslesen vagy este a vadászházban szivart pöfékel. Nyilvánvaló, hogy szinte mindenkinek akad olyan emléke, amelyben ott kanyarog a dohány kesernyés füstje.

Meg aztán dohányzás és vadászat egy tőről fakad: mindkettő szenvedély. Átjárja az ember személyiségét, rabjává tesz, nehéz szabadulni tőle. S mindkettőben benne van az elmúlás. Hisz a vadász végső soron életről-halálról ítél, az erős dohányos pedig az egészségét kockáztatja. Ez a halálos játék szinte mindegyik díjazott írásban ott bujkál. Vagy fogalmazzunk másként: végül is azokat az írásokat tartottuk a legjobbnak, a legerőteljesebbnek, a legérdekesebbnek, a legmeghatóbbnak, amelyeket áthattotta a tét nagysága.

„Dohányreklámos” történet nem érkezett, de csak egyetlen szerzőnk képviselt határozottan elutasító álláspontot. A szerkesztőket természetesen nem csak a díjnyertes művek érdeklik, hanem az is, hogy a többi kö-

zött hány közölhető akad. Ebből a szempontból jó az eredmény, sok olyan írást találtunk, amelyik ebbe a mellékletbe nem fért be, de később megjelenhet. A pályázat komoly eredménye, hogy a díjazott és a közlésre méltónak talált szerzők között sok az új, eddig ismeretlen név. Annak is örültünk, hogy a pályázók nem feledkeztek meg az Olvasók szórakoztatásáról sem és ügyesen csepegtették történeteikbe az egészséges humort.

A bírálóbizottság – micsoda véletlen – csupa „szagértőből” állt. Az ítések nem csak az írás és a vadászat kérdésköreiben járatosak, hanem kivétel nélkül gyakorló dohányosok is. A zsűri persze ezúttal is nehéz helyzetben volt. De volt egy nagy előnye. Tagjai a legfeszültebb pillanatokban rágyújthattak, s füst ködén át szemlélve a dolgokat, könnyebb volt bölcs döntéseket hozni.

- I. Hajdú Csavargó László: Az utolsó cigaretta
- II. Varga Péter: Tűzről pattant baklövés
- III. Molnár Attila: Szendvedély

Különdíjat kaptak:

- Zsigárcsik Gyula: A dohány melege
Borbás Krisztián: Alkony

Oszter Sándor – a zsűri elnöke, Csekő Sándor, Márok Tamás és Wallendums Péter – a zsűri tagjai nevében
Beregszászi György

Az utolsó cigaretta

Hajdú Csavargó László

A hajnali derengésben egymás után tűntek elő a szürke betonépületek. A város szélén hatalmas kémény okádt a füstöt a nyugati égboltra. A téglagyárban az éjszakai műszak a végéhez közeledett. A vasútállomás előtt végtelen vonatszerelvény kígyózott. Az utcákon itt-ott emberek szállingóztak. Csak később kezdődik majd a nyüzsgés.

A városszéli domb tetején, egy terebélyes tölgyfára készített lesen ült. Már jó ideje a kivilágított várost figyelte. Ez a látvány mindig lenyűgözte. Szerette a várost, hisz minden emléke ide fűzte. A gyermekkorát kivéve mindig is itt élt, a hetven évéből csupán a katonaidejét töltötte másutt. Kalapját mélyen a szemébe húzta. Időnként megvakarta a nyakát, ahol egy furcsa, hosszú sebhely húzódott. Ifjúkori vadászbaleset. A vágott ólom nem túl szerencsés helyen találta. De jól esne most egy cigaretta! Kezei ösztönös mozdulattal zsebeit tapogatták. De hiszen már két éve leszokott róla... Az orvos nyomatékosan eltiltotta. Azért a megszokott mozdulatok még ennyi idő után is benne éltek. Ezek az orvosok is csak a jó dolgoktól tudják eltiltani az embert.

Az az átkozott cigaretta!

Hatodik elemista volt, amikor rárobbantották a kerti vécét a falusi plébánosra. Igaz, csak maguk készítette, kezdetleges robbanóanyag volt, de arra elég, hogy a lelkész a nadrágját húzkodva, fejvesztve meneküljön az oldalára dőlt fabódéból. Tették ezt azért, mert rajtakapta őket, amint az iskolai illemhelyen dohányoztak és elárulta őket az igazgatónak.

Négyüket rögtön kirúgták és a szomszéd falusi iskolában kellett folytatniuk a tanulást. Akkor nevettek rajta, de most már csak a fejét csóválja az egészen. A gimnáziumban és az egyetemi éve alatt már rendszeresen dohányzott. Később a munkahelyén, a füstös irodában jobban forgott az agyuk. Harmincöt évet húzott le itt. A termelési osztályon szinte mindenki szívta.

Aztán az első infarktusa után, amikor az intenzív osztályról lekerült a kardiológiára, már alig várta, hogy rágyújthasson. A fiatal főorvos meglátta és csendes, egyáltalán nem dorgáló hangon megjegyezte: „Fodor bácsi, ha öngyilkos akar lenni, menjen fel a nyolcadikra és ugorjon le.” Ez egy kicsit mellbe vágta. Kemény szavak voltak ezek, de azért volt bennük némi igazság.

Akkor egy időre letette a cigarettát, de később titokban rá-ragyújtott. Kertés házban laktak a város szélén. Hogy a felesége ne lássa, a padlásra járt dohányozni. Mígnem egyszer begyulladt a sok felhalmozott papír. Alig tudta eloltani, majdnem leégett a ház. Hogy a feleségétől mit kapott, azt jobb nem emlegetni.

Akkoriban az asszony számára csak „vén ökor” volt. Sok baja származott a dohányzásból, de most már két éve nem szívja, inkább töltényre költi azt a pénzt. Mióta nyugdíjas, vadászattal kezdte és vadászattal fejezte be a napot. Azt tartotta, így kerek az élet, a dolgok értelmet kapnak, s amit Isten adott, azt ember el nem veheti.

Előtte mintegy negyven lépésnyire, hatalmas természetes dagonya volt, melynek agyagos talaja a legmelegebb nyári napokon is jól tartotta az esővizet. Annak idején úgy készítette hozzá a lest, hogy sörétes puskával is el lehessen érni a dagonyát. A déli oldalra tette, mivel az uralkodó szélirány északi volt. Lőtt is azóta rajta jó pár disznót. Vagy két éve észrevette, hogy egy hatalmas kan jár a vízre.

Találkoztak már néhányszor, de a ravasz vén kan mindig túljárt az eszén.

Mivel nem történt semmi, már jó ideje a les oldalának dőlve bóbiskolt. Teljes szélcsend volt, szinte állt a levegő. Egyszer csak a dagonya mögötti akácerdőből ágroppanást hallott. Aztán negyedóráig semmi. Majd a háta mögül hallotta ugyanazt az ágroppanást. Furcsa bizsergést érzett a testében, a szemei éberebben kezdtek figyelni. Itt vagy öreg, gondolta, mindig így szoktál jönni!

Jól tudta már, hogy a rafinált

kan először a sűrű akácós takarásában körbejárja a lest, nem fenyegeti-onnan valami veszély.

Csak most föl ne támadjon a szél! A fegyver tusát óvatos mozdulattal

a vállgödörbe helyezte, hogy lövés előtt szinte már mozdulnia se kelljen.

Tudta jól, hogy a kan a legkisebb súrlódó hangra is elugrik, már nem egyszer pórul járt így. Jó tíz perc múlva, mint egy szellem, a dagonya mögött bukkant elő, és olyan gyorsan a vízhez ért, hogy szinte el sem hitte.

A sárfürdő mellett érte a lövés. Jól látta, hogy helyben maradt, jó öt perc múlva indult le, hogy megnézzze közelebről.

Ott feküdt előtte élete nagy kanja. Fejéből parányi lyukon szivárgott a vér a mocskos vízbe. Jól saccolta, a nagy, busafejű disznó megvolt száznegyven kiló. Az agyarából vagy nyolc centi állt ki, olyan huszonnégy-huszonöt centis lesz.

– Hát mégiscsak legyőztelek öreg harcos! Ezúttal én nyertem, de méltó ellenfél voltál, istenemre mondom! – morogta maga elé a kalapját letéve. A töretek elkészítése után gyorsan végzett a zsigerelelssel. Aztán apró mobiltelefonján a vadórt hívta. Meleg lesz, minél előbb be kell szállítani a disznót. Megvárja őket, úgysem siet sehová.

Visszaült a lesre. Keze gyakran tévedt a kalapján lévő töretre. Jóleső megnyugvás áradt szét a testében. A város felett apró báránnyelűk gyülekeztek az égen. Bár a Nap még alacsonyan járt, látszott, hogy nemsokára lekívánkozik a kabát az emberről.

– De rövid is ez az élet! – gondolta, és a disznóra

nézett. – Ma te, holnap én.

A zsebéből apró acélszelelencét vett elő. Óvatosan emelte ki belőle azt az egy szál Marlborót, amit arra az esetre tartogatott, ha elejti az öreg kant. Esküszik, ez lesz az utolsó szál! A tarisznyájában gyufa, zsinag, zsebkés mindig volt. Lázás izgalom vett erőt rajta. Mintha valami soha nem érzett, mennyei élvezetre készülne. Szertartásosan sercent a gyufa, jó nagy slukkot szívott. Nem igazán ízlett neki. A harmadik szipantásnál úgy érezte, mintha tűz égne a mellkasában. Letette maga mellé az ülőkére az égő cigarettát, talán elmúlik a rosszullét. Az agyában gondolatok cikáztak. Nem győzhetsz le, te sötét lelkű gonosz Kaszás! Még nem! A végsőkig harcolni fogok!

Nekidőlt a les oldalának, feje a mellére bicsaklott. Így találtak rá. Mellette ott hevert a végigparázslott cigarettát. Az utolsó.

Tűzről pattant baklövés

Varga Péter

Avadászat olyan gyermekbetegség, melyen több-kevesebb kivétellel mindenki átesik. Van aki immunissá válik hamar, de olyan is akad, aki örökre hordozza a szövődeményeket. Olyan ez, mint a dohányzás.

Minden valamire való gyerek kipróbálja egyszer a csúzlít, a nyilat, a dárdát. Szerencsésebb esetben készíti is belőle. Ha általuk sikerélményhez jut, ráadásul mindez szabadon szárnyaló álmódózással is párosul – kész a fertőzés. Ami a kór elhatalmasodását illeti, ahhoz nem árt egy már erősen megbetegedett patrónus, aki lehetőleg idősebb és akire felnézhetünk, akinek történeteit valóban elhiszük, akit példaképnek tekintünk.

Nem is emlékszem, mikor jöttek elő rajtam az első tünetek. Az is lehet, hogy már így születtem, betegen.

A családukban nagyapák, dédapák jeles gyakorlói voltak a vadászat tudományának. Őket azonban sajnos nem ismertem. Környezetemben egyedül a nagybátyám volt aktív vadász. Ő gyerekkorom, sőt eddigi életem meghatározó figurája. Iránta való rajongásomat néha már magam is túlzásnak tartom. Nekem akkor ő volt az Isten. Talán mert nagy ereje és nyomdafestéket nem tűrő káromkodásai mögött jól elbújva ott volt benne a gyerek. A kalandvágyó, mindent megfogó, megismerni vágyó, összegyűjtő, féktelen siheder. Szóval éppen olyan volt, amilyen akkor én is voltam. Rengegetet tanított – hol finoman, hol durván. Én pedig ittam szavait, lestem mozdulatait. Hogyan fenjük meg a kést, hogy nyúzzuk meg a pézsmát fogóval?

Ami azonban a legfontosabb volt számomra – mert-hogy ezt akkortájt nem nagyon kaptam meg mástól – az, hogy komolyan vett.

Ha igazán megörvendeztettem valamivel, jutalomból benézhettem a fegyverszekrénybe. Olyan volt ez nekem, mint zarándoknak a kegyhely kapuja! Azóta sem éreztem a boldogságnak azt a semmihez sem hasonlítható, gyönyörűen borzongató változatát. Szemem nem győzte falni az itt lévő csodálatos eszközöket, s örökre lelkembe ivódott a fegyverolaj, fa és bőr patinás illata.

Nemcsak az erdő élőlényeinek ismeretét sulykolta belém, hanem a mértéktartást is. Az etikát oly nagy szigorral követelte meg tőlem, ahogy magától sem!

A cigarettázás sosem vonzott, bár használatát célszerű szélirány-jelölőként nem vitatom. Ezt tanította öreg Mesterem is. Meggyújtására is mutatott különböző trükköket, hogy a gyufa lángja ne váljék a vadász áruelőjává, s eloltásáról is biztonságosan kell gondoskodni, nehogy felgyújtsuk az erdőt. Gyakorlatban ez a következőképpen történt: mértani pontossággal beleköpött bal tenyerének közepébe, majd a jobbában lévő csikk hegyét óvatos, ám határozott mozdulattal belemártotta bal tenyerének tartalmába. Halk sístergés, egy utolsó füst-sóhaj, s a veszélyes parázs ártalmatlan, nedves, papírba csomagolt fűstsűrűvé szelidült.

Mesterem kitűnően ismerte a területet. Kedvenc les helye egy öreg eperfa mellett volt. Oda csak ketten jártak, ő, meg a barátja, Sanyi bácsi.

De ez a nevezetes történet nem ott esett meg. Mielg nyári nap volt és elég nagy szárazság. A Bükk déli lejtőjén a Török-rét inkább sárgás színt mutatott, mint zöldet. Erdőszéli nagy tisztás volt a vadászatunk színe helye. Az erdő minden oldalról vissza akarta foglalni, cserjével, magoncaival bele-bele harapott. Egyik szélén rozsdás fémvázás magasles állt. A helyi vadászok egyszerűen csak Négy lábúnak nevezték.

Ezen ültünk már jó időben délután. Nagy napnak számított ez, nem csak akármilyen les vadászatnak. Szívét dobogtató ünnepnek: 22 éves „tapasztalt” Nimród-ként ekkor vittem először vadászatra első nagygolyós puskámat!

A tisztáson hevenyészett, rendszertelenül használt szóró éktelenkedett. Így nyáridőben inkább mindenki a vadkárosított gabonákon vadászott, csak néha hordtak ide néhány cső kukoricát. Többéves csutkákat emlékeztettek arra, hogy már régóta használják. Most is akadt rajta egy-két cső, ami erősen megnövelte bizakodásomat.

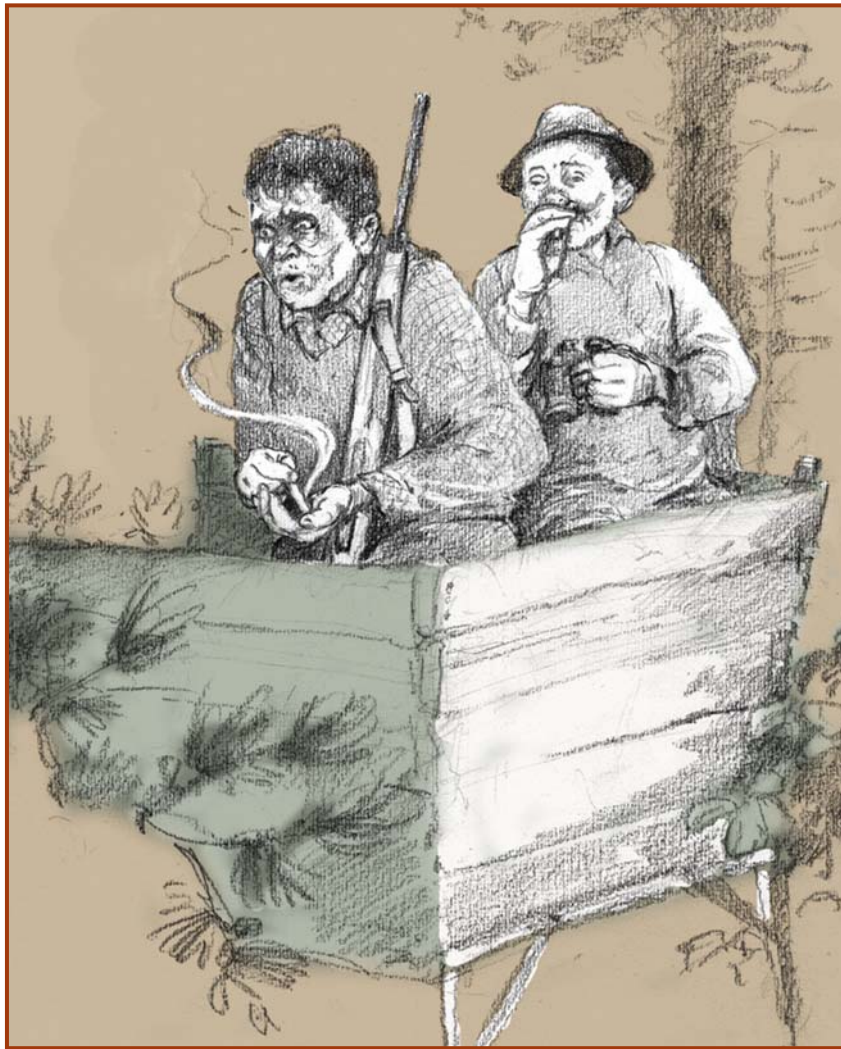
Nehézkesen repülő szarvasbogarak segítették forgatni az idő kerekét. Mi pedig ellenőriztük a szelet. Mind a ketten rágyújtottunk. Szinte állt a levegő, a füst majdnem függőlegesen emelkedett fölfelé. Én egy cseh-szlovák szivart szívtam, melyet apám kapott ajándékba évekkor azelőtt. Már akkor is nagyon férfiasnak tartottam kis sárga fémdobozát, rajta valami régi vitorlás rajzával. Mivel senki sem mutatott érdeklődést iránta, gondoltam megkoronázom vele ezt a napot. Iszonyatosan rossz volt. Száraz

volt, keserű, de jól égett. Igyekeztem olyan arcot vágni, mintha nem az lenne az első szivar életemben, és meg lennék elégedve kitűnő aromájával.

Közben mintha valami nem oda illő szín keveredett volna az erdő faközöldjének palettájára. A tisztás bal szélén a bokrok között őz oldala vöröslött. Szívem majd kiugrott a helyéből, de nyugodtságot próbáltam színlelni, hisz tapasztalt vadásznak tartottam magam. Őzet is lőttem már. Hogy mennyit? Lássuk csak ... egyet!

– Istenem, csak lehető bak legyen! – mormoltam magamban a fohászt. De már meg is láttam magas, villás agancsát, őszes ábrázatát. Reszkettem. Citerázott a lábam, pedig ültem. Kocogtak a fogaim, a szivar egyre keserűbb lett. A bak pedig hol benne volt a keresőtávcső látómezejében, hol kitáncolt belőle. Szép sötét, magas agancs. Mind a két száron Y-alakú villa.

– Nyugi-nyugi! – mondogattam magamnak, s kezdtem ismét átvenni az uralmat vézna végtagjaim fölött. Összeszedtem magam, a bak is kellemes lövésre esett, bár itt-ott takarta egy-egy kisebb galagonya. Az Öreg meg csak nézte a kis 8x30-as Zeissel.

A tisztás közepén vagy 50 méterre egyedülálló kökénybokr strázsált. A bak már bele is lépett.

– Ha kijön belőle, lödd meg! – hangzott a műfogak között kiszűrődő szózat. A szemem le se vettem a bokorról. Bal tenyerembe nagyot köptem, s anélkül, hogy odanéztém volna, a szivar végét gyakorlott mozdulattal beledöftem. Hogy a tenyeremben lévő nyál mennyiségével, vagy a parázs nagyságával volt-e probléma, már nem tudom. De a szememből könnyek spricceltek a fájdalomtól, s jajveszékelő ordítás próbált garatomból a felszínre törni. Hiába! Fejem bevörösödött, halántékom szét akart durranni, de sikerült csendben maradnom. Sajgó tenyeremmel megmarkoltam Mauserem nyakát.

A bokorból pedig, mint a villám, nagyokat szökellve ugrott ki a bak. Egyenest az erdőnek. A biztosítót gyorsan áthajtottam. Könnyektől homályos szememmel a vörös testet alig találtam meg. Az erdő szélén egy pillanatra megállt, de már indult is. Lapocka mögött a szákkereszt és durrant a puska. Mást nem láttam. Jó becsapódást hallottunk.

– Jól rajta voltam! – sziszegtem fájdalomtól eltorzult arccal némi nagyképű fölényel.

Ekkor a bokorból, ahonnan a bak kiugrott, érthetetlen módon hangos riasztással kilépett a mi eredeti villás bakunk. Jól megnézett minket és elnyelte az erdő.

Testileg, lelkileg összerogytam. Nem fájt már a tenyerem, csak levegőt nem kaptam. Az biztos, hogy őzet lőttem, no de milyet?

– Ha sutát lőttél, szétrúgom a fenekedet! – hangzott valami tartalmában hasonló mondat nagybátyám szájából.

De jó lenne visszacsinálni! Hátha mellément a lövés! Lehet, hogy nem is a becsapódást hallottuk.

Jaj, ha valami ígéretes fiatal bak, vagy még inkább szoptatós suta! Rögtön megöl a szégyen. Engem a nagy, tapasztalt vadászt! Még, hogy jól rajta voltam, még kérkedtem is én Istenbarma.

Zavarodott keserűségem pánikjából mesterem szavai térítettek észre:

– Elszívunk egy cigit és megnézzük!

– Én nem gyújtok rá! – tört ki belőlem nyomban, s tekintetem a tenyeremen éktelenkedő foltra siklott.

Rálövés helyén vér! Piros, habos. Jaj nekem! Aztán még több, és még több! S a bokor alatt ott sárgállott egy őztest. Vérrózsza az oldalán, a fejét nem láttam, sűrű csalán takarta. Reszkettem ismét, mint a kocsonya, vert a víz. Belenyúltam a csalánba, de nem számított. Lassan kihúztam a bokor alól, s félve ránéztem a fejre. Nagy kő esett le a szívemről. Bak. Le kellett ülnöm. Második éves, fülig érő, aszimmetrikus, szürke színű, gyöngynélküli, villás. Hogy ebben Diana keze volt, vagy csak a véletlen? Nehezen tértem magamhoz. Hazafelé nem sokat szoltunk. A tenyerem igazán másnap kezdett el fájni.

A kis szürke, szabálytalan agancs most itt lóg a szobám falán negyvenegynéhány társával. Azokat azonban közvetlenül lövés előtt alaposan szemügyre vettem, s egyiknél sem kötöttem össze a szivarozás élvezetét szélirány-jelzéssel.

Az Öreggel sokat vadásztunk még együtt, de nem eleget. Ő gyakran rágyújtott, hogy megnézze a szelet, én azonban soha. Az idő múlt, újabb és újabb szarvasbogarok zúgtak el júliusonként a Néglábú körül, meg az öreg eperfánál. Egyre ritkábban jutottunk ki együtt az erdőre. Nehéz lett a puska, s lassan már le sem került a válláról, ha vadat látott. Csak gondolatban húzta meg a ravaszt. Összement az a hatalmas ember. Öreg barátja is hiába hívogatta. Elvesztette feleségét, aztán nemsokára ő is utána halt.

Sanyi bácsi ma már csak egyedül cserkel. Viszi őt a puskája. Lőszert talán nem is hord magával, de cigaretta, azt igen.

És egy szálat mindig ott hagy annak a vén fehér eperfának a tövében, ahol az Öreg kedvenc leshelye volt. Ha mégis erre járna az egek magasából, meg tudja nézni, jó-e a szél. S a cigaretta mindig eltűnik.

Szenvedély

(részletek naplóból)

Molnár Attila

1990. február 13.

Serceg, pattog a zsír a serpenyőben. A kifröccsenő cseppek egyre vastagabban lepik el a sparhelt platniját.

A sonka illata, és az égő zsír nehéz szaga úgy betölti a ház minden zugát, mint zsírszalonna-sütéskor otthon a kiskonyhát.

Éjjel biztosan disznókkal fogok álmodni! Remélem, nem holmi rózsaszín házi malacokkal, hanem igazi fekete, nagy agyaráú vaddisznókkal. Már azt sem bánám, ha legalább álomban találkozhatnék velük.

Négy napja, hogy a februári hideg, és a bokáig érő hó lecsábított minket Somogyországba, s azóta, minden reggel és este lessük, várjuk őket, de hiába.

Az otthonról hozott lencsefőzelék és a két tenyérnyi

sonka a frissesség még meglévő maradványait is száműzték belőlem. A lustaság szép csendben hátamra telepedett, két kézzel karolva nyakamat, mozdulni sem enged. Csak nézem a piszkos edényeket, melyekre egyre jobban rászárad az ételmaradék. Apámban sem dühöng a mosogatás utáni vágy, szempillái minden pislogás után nehezebben nyílnak fel. Lassan elnyomja a jóllakottság, és a cserépkályha melege. Erőt veszek magamon, összeszedem az edényeket, és elindulok a konyha felé.

– Hozzak kávét? – kérdezem már az ajtóból.

– Ha a cigimet is behozod, akkor kérek!

– Miért szívod? Hallottam éjjel is, mennyire köhögtél!

– Na! Pont te beszélsz? Hát te nem szívod?

Mivel erre nem tudok visszavágni, kilépek az ajtón.

Mire a tálcával egyensúlyozva a szobába lépek, Édesapám már versenyt duruzsol a kályhával.

Kevergetem a kávé, nézem a pólóból kilátszó karját, karján a ráncos, pergamenszerű bőrt.

Alig két éve még egyedül emelte a csomagtartóba a jókora süldőt, most pedig már vékony, ráncos a karja, és olyan furcsa, szinte szürke a bőre.

Pedig, hogy csodáltam mindig erejét, kisportolt alakját! Ötven évesen fogadásból függeszkedve ment fel a tűzoltóautó kilencemeletnyi létráján. Hányszor győzött le, mikor birkózni akartam vele! Most pedig szinte napról napra öregebb.

Sötétedő gondolataim, mint denevérek úgy csaponganak.

A csészéhez koccanó kanál zaja visszatért a valóságba. Ő is felriad, kerekre nyílt szemén látszik, hirten nem is tudja, hol van.

– De jót aludtam!

– Miért nem fekszel le? Ráérünk.

– Elég volt ennyi – kortyol egyet a kávéból, és rágyújt.

– Mikor induljunk?

– Nézzük meg az esti filmet, és csak utána. Eddig sose mozdultak tízig, mi pedig tovább nem nagyon bírtuk a hideget. Most becsapjuk őket.

Varázslatos az éjszaka. A hó visszatükrözi a Hold fényét, talán még újságot is lehetne olvasni az udvaron.

A délután hullott pár centi hó eltakarta a régi nyomokat, s vékony fehér csíkokat rajzolt a fák, bokrok sötét ágaira. Igazi vadászatra való idő!

Szótlánul rámolunk az autóra, nem akaródzik megtörni a templomi csendet. Minek is beszélénnék? Már ismerjük egymás gondolatait is.

Amint a nyekergő fahídról a köves útra hajtok, az autó önállósítja magát. A lefagyott úton megcsúszik, és szépen menetirányba fordul.

Jó húsz perce telik, mire az alig pár kilométerre lévő vadföldet elérem.

A hat-héhektárnyi vadföld bő nyolcszáz méter hosszan húzódik a földút bal oldalán. Hosszában nyiladékokat vágta bele. Illetve nem is vágta, csak traktor mögé kötött gerendával ledöntötték a kukoricát.

Atellenben az út jobb oldalán, kisebb domb húzódik, szálerdővel, és az út szélén sűrű bokorsorral. Ide járunk reggel, este, de eddig csak a disznók hátrahagyott nyomaival találkoztunk.

A vadföld falu feletti szélénél megállok.

– Melyikre mész? – kérdem Apámat.

– A középsőre. Vigyél el odáig! Nincs kedvem gyalogni, se cipekedni.

– És a kocsival mit tegyek? Tegyem zsebre?

– Az is jó megoldás, de elég, ha a kukorica túlsó szélén hagyod. Visszafelé pedig majd felveszel.

– Minek gyűjtasz rá? – morgok.

– A szélirányra vagyok kíváncsi.

Nem válaszolok. Szótlánul megállok a lesnél, s megvárom, míg kikászálódik és fölmeleg a lesre. Ahogy a mellettem lévő ülésre pillantok, meglátom kesztyűjét és a termoszt a teával. Gyorsan fölviszem utána. Úgy szuszog, hogy alig bírja megköszönni.

– Szart a tarisznyádba! – mondom, s amint lekúszok a lesről, még hallok, ahogy a népi Kína egy évi „termését” kívánja viszonzásul.

Elérem a harmadik magaslest. Puskámat és hátizsákomat a létra alsó fokára akasztom, s továbbindulok a tábla vége felé. A vadföldön túl megfordulok.

Jó helyen van itt is, gondolom. Süket, vagy agyament disznó, amelyik ennyi motorzúgás és szerencsétlenkedés után még hajlandó ide kijönni!

Visszasétálok a leshez, vállamra veszem cókómókomat, már a létrán mászok felfelé, mikor valami roppan az út túloldalán, az erdőben. Talán valami faág eshetett le a hó súlya alatt. Még ki sem pakolok a hátizsákból, újra

MARICS ATTILA ILLUSZTRÁCIÓI

zörgés. Óvatosan betöltöm a puskát, a pokrócot csak magam alá gyűrve leülök. Most veszek csak tudomást a szám sarkában füstölő cigiről. Mikor gyújtottam rá? – nem is tudom. Eloltom a magasles peremére rakódott hóban.

Az úton álló autó lámpái szinte világítanak, ahogy a hold fénye a foncsorra vetődik.

Ilyen lökött is csak én lehetek. Miért nem álltam be a kukorica végébe?

Újabb zörgés, de már egészen közelről. Hallom, hogy valami nyomakodik át a bokron. Pár másodperc, és szinte kiugrik az út közepére egy DISZNÓ!

Nézem a puskatávcsőben, ahogy fejét az autó felé fordítva megáll. Orrát előbb magasra tartva szimatol, majd letéve, mint a kutya, nyomaimat vizsgálja.

Ennek tényleg elment az esze – gondolom. Alig tíz méterre áll a bűzölgő, még meleg autótól a lábnyomomban, és még nem ugrott meg. Tisztán látom nagy, radarként járó bojtos füleit.

Lőni nem merek, félek, ha hibázok, kárt teszek az autóban.

Ilyen hülyén megállni!

A pár pillanat is örökkévalóságnak tűnik, mire megmozdul. Mit megmozdul? Egy fújás, és megugrik! Szerencsémre, nem az erdő felé, hanem a már szinte teljesen letaposott kukoricába. Felállva követem a céltávcsőben,

ahogy negyed kört leírva tőlem úgy öven méterre megáll.

A dörrenés belehasít az éjszakába. Éles visítás.

A szememhez kapott távcsőben látom, ahogy a disznó a hátulján ül, és próbál felállni. Kapkodva felrakom a puskalámpát, s fényénél nyakon lövöm. Többé nem mozdul.

Úgy elkap a vadászláz remegése, hogy alig tudok rágyújtani. Ilyenkor bezzeg két perc is elég egy szál cigi elszívásához.

Hol ülve, hol állva nézegetem a távcsőben a csendesen fekvő kant, és ugrálni tudnék örömben.

Elemlámpámmal hármat villantok a másik les felé.

Nincs válasz.

Újabb három villantás, de válasz megint nem jön!

Mindent a lesen hagyok, puskalámpámmal világítva sietek a kocsizhoz.

Kipörögnek a kerekék, ahogy nagy gázzal indulok a másik les felé. Félúton meglátom felvillanó öngyújtója fényét. Mire a leshez érek, Apám már mászik lefelé.

– Miért nem jelezteél vissza? – mondom szinte kiabálva. – Megijesztettél!

– Minek jeleztem volna?

– Mert így tanítottál! Így szoktuk! Nem?

– Láttam, hogy világítasz és lősz. Azt is láttam, hogy eldőlt a disznó.

– És az első lövésemet nem hallottad? – kérdezem.

– Miért? Kettőt lőttél?

– Tè aludtál?

– Lehet! Nagyon ég a gyomrom, meg a torkom – válaszolja.

– Maradj a kocsiban!

– Dehogyan maradok. Megnézem.

Nem válaszolok. Elindulok a disznó felé. Édesapám le-lemaradozva követ.

Vékony csíkokra tépett kukoricalevélből készített töretet, kalapján nyújtja felém, megölel.

– Gratulálok az első somogyi disznódhoz! .

– Köszönöm! – dadogom, az öröm szinte elszállt belőlem.

Nem tetszik a viselkedése. Olyan lassúnak, kimértnek tűnik.

Gyorsan kizsigerelem a disznót, és rádobom kesztyűimet.

– Menjünk! Majd reggel Lajossal beszállítjuk, Téged pedig beviszlek Laci bácsihoz, hogy vizsgáljon meg.

– Nem kell. Nincs nekem semmi bajom. Ha meg nem múlik, majd jövő héten otthon elmegyek az orvoshoz.

– Akkor reggel pakolj össze mire bejövünk, mert délelőtt megyünk haza! – mondom ellenállást nem tűrő hangon.

1990. február 14.

Csörög, csattog a platós UAZ, ahogy a földúton zötyögünk Lajossal. Az ajtó résein befújó hideg szélről szinte lefagy a jobb oldalam, mire elérjük a disznót. Ám igen-csak kimelegedünk, mire a csonttá fagyott jó 130 kilós kant a platóra rakjuk.

– Miért mentek ilyen hirtelen? – kérdezi.

– Apám nincs jól. Tagadja, de látom rajta. Megpróbáltam rábeszélni, hogy menjen el Laci bácsihoz, de nem akarja. Azt mondja, inkább majd otthon.

– Reggel nem is látszott rajta.

– Ma már a kedve is jobb. Talán csak fáradt a sok éjszakai vadászattól.

Édesapám már reggelivel és friss kávéval várt minket. Tényleg nyoma sincs a tegnapi rosszulletnek!

Ahogy a kocsiba ülünk, ismét elkezd esni a hó.

– Kár hazamenni! – mormogja Apám, csak úgy magának.

Beindítom az autót és elindulunk hazafelé.

1990. márc. 8.

– Nagy a baj doktor úr?

– Igen! – válaszol kerteles nélkül. – Az Édesapjának súlyos infarktusa volt tegnap, és valószínűleg van egy előrehaladott tüdőrákja is. Sajnos mindenre fel kell készülni. Az éjjel többször újra kellett éleszteni, alig akart visszajönni.

Két cigarettát is elszívok, mire rászánom magam, hogy bemenjek az intenzívra.

– Hogy vagy?

– Ragyogóan!

– Akkor miért foglald el mások elől az ágyat? Ne lopd itt a napot! Szedd össze magad, mert megkaptam a két útvonalengedélyt a Pilisbe. Megyünk szalonkázni!

– Soha nem tudtál hazudni. Mindig elárult a szemed – suttogja nehézkes mosollyal. – Tè is tudod, hogy én már ma az örök vadászmezőkön fogok cserkelni.

Így lett.

Én pedig azóta is dohányzom. Pedig tudom, hogy árt.

Édesapám arra tanított, hogy az elejtett vadhoz csak egy cigarettányi idő után menjek oda. De honnan lehet tudni, mennyi egy cigarettányi idő, ha nem gyújtok rá?

Meg olyan jó, hosszú téli leseken a két tenyér közé rejtett cigi melege!

Meg a felszálló füst látványa... Mindig Apámra emlékeztem.

Meg hát a szélirány megállapításához is kell...

Meg ha ideges vagyok...

Meg a megszokás...

Meg...meg.....meg hát nincs akaraterőm leszokni róla!

A dohány melege

Zsigárdcsik Gyula

– Ne ákátékoskotty a lápam alatt! – mordult rá az Öreg a nyurga vizslára.

Gumicsizmája orrával finoman oldalba is bökte a kredecn előtt heverésző kutyát. Nyüves fölugrott álmából, és máris lapátolni kezdte farkával a levegőt. Közben le nem vette volna a szemét gazdájáról, aki valójában nem is a gazdája volt. A sparhelt alól álmosan előbújt Golyó, a taci is, és segített a lapátolásban. – Eccer kicsafarosszátok a farkatokat – nyögte az Öreg, míg előkotorta a poharak mögül fémfedeles pipáját.

Fél éve, amikor fia, a főorvos úr azt mondta: „vagy vadászni fogsz, vagy szipákolni” – eldugta maga elől a maroknyi cseresznyefa-füstölőt.

– Holnapután jön a kásztád pakra, oszt még asse tom, merre jár asz a pak. – simogatta meg a vizsla homlokát.

Két hete járta a területet, hogy kinézzé unokájának az áhított bakot, de még a hátsóját sem mutatta semmilyen vad. Pedig most, hogy befejezte az egyetemet, és ősei utódjaként, Nimród lett a hajtóból, ördög legyen, ha nem ő lövetheti meg vele élete első bakját.

Mióta abbahagyta a dohányzást, alig látott vadat. Mikor még pöfögött, mindig tudta merre kell menni. Csak arra figyelt, hogy a pipafüst a vállá fölött távozzon. Mostanság meg csak kószál össze-vissza, nem találja a jó irányt. Pipáját szorongatva kilépett az udvarra, és elindult az istálló felé, amelyet évek óta csak lomtárnak használt. A kutyák követték, mint csikók az anyjukat. Kopott lódenje zsebében kéne lenni az elnyűtt dohányzacskónak egy maréknyi pipadohányval. Mikor tágra nyitotta az istálló rozoga ajtaját, Golyó belötte magát a sötétbe. A következő pillanatban már patkányvisítás zavarta meg a délutáni nyugalmat.

– Fokkt, oszt hoszst! – rivallt rá a tacskóra.

A vizsla nem mozdult mellőle, csak akkor vakkantott egyet, mikor Golyó a lába elé dobta a még kapálódzó patkányt.

– Esz elé ne rakt, mer fagy pecsináll, fagy filákká mety – kuncogott a tipródó vizslán, majd folytatta. – Látot Nyüfes, mék csak keressük a tohányt oszt máris itt asz első áltoszat.

Egy vadász ne hagyjon fel a szokásaival, mert abból csak baj lehet, gondolta, miközben turkálni kezdett a kabát zsebeiben. Eközben Golyó átharapta a másik vészívó gerincét is és odatette az előző mellé.

– Mekvan! Tüttam, hoty itt lesz! – kurjantott elégedetten mikor ráakadt a zacskóra.

Tárva hagyta az istálló ajtaját, és leült az udvaron a diófa alá. Nyüves a lábához heveredett. Gumicsizmája orrára fektette fejét, és leste az Öreg mozdulatait. Golyó ezalatt folytatta a hajtóvadászatot. Kifinomult szaglása ráakadt a fészekre. Sorra hordta elő a még meztelen kölyköket, és rakta őket a már kimúlt szüleik mellé. Az

Öreg belefújta a csontból faragott pipaszárba, hogy szel-e, majd gondosan tömöríteni kezdte a dohányt rancos bőru ujjával. Mikor megtömte, szája sarkába bigygyesztette az ereklyét. Furcsa érzés volt. Egy darabig töprengett, majd rájött, mi a szokatlan: a műfogsora a délutáni szenderegés után az éjjeliszekrényen maradt.

SIMON FERENC ILLUSZTRÁCIÓJA

Visszaballagott érte a szobába, a vizsla követte.

– Mit koslatsz utánam, te bugyuta? – mordult újfent a kutyára, mikor a pótfogakat rágóizmai közé tömte.

Közben megérkezett a tacskó is, és mint ki jól végezte dolgát, belefetyelt fél tálka vizet.

– Ütyes kutya vagy! Elintézted mind?

A kis állat boldogan vakkantott egyet, és fölugrott a sámlira, hogy az öreg megsimogathassa. Egy éve rájött, hogy a gazdája már nem tud lehajolni hozzá.

– Kész haszon vagy te kis szórmók, – motyogta simogatás közben. – Még, ha el is tudnád ázni őket...

A pipa a szájában lógott, de nem gyújtotta meg. Majd a revírben. Addig is óvja az egészségét. Arra gondolt, vajon fél év alatt mennyit tisztulhatott a tüdeje. Legfeljebb annyit, amennyit a kovászos uborka leve egy perc alatt, húzta el a száját. Számít is az? Most az a

legfontosabb, hogy kinézzen egy jó lőhető bakot. Az a gyerek holnapután otthagya a nagyvárost, napokig együtt bóklászhatnak a környéken a kutyákkal. Erre a gondolatra önkéntelenül is elmosolyodott. Odalépett a fogashoz, nyakába akasztotta a távcsövet, fejére passzintotta zsíros rumcájszkalapját. Vállára perditette az ütött-vert Hornetet, és elindult a kapu felé. Kitolta rozoga kétkerekűjét, fölpattant rá, és elpedálozott a kocsmáig. Megivott egy kisfröccsöt, vett egy doboz gyufát, majd pisszentett a kutyáknak, akik ezalatt szófogadóan feküdtek a vasparipa mellett. Nyüves fölugrott, körbeugrálta a biciklit, aztán előrenyargalt. Golyó lógó nyelvvel követte hosszúlábú társát. A falu végén, ahol hirtelen elfogyott az aszfalt, és ház sem volt több, megvárták az Öreget. Tudták, hogy onnan már nem rohangálhatnak ész nélkül. Mikor utolérte a kutyákat, csak biccentett nekik, hogy kövessék. Lassan kerekedett a földes úton, miközben a puska finoman hintázott a vállán. Érezte, ahogy a májusvégi nap egyre lejjebb csúszik a hátán. Szemből, a horizont mögül, sötét felhők kúsztak feléjük. Azon gondolkodott, hova bújjanak, ha összetalálkoznak az esővel. Az eszébe sem jutott, hogy visszaforduljon, pedig még közel volt a falu. A vizsla hirtelen megemelte a fejét, és lábujjhegyezni kezdett az árok felé. Az Öreg is megállt, lelépett a bicikliről, magához intette a tascót. Távcsovél vallatni kezdte a csalamádétáblát, de az áhított vörös foltok most sem kerültek látószögébe. Átfordult az út másik oldalára, az őszi árpát is megszemlélte a közelítővel. Sehol egy árva vörösség, sehol egy szőrészál.

Az elmélyült bámészkodásban alig vette észre, hogy időközben a feje fölé értek a felhők, és lassan adagolni kezdték az égi áldást. Visszaemelte a kukkert, és az árván hagyott vizslát figyelte. Nyüves átváltott az árkon, lapulva nyomult a térdig érő csalamádében egyre előrébb. Majd – mint egy rövidlátó – farkát égnek szegezve, mozdulatlanul bámolni kezdte maga előtt a földet. Golyó a kerékpár mellett lihegett, és halk nyüszítéssel jelezte, hogy már ő is menne. Biccentett neki, s a kis szőrmók vágtázva indult el a vizsla nyomán. Csak a csalamádé mozgása sejtette, hogy merre jár. Vakkantással

jelezte, hogy célba ért. A következő pillanatban fácánkas kapott szárnyra a mereven álló vizsla elől. Az Öreg legyintett egyet, maga alá igazította a rozsdás járgányt, és elindult a csatorna felé. Úgy tervezte, annak hídjá alatt próbálja átvészelné az egyre kíméletlenebb záport.

Egy fertályórát méllalkodott tán a híd alatt, mikor a kanális fortyogó víztükre hirtelen elcsendesedett. Kimászott rejtkehelyéről, a kutyákat a bicikli mellé parancsolta, és csak úgy, gyalogosan elindult a töltésen. A Nap közben rázuhant a falura, és onnan ragyogta be félszemmel az eső utáni határt. Kacéran csillogtak mindenfelől az esőcseppek. Belegukkerozott a repcébe, de túl magas volt már ahhoz, hogy bármilyen vadat is látni lehessen benne. Ahogy a repce elfogyott, kukoricatábla tárulkozott elé. Megvizsgálta, majd elindult a sárga virágtenger mellett az égerfák irányába. Időnként lepislogott a földre, hátha lát nyomokat. A tengeri pici volt még. Pöttömnyi nyúl kapott lábra benne, és rohant az erdő felé. Az Öreg lassan lépkedett, inkább csak csúszkált a felázott talajon. A gumicsizmájára rakódó vastag földréteg lehúzta a lépteit, pedig amúgy még friss volt a járása.

Gondolatait rendezgetve és egyensúlyát egyengetve kotorászni kezdett a zsebében. Anélkül, hogy tudatában lett volna, mit csinál, előkotorta a gyufát, és alágyújtott a pipának. Fél év után újra érezte markában a dohány melegét. A füst sietve araszolt előtte. Elgondolkodva figyelte a szürke kacskaringókat, majd hirtelen, villámcsapásként érte a felismerés.

– Én vén hülye! Szagommal űzöm magam előtt a vadat! – hördült fel hangosan. Azzal sarkon fordult és elindult vissza oda, ahonnan jött. Végleg megbizonyosodott, hogy a vadász számára a füst a legjobb iránytű. Ötven évig pipázott, az a néhány nap már igazán nem oszta, nem szoroz.

– Most már jöhet a kazdád, meklesz az a pak! – szólt Nyüvesnek mélyet szippantva pipájából, mikor visszaért a hídroz.

A kutyák mohón lapátolni kezdtek, mintha máris nyúzni kéne azt a vadat.

Alkony

Borbás Krisztián

Állt a hídon, a csatorna vize lassan és békésen folyt a lába alatt. A korláton támaszkodott, kopottas kabátja könyökén keresztül érezte a hűvös vas érintését. Nyár vége felé járt, de a Nap még így alkonyat táján is erősen tűzött az arcára. Nézte a víz táncát, ahogy a partmenti nádszálak megtörték a csendes csordogálást.

Elővette a dohányt, a papírt, és az évek során berögzült finom mozdulatokkal egy szál cigarettát sodort. Majdnem puha lett – szögezte le magában, mikor befejezte. Gyufát vett elő, markából tölcserű formálva meggyújtott egy szálat. Lassan emelte a cigaretta végéhez, azután egy finom slukkal rágyújtott. Mégsem puha, pont jó – nyugtázta, ahogy a kesernyés füst átjárta a mellkasát.

Nézte a füst kanyargós útját, ahogy az esti szellő a hátára kapta, és vitte tovább a sárgán elnyújtózkodó búzatarló fölé. Szeretett itt időzni, a víz játékát nézni. Itt általában senki sem járt. Sokszor hallgatta a békák és madarak ezerszínű kavalkádját maga körül, leste a természet megannyi csodáját, és soha nem tudott betelni vele. A szolgálati terület számtalan zuga közül ez a rész volt a kedvence. Itt mindig megnyugvást talált a lelke. Ide jött ki azon a zord téli napon is, amikor az első kutyáját elvesztette. Milyen hideg volt, borzongott meg. Egy vendég ment mellette, a nádast hajtották a falu alján. Szépen keltek a fácánok, ropogott a puska. A kutya dolgozott, majd egy messze leeső kakas után

VALACZKAI ERZSÉBET ILLUSZTRÁCIÓJA

indult és eltűnt a szemük elől. A hajtás végéig nem került elő, a síp hangjára sem jött vissza. A nádas szélén találták meg. Nem derült ki sosem, ki tette. Akkor talált rá erre a békés helyre. Azon a napon egész este itt állt.

Mélyet szívott a bagóból. Köpött egyet, elhessegette a rossz emléket, keresztet vetett Éber emlékére. A hamu szisszenve hullott a víz fodrára. Nézte a pici vadkacsákat, ahogy az anyjuk vezette őket a barnuló nádszálak mellett. Akkor is ezeket a kedves madarakat figyelte, amikor a lakodalom előtti napon kijött még egyszer, utoljára legényként ide. Féltem – vallotta be magának, de azután egyből az asszonyára gondolt, a gyerekekre,

unokákra, és mosolyra húzódott a szája szeglete. Nem döntött rosszul, ezt az évek során megtapasztalta. Felesége jól viselte a korai kelést, kései fekvést, egész napos távolléteket. Jóleső érzés töltötte el. Az együtt töltött évek keserűségének, boldogságának, törődésének gondolata könnyeket csalt szeme sarkába. Hála neked Uram, és köszönöm – mormogta maga elé, és ezt nem csak úgy mondta.

Emlékeiből a cigaretta okozta égető érzés zökkentette vissza, ahogy a csikk ujjai közt sütötte bőrét. Eldobta, és a vég egy pisszenő hang kíséretében kialudt a vízben. A nagy nyárfák ágai között még látta a lenyugvó Nap narancsos korongját, ahogy a vörös

égbolton lassan nyugodni tért. Milliószer nézte innen végig a naplementét, mégis mindig más volt. Gondolatai megint szárnyra kaptak, ahogy a nyárfákat nézte. Mikor édesapjától megörökölte a helyet a társaságnál, ezek a fák alig voltak nagyobbak, mint a köztük megbúvó les. Azóta már kétszer állítottak új lest a régi helyére, és a nyarak is az ég alját súrolják tetejükkel. Több fa már kikorhadt, kidőlt, de a természet új csemetékkel pótolta őket. Nézte a fákat, a múltra gondolt. A kezdetekre, apjára, arra, hogy akkor még minden teljesen más volt. Szomorúság ült ki az arcára, és azt kívánta, bárcsak megint abban a világban élne.

Újra a zsebébe nyúlt, kivette a dohányos zacskót, a papírt és ismét egy cigarettát sodort magának. A múltban járt. A rendszer más volt, de ez már akkor sem érdekelte. A munkájának élt, és akkor volt boldog, ha az erdő és mező varázslatos világa vette körül. Nem érdekelte, hogy épp szakad a hó, vagy kánikula van, ment és tette a dolgát. Az első les – mosolyodott el. Milyen boldogan mutatta meg apjának! Az apja pedig büszke volt. Nem mondta, de ha felidézi a pillanatot, most is érzi erős kezét, ahogy átölelte a vállát. Igen, biztos büszke volt, pedig akkor azt mondta: először etetőket építs, aztán a leseket, fiam.

A füst barátságosan lengte körül, a szellő sem fűdögölt már. Számtalanszor megfigyelte, hogy amikor a Nap lenyugszik, a szél is eláll. Sokszor használta ki ezt, mikor vendéget vadásztatott bakra. Az esti cserkelések során a kifigyelt őz közelébe érve rengeteg időt töltött arra várva, hogy a szél elálljon. A türelmesebb vadászok vele együtt kuporogtak egy-egy kökénybokor alján akár órákon át, hogy a nap végét azután siker koronázza. Később a türelmetlenek is belátták, hogy az idő nekik dolgozott.

Szeretett vadásztatni. Minden elejtett vadat, bárki is lőtte, kicsit a sajátjának érzett. Boldog volt, ha a vendég arcán a tiszta és hamisítatlan örömet látta. Amikor az agancs trófeává nemesült, minden darabot lefényképezett, és egy albumba fűzte le, a kép alatt pedig vastag tollal felírta az elejtő nevét és a dátumot. Sokszor nézegette azután apjával a képeket, felidézve a vadászat minden mozzanatát és percét. Az évek folyamán ő nem sok trófeás vadat lőtt. Kapott néha munkája elismeréseként egyet-egyet, de azok nagy részét barátaival lövette meg. Apja mondta neki egyszer: ne a mennyi, a hogyan legyen a fontos vadászéletem során, fiam. Ennek szellemében élt. Sosem számolta meg, miből mennyit lőtt, bár a szolgálati napló alapján megtehetné volna. De ha megkérdezték tőle, hogyan is volt azzal a bakkal, amelyik két héten keresztül kiját-szotta minden fortélyát mire puskavégre került, percről percre el tudta volna mesélni. A fejében, mint egy hatalmas könyvtárban, szépen sorba rendezve álltak az elmúlt esztendőik kellemes és keserű élményei.

Szívott egyet a cigarettából. Jól jött most a füst, a szűnyogok hada előbújt vizes rejtekéből, és áldozatot keresve elindult a lassan beköszöntő éjszakába. Elszívom és megyek – nyugtázta a zümmögő kórust, majd legyintve párat, visszatámaszkodott a híd korlátjára. Nem akart hazamenni, jól esett a nagy fák magányában ácsorogni még kicsit. Nézte, ahogy a beálló estében a víz színe feketére váltott.

Állt, és figyelte a sötét tájat. Bárhogy próbálta, nem

tudta elúzni fejéből a ma délután történeteket. Közgyűlés volt a társaság székházában, és ma jelentette be a vezetőség, hol lesz a terület határa a következő tíz év során. Sejtették ezt már korábban is, de senki nem hitte el, hogy be is következik. Évtizedek alatt kemény munkával juttatták el a területet erre a szintre, és mindenki megbecsülte a rengeteg rááldozott időt és verejtéket. Minden tag elégedett volt, józúéket vadásztak, igazi baráti hangulatban teltek az évek. Azután jött az újkor, rendszerváltozás és privatizáció. Nagypénzű városi ficsúrok lettek a terület földesurai, és pár hónapos vadászoképzés után vadásszá avanszával, lassan befurakodtak a tradicionális vadászok nemzetségének berkeibe. A társaságon belül az érdek és a hatalomvágy pár év alatt megölte a barátság szellemét, és a vadászat személytelen üzletággá korcsosult. Az új vezetők mindent a pénz oldaláról néztek, és a vadór véleményét egyre ritkábban kérték ki. Nem számított sem Isten, sem ember, csak jó bevétel legyen. A társaságon belüli egység széthullott, mint egy kirakós játék darabjai. A vadór pedig szükséges rosszá vált, aki csak a költségeket növeli. Megint köpött egyet.

Szerette ezt a tájat, ezt az alkonyt, ezt a csatornát. Nem akarja odaadni másnak, gondolta. Annyi éven keresztül dolgozott az apja és ő is azért, hogy ez most így nézzen ki. És most jött tíz ember, akik azt mondták, hogy a föld az övék, alakítani akarnak rajta egy társaságot, és majd ők milyen jókat fognak itt vadászni. Jókat fognak, az biztos, de meddig? – gondolta keserűen. Ő tudta, mennyi munka, hány év kellett, hogy ez a terület most ilyen állapotban legyen.

Nem magát sajnálta. Ő nemsokára nyugdíjba vonul. Büszkén tekinthet vissza az életére, elmondhatja, hogy nem telt hasztalanul. Szolgált a vadat, a természetet, és megóvta az utódok számára. Az unokáit sajnálta. Félt, hogy mégsem tudja nekik megmutatni ezt a titokzatos és csodálatos világot, amelyben ő az életét leélte.

Elnyomta a csikket a korláton, keserűen és mérgesen dobta a vízbe. Szétnézett még egyszer, utoljára ma este. Hallotta a békákat a csatorna partján, lassan a kacsák is befejezték az esti húzást a közeli halastóra. Néhány bakcsó repült el a feje felett széles szárnycsapásokkal. A Hold korongja bukkant fel Keleten, lomhán emelkedett a fátyolfelhők fölé. Nézte a vidéket, hallgatta az éj suttogását, és egy pillanatra úgy érezte, mintha köszönetet mondott volna neki minden: a virágok, a fák és az annyira szeretett állatai is. Állt, és itta magába a levegőt, a látványt és zajokat, mintha többé már nem találkozna velük.

Hirtelen levette a kalapját, és arcát az égre emelte. Szomorúan kérte Istent, ne hagyja, hogy életek munkája sorvadjon el, vigyázzon az ő szeretett területére. Segítsen, hogy ne tegyék tönkre idegenek ezt a kedves vidéket.

Épp befejezte az Úrnak szánt mondandóját, mikor egy hullócsillag zuhant bele a sötétségbe, fényes barázdát szántva a fekete égen. Hirtelen elhallgatott, majd arcára visszaköltözött a remény mosolya. Szíve boldogsággal telt meg, és miközben kalapját újra ősz fejére csapta, egy szó hagyta el megilletődött ajkait:

– Köszönöm!

Nyugodt léptekkel indult haza. Tudta, Isten vigyáz az ő területére ezután is, és gyakori látogató lesz a természet eme békés zugában.

Grandli és szivar

Neumann Péter

Több mint húsz éve történt. Osztrák vendégeink voltak a petróleumfüstös öreg vadászházban. Selejt bikát szerettek volna lőni, de csak szerettek volna, mert már harmadik napja hiába jártuk az erdőt. A bögés már régen lezajlott, a bikák későn keltek és korán pihenni tértek. Az időjárás is mostohán bánt velünk, hideg őszi eső áztatta azt a kevés lombot, amit a viharos északi szél a fákon hagyott.

Egyik reggel aztán megtört a jég. Főnökünk, akit magunk között csak Öregnek hívtunk, a vendégével megszorított egy bikát, amelyik kint felejtette magát az egyik vadföldön. Óriási volt az öröm, de lehetett is, mert a bika kiváló selejt volt. Hat-hét kilós, öreg, páratlan tizenkettes, koromfekete, gyöngyös agancsával. Ráadásul a vendég élete első bikája volt. Nagy diadallal, nyakig sárosan hoztuk be a zsákmányt a vadászházhoz. Az Öreg csak a grandlikat piszkálta ki és máris loholtunk vele a fedél alá, mert újra szakadni kezdett az eső. Gyönyörű pár grandli volt! Kicsire koptatott, sötétbarna, márványozott, ami mifelénk nagy ritkaság. Elégedetten forgatta tenyerében az osztrák: „Vigyázz rá, mert aranybrossot csináltak belőle az asszonynak a legjobb bécsi ékszerésszel!” – adta vissza az Öregnek a grandlikat, aki előhúzta lepedőforma kockás zsebkendőjét és gondosan becsomagolta az értékes trófeát. Korábban is már jó pár gyöngyfog tartózkodott ebben a zsebkendőben, bögéskor is ezt láttam az Öregnél, akkor is ugyanilyen retkes volt. Sőt, az augusztusi őzbakvadászatnál is ezzel törölgette izzadó tarkóját.

Bent a házban aztán nekifogtunk illően megünnepelni az újdonsült bikavadászt. A sok sör meg pálinka után még pezsgő is jutott az angyalos bögrébe, mert pezsgőspoharunk nem volt. Az Öreg nevezte el így ezeket a cserép ivóalkalmatosságokat, amikre különböző mesefigurák voltak festve: Hófehérke, Csipkerózsika, Piroska és a farkas. Az Öreg ezekről azt hitte, angyalok. Hogyan hihette a farkasról, hogy angyal, azt nem tudom, biztosan nem volt rajta az olvasószemüvege. „Ilyesforma bögréket hozott az asszony is a csicsói búcsúból” – szokta mondogatni.

Addig ünnepeztünk, míg a grandlik megpucolásától teljesen elment a kedvünk. Ezért az Öreg belepottyantotta azokat egy angyalos bögrébe, majd lötytyintett rájuk egy kis vizet, hogy meg ne száradjanak.

Az idő hamar elszaladt. Már készülődtünk a délutáni vadászathoz, amikor vendég érkezett. Pötyi volt az, Jóska kollégánk félig tacskó, félig jagterrier kutyája. Isten tudja, merre csavargott. Ronggyá ázva, vidám farkcsóválással baktatott be a konyhába. Mindenkit egyenként megszagolt, majd lerázta magáról a vizet, és boldog szusszanással ereszkedett a jó meleg sparhelt alá, ahol összegömbölyödve azonnal elaludt. „Itt hagyom én ezt a dögöt – mondta Jóska – csak aggságoskodna, ha velünk jönne.”

Nem nagy lelkesedéssel, de mindnyájan útra keltünk, hátha összefutunk valami lőhető bikával. Pár darab őzön és egy csatakos rókán kívül persze nem láttunk semmit.

A vendégem és én értünk vissza először a vadászházba. Meggyújtottam a petróleumlámpát. Pötyi még mindig a sparhelt alatt aludt. Nekiláttam összerakosgatni a sok üres üveget, kiüríteni a hamutartókat, mert igen-csak az oroszlán barlangjához hasonlatos szag terjengett a konyhában. Pillantásom megakadt az egyik angyalos bögrén, amelyben még mindig benne áztak a grandlik. Az Öreg jól elfelejtette. Hirtelen gondolattal fölborítottam a bögrét az asztalon, a grandlikat meg zsebre vágtam. És mint aki jól végezte dolgát, kiálltam a teraszra.

Hamarosan megjöttek a többiek is. Az Öreg, ahogyan a konyhába lépett, rögtön felfedezte a felborult bögrét. „Hol vannak a grandlik?” – hörögte. „Biztosan megette a kutya.” – mondta valamelyikünk. „Most mit mondjak ennek a taknyos svábnak? Minek engedték be ezt a bűdös dögöt? Lelövöm és kivágom a hasát, kiveszem a grandlikat!” – tajtékozott az Öreg. „Vágod ám a ...!” – kelt Pötyi védelmére Jóska. „Gyerekek, ha megette, akkor benne is van, ha benne van, akkor annak ki is kell jönnie.” – próbáltam nyugtatni a kedélyeket.

Eget verő szentségelések után megegyeztek abban, hogy Pötyit kikötik éjszakára a teraszra, és reggel majd átvizsgálják, amit a kutya produkált éjjel. Az Öreg kerített is azonnal egy bálamadzagot. Szegény Pötyi mind a négy lábával fékezett, amikor főnökünk vérben forgó szemekkel a teraszra vonszolta.

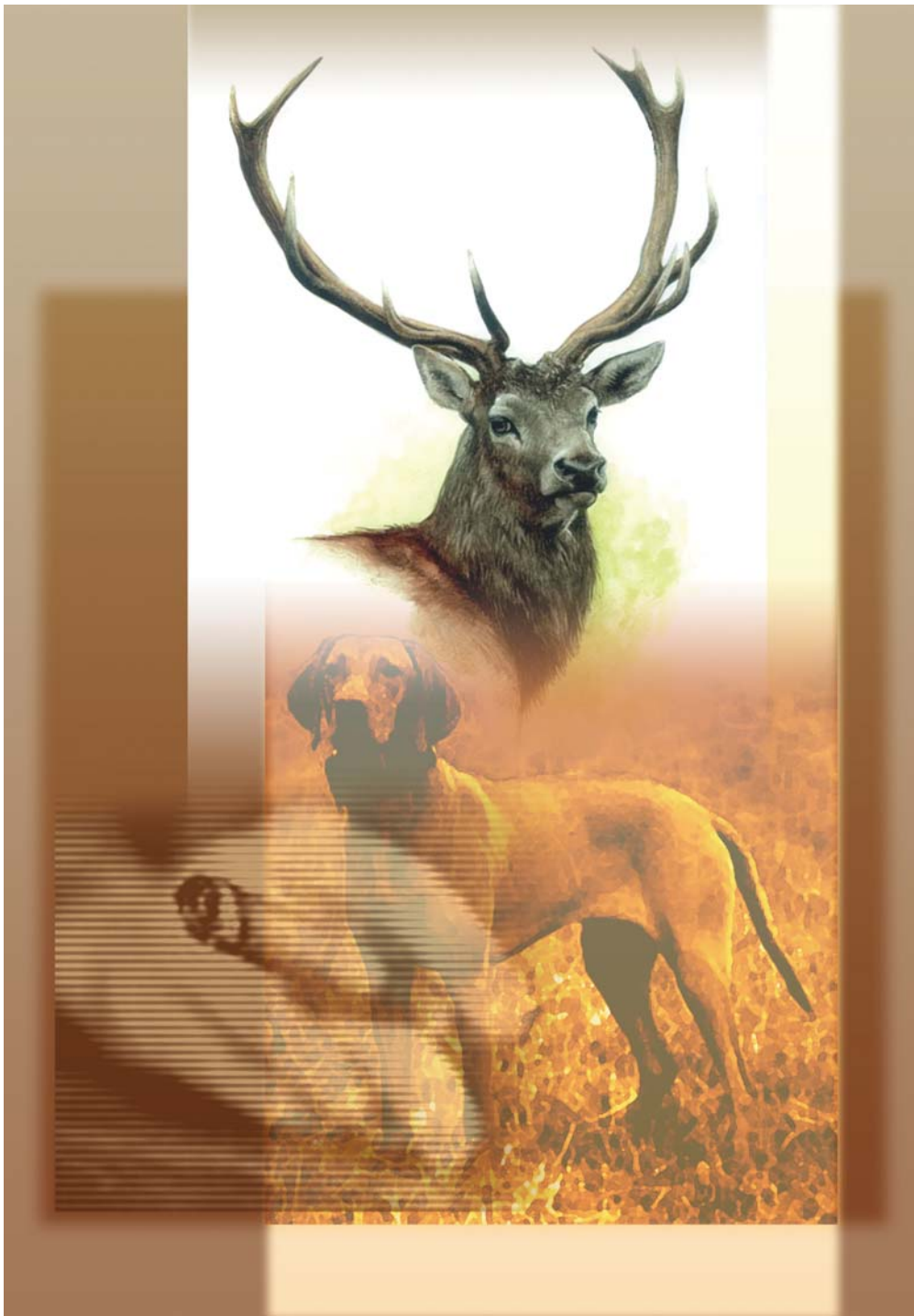
Hajnakra a kutya nem produkált semmit, pedig Jóska még a rossz zsákdarab alá is benézett, amin Pötyi végigdidergette az éjszakát. „Mire visszajövünk a vadászathoz, csak lesz valami” – reménykedett az Öreg.

Azon a reggelen mi értünk be utoljára a vadászházhoz. Az Öreg a teraszon guggolt, és egy személtápaton jó nagy rakás kutyasz...-ban turkált egy bottal, még az olvasószemüvege is az orrán volt. „Azt mondják, aki korán reggel sz...-ba nyúl, szerencséje lesz. Lehet, hogy estére lövetsz még egy bikát a grandlik miatt.” – ugratták az Öreget a többiek. „Csak nem ezeket keresed?” – húztam elő zsemből a gyöngyfogakat, de már ugyanom is kellett a fal mellé, mert repült felém a személtápat kutyasz...ostul.

Hosszas békítő tárgyalás után aztán bemerészkedhettem a vadászházba, sőt az Öreggel a békepoharat is megittuk.

Reggeli után nekifogtunk az agancs kifőzésének. Az eső elállt, még a Nap is kisütött. Vidámságunkat fokozta, hogy a bika tulajdonosa megjelent egy nyaláb sörrel a fészker mellett, ahol Jóska már javában nyúzta a bikafejet. A sör mellé mindnyájan kaptunk még egy szivart is. De nem ám akármilyen szivart! Igazi kubait, csaváros fedelű, kis alumíniumhengerben, cifra feliratokkal. Az Öreg mindjárt rá is gyújtott. „Én majd vasárnap a kocsmában szívom el, hadd tátsák a szájukat a parasztok!” – mondtam, és a szivart gondosan a posztókabátom belső zsebébe tettem, ami a fészker oldalán egy szegen száradt.

Mire az agancs rotyogni kezdett az üstben, az Öreg már a második szivarral páváskodott, nagyokat pöfékel-

ve. Valahol hallotta, hogy gyártanak whisky ízű pipadohányt, mert megjegyezte: „Ennek rum íze van, vagy talán konyak...” – és olyan mozdulattal pöccintette a hamut Pötyi kutya fejére, mint azt egykor Churchill tehette. „De jó neki” – gondoltam –, „kapott még egy szivart.”

Nem kapott, az enyém-et lopta ki az alumíniumhengerből. Erre a keserű valóságra, és arra, hogy az Öreg milyen galádul kitolt velem, a következő vasárnap a kocsmában kuglizójában kellett rájőnnöm. Elővettem a szivaros fiolát: „Idenéztek pupákok, valódi kubai!” – mutattam körbe a szivart a kuglizó közönségnek. „Azannyát!” – tártotta a száját a sok Kosuthoz, Munkáshoz szokott kocsmatöltelék. Kézről kézre adták a becses füstölnivalót, mindenki át-böngészte a feliratokat, megcsodálta a cifra tokot.

Majd érkezett a nagy pillanat. Minden szempárrám szegeződött, hogy mindenki lássa. Kissé felemeltem a fiolát, lecsavartam a kupakját, és akkor a tenyerembe csúszott egy vékony, szivar formájú, száraz kutyasz... Valószínű, Pötyi kutyától származott.

*„Édesapám arra tanított, hogy az elejtett vadhoz
csak egy cigarettányi idő után menjek oda.
De, honnan lehet tudni, mennyi egy cigarettányi idő,
ha nem gyújtok rá?”*

(Molnár Attila)

Indiform®

Minőségi vadász- és erdész öltözékek

indiform2@index.hu

www.indiform.co.hu

LaCrosse

RUNNARKÖP
Outdoor clothes

Thinsulate
INSULATION

TO THE WEATHER
wallaby
AUSTRALIAN LIFESTYLE

Bartavel

MUCKBOOT
COMPANY

Nordman
finn vízálló kabát
és nadrág

33.000 Ft

ausztrál bőrkalap

A tél legjobb ajánlata!

japán kéz és lábmelegítők

Outpost
17.820 Ft

◀ -40 °C - ig,
kivehető béléssel

Active H
33.200 Ft

▶ vibram talp,
sympatex
membrán

Pressure H2
28.600 Ft

Mintabolt és nagykereskedés:

2440 Százhalombatta, Vörösmarty u. 40. tel/fax: 06/23 359-158

Nyitva: H-P 8-16.30 óráig

SZIGET VADÁSZBOLT

KIS ÉS NAGYKERESKEDELEM

2335 Taksony, Dózsa Gy. U. 26. (Sziget lejáró a Bugyi elágazással szemben.)

Voere golyós
vadászfegyverek

Tel: 06 24 487-088

Bornaghi sörétes lőszererek

Deerhunter (dán) és
CBC (olasz) ruházat

Swarovsky cél- és
keresőtávcsövek

Karl-Kaps céltávcsövek

IZS (orosz) vadászfegyverek

Nyitva tartás: Hétfő-péntek: 9.00-17.00 Szombat: 9.00-12.00

E-mail: domokoskft@invitel.hu

www.szigetvadaszbolt.uw.hu

A csavartszarvúak nyomán

(II. rész)

A Lord Derby-féle, vagy óriás jávorantilop (*Taurotragus derbyanus*), angolul Giant Eland vadászata a hegyi nyala és egy százfontos agyarú elefántbika után szerintem a legélvezetesebb, egyben a legnehezebb multság. Közép-afrikai Köztársaságban és Kamerunban érdemes utána járni. Ez úgy történik, hogy ha az ember végre rátalál egy friss nyomra, azt sok-sok órán át követi. A „sok-sok óra” akár egy, vagy több napot is jelenthet. Ha aznap nem sikerül utolérnie a csapa gazdáját, másnap általában újabb nyom után nézhet, különben bottal ütheti a tegnapi. Aztán vagy talál frissebbet, vagy nem. Az utóbbi a gyakoribb. Fantasztikus küllemű állat: a szarva is sokkal nagyobb, egész megjelenése pedig lényegesen impozánsabb közönséges rokonáénál. Többnyire csapatban él, állandó mozgásban vannak, főként délelőtt, amikor az ember keresi. Ezért a – több szem többet lát – elvét kell követni, nagyon nehéz őket megközelíteni, mert roppant neszesek, látásuk, hallásuk, szaglásuk egyaránt kiváló. A száraz időszakban igen nehéz zajtalanul megközelíteni őket a puszkaporszáraz talajon, a zörgőre aszott növényzetben, mert egykettőre megneszelik az embert, és azonnal keirek oldanak. Általában kéthetes vadászat, a rekkenő melegben való, számolatlan órányi utánjárás szükséges ahhoz, hogy valaki az óriás jávorantilop loppal sikerrel járjon.

Az óriás jávorantilop elejtése az egyik legnehezebb vadászat

Sokan az erdei antilopot, a bongót (*Taurotragus eurycerus*) tartják Afrika egyik legkülönlegesebb állatának, vadászatát pedig a legbizonytalanabb kimenetelű vállalkozásnak. Jómagam azonban ezzel egyáltalán nem értek egyet. Manapság az esetek 98 százalékában kutyákkal vadásznak erre az erdei antilopra, nem úgy, mint régen, amikor kizárólag cserkeléssel, illetve nyomkövetéssel próbálták megtalálni az őserdőben, ami egy gombostűnek a szénakazalban való felkutatásához hasonlatos. Kutyá nélkül fellelni igencsak nehéz, sokszor bizony még a pigmeusok is nyomát vesztik a sűrűben. Ilyenformán korántsem biztos, hogy két-három hét alatt a vadász akár csak a szőre szálát is megpillantja e csodaállatnak. Ha azonban éjszaka alkalmas eső hullik, a felázott talajon jól lehet csapázni, az őserdőt keresztül-kasul szelő fakitermelő utakon végigautózva, a „léniák” sarában könnyű megtalálni és felvenni a hajnali friss bongónyomot, s három-négy órás, kutyákkal történő követés után, általában utol is lehet érni. Magam is így jártam, nem is egyszerű. A kutyák ekkor körbefogják a bongót, amelyet ilyenkor nem nagy kunszt elejteni, csupán az a gond, hogy az ember a nagy kavardás közepette a sűrűben – ahol négy-öt méternél messzebb

alig látni – nemigen tudja elbírálni a szarvát, így a trófea mindig zsákbamacska. Általában csak a dermedt vadnál derül ki, mit is sikerült lőni. Ilyenkor főként az állat csülkének lenyomatából próbálunk okosabbak lenni, mert annak nagysága meglehetősen biztonságosan árulkodik gazdája fejdíszének várható méreteiről. Bongó-vadászatra, éppen a sűrű növényzet miatt, mindig a teljes köpenyű, kemény burkolatú lövedék és megfelelő fegyver használata indokolt. A magamét 416-os Rigby-vel lőttem, de legalább 375-ös Holland & Holland Magnum kell hozzá. Mellesleg az óriás jávorantilopra is ugyanez vonatkozik, a többi antilopfaj esetében már 7 milliméteres öbnagyságú puskák is megfelelőek. A bongó olykor veszélyes is lehet, s az ember nem is hinné, hogy ez a gyönyörű, csíkos rajzolatú, kecses állat jókora szarvával miként tud mozogni a szinte járhatatlan sűrűben, amely még a ruhát és a bőrt is leszaggatja az emberről. A bongóra cserkelő vadász keserveit ráadásul mindenféle férgek, piócák és egyéb vérszívók is tetézik. Ám

a csodás bongószarv bőségesen kárpótol mindenért... Manapság leginkább Kamerunban érdemes keresni, bár bizonyára Kongóban is előfordul, de ott nem vadásznak rá.

A hegyi nyalát (*Tragelaphus buxtoni*) (angolul: Mountain Nyala) hagytam a végére, mert számomra ez a csodás vadfaj va-

lamennyiük között a hab a csokoládétortán, valóságos csemege. Egyáltalán nem túlzás, hogy szerintem ez a legkülönlegesebb afrikai vadfaj. Annyira ritka, hogy csak nagyon kevesen tudnak róla. Jó, ha eddig százegynéhány példányt lőttek belőlük összesen. Száztíz trófea adata szerepel a rekordkönyvben, ugyanis valamennyit számon tartják. A zoológusok is csak igen későn, 1910-ben szereztek tudomást a létezéséről, addig senki sem kereste. Ez is mutatja, milyen titokzatos életmódú faj. Jó barátom, a közismert vadász, Nassos Roussos, aki e faj valóságos specialistája – és a világrekordot is ő tartja –, ugyancsak Etiópiában lőtte a magáét. Másutt nem is vadásznak rá, de ehelyütt is évente csak 10-12 példány elejtésére adnak engedélyt. Egyik barátom nemrégiben szeretett volna engedélyt váltani, de azt a választ kapta, hogy talán 2010-re tudnak egyet biztosítani... A hegyi nyala másik érdekessége, hogy két különböző hegyvidéken is lehet rá vadászni: egyik a mintegy 4000 méter magasan húzódó Etióp-felföld alacsony bokrokkal benőtt vidéke, másik az Bale-hegység körzete. Előbbin a növényzet nem túl sűrű, mégis nehéz benne megpillantani a vadat. Az ember egész nap járhat utána. Vagy megteheti, hogy kiül valamelyik, jól átgondolt stratégiával megválasztott leshelyre, hogy naphosszat onnan kémlelje a tájat, s reménykedjék a jó szerencsében. Ha netán mozgást lát valahol, kakasülökéjét elhagyva megpróbálhatja belopni a nyalát, hogy aztán a bozótban elébe kerülve, egy arra alkalmas helyen elejthesse. Ez persze a hegyvidékes terepen nem könnyű multság, olykor bizony

FOTÓK: ARCHÍV

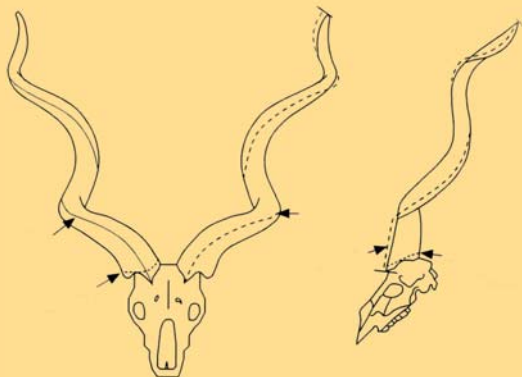
A bongót kutya nélkül fellelni igencsak nehéz, sokszor bizony még a pigmeusok is nyomát vesztik a sűrűben

a nyala és a vadász közt ásító mély völgy felett, egyik oldalból a másikba kell átlőni, mint ahogy velem is megessett, bár én alacsonyabban, mintegy 3500 méterrel a ten-

A hegyi nyala annyira ritka, hogy a zoológusok is csak 1910-ben szereztek tudomást a létezéséről

gerszint felett fekvő vidéken vadásztam. Igaz, ott viszont sűrű őserdő borította a tájat, ami tovább nehezítette a dolgomat. Néhol kisebb tisztások nyíltak a sűrűben: azok

A csavarszarvú antilopfajok trófeabírálata rendkívül egyszerű. A lényege az, hogy a mérőszalagot a szarv csavarulata mentén kell végigfektetni. A végső pontszámot a szarv csavarulata mentén mért hossz és a bázis körméretek összege adja.

Az általam ejtett bika trófeája tizedik a világranglistán. A situtungám, az óriás jávorantilopom és a bongóm ugyancsak kitűnőek; bozóti antilopjaim (bushbuck) szarvai a huszadik hely körül szerepelnek, kiskudum is valahol a huszadik és harmincadik hely között foglal helyet.

Summa summarum trófeáimmal aligha vallok szégyent.

Általában kéthetes vadászat, és a rekkenő hőségben való számolatlan órányi utánjárás szükséges ahhoz, hogy valaki az óriás jávorantilopot terítékre hozza

HIDVÉGI BÉLA

Következő számunkban Új-Zélandra kalauzoljuk el olvasóinkat, Afrika-sorozatunk februárban folytatódik a fekete földrész különleges vadfajainak bemutatásával.

egyikén pillantottam és lőttem meg az áhított vadat, amint lassan bandukolt, tőlem mintegy 280 – 300 méterre a szemközi hegyoldalban. Mindvégig nagyon izgalmas vadászat volt. A hegyi nyala hozzávetőleg akkora, mint a nagykudu, a szarva is hasonló, s aki nem ismeri, könnyen összetévesztheti a két faj falon függő trófeáit. DNS-vizsgálatokkal csak a közelmúltban állapították meg, hogy semmi köze a nagykuduhoz, sokkal inkább a bozóti bak (bushbuck) és a mocsári antilop (situtunga) genetikai „keveréke”. Rendkívül érdekes, nehezen kézre keríthető antilopfaj.

Molnár Vadászati Kft.

www.molnarjagd.hu

Afrikai vadászatok:

Dél-Afrika, Namibia, Botswana:
antilop vadászatok
Tanzánia, Zimbabwe:
bivalyvadászatok és nagyszafarik

Európai vadászatok:

Ausztria:
fajdvadászatok, zerge és mormota
Szlovákia:
muflon, és szikaszarvas vadászatok
Szerbia:
fürg, apróvad és zerge vadászatok

Ázsiai vadászatok:

Kirgizisztán, Kazahsztán,
Azerbajdzsán, Oroszország,
Altáj köztársaság:
kőszáli kecske, markopóló, jávor,
szibériai őzbak, fajdvadászatok,
maralszarvas, barnamedve
vadászatok

Afrikai fotós és horgászsafarik
valamint turistaprogramok

További információ és jelentkezés:
e-mail: tivadar.gabor@t-online.hu
Mobil: 30-9950 239

www.molnarjagd.hu
tel:85-560 128 fax:85-560 129

Karl nem vadászott, de szerette, tisztelte és értette a természetet. Ennek mindig egyértelmű jeleit adta, amikor néha-néha elkísért szarvasbőgést hallgatni vagy télen a lovas-szánkós erdei kirándulások alkalmával és az erdő mélyén holdvilágnál rotyogó bográcspörkölt mellett. Telték az évek, aztán az egyik év vége felé közölte, hogy zergelövési lehetőséget szerzett nekem Ausztriában. Találkozunk Mikulás napján, 14 órakor, Wildalpenben, a vadászháznál. – szölt a rövid eligazítás.

A meghíváskor átadott egy osztrák térképet, amelyre saját kezűleg rajzolta precíz, vastag vonalakkal és körökkel a követendő útvonalat és a végcél, mindezt olyan pontosan, hogy akaratlanul sem tudtam volna eltéveszteni.

A kívül-belül fa házikó lábát vastag hótakaró védi a hidegtől, tetején is vastag a hókucsma, körülötte pedig akkora a csönd, hogy ha a kéményből nem bodorogna a barátságos füst, talán vissza is fordulnánk, hisz' nem vár itt bennünket senki. Pedig vártak. Karl barátom, a felesége és Johann, a hivatásos vadász. A kis szoba melegénél nagyobb csak a szeretettel teli öröm volt, amellyel fogadtak.

Este megjött a Mikulás, amelyet nem az ajándékok értéke, hanem a bennük foglalt figyelmesség és szeretet varázsolt már-már gyermeken boldog estévé. Hála Karl barátomnak és jó sorsomnak, ettől kezdve minden Mikulás napot itt, így töltöttünk el. Ha idehaza akármilyen fekete napok, elkésérrítő körülmények szorongattak, odakint a havas világ szeretete és vidámító békéje fogadott. A felejthetetlen napokban a zergevadászat szinte csak ráadás volt.

Aztán egy tél végéhez közeli napon bekövetkezett nyugdíjba vonulásom. Ennek a nem túl vidám évnek a vége előtt aztán mégis felhívott Karl és nyugdíjasságom ide vagy oda, tömörröviden ennyit közölt: „Találkozunk a szokásos helyen, a szokásos időben!”

Elindultam hát az itteni feketeségből az ottani fehérségbe. Az eltelt év alatt semmi nem változott, talán csak Karl vidámsága halványodott egy kicsit. Kiderült, hogy ő is nyugdíjba készül, ezért aztán nem biztos, hogy jövőre is meg tudja szervezni ezt a mikulászó lehetőséget. „Ez az utolsó mikulásos zergevadászatunk.”

A magamfajta dimbeken-dombokon élőknek mindig különleges élményt és nagy-nagy erőfeszítéseket jelentett, ha a gyönyörű és félelmetes osztrák he-

A 225 éves zergebak

FOTÓK: GÖLLEI ZSUZSANNA

gyek közé keveredtem vadászni. Hisz' autóval kevés helyre lehetett eljutni. Az igazán esélyt adó zugokat vagy fennsíkakat csak gyalogszettel közelíthettük meg.

Az évek során a közös vadászatainknak kialakult egy rendje. Johann ehhez ragaszkodott, ezért most is ott kezdtük a vadászatot, ahol a többi alkalommal. A település egyik utcája a városkát átszelő, helyenként erős sodrású patak partjára vitt bennünket. A patak túlsó oldalán függőlegesen emelkedő sziklafal kényszerítette meredek fordulóra a sebes vizet. A 30-35 méteres sziklafal folytatásaként nem függőleges, de meredek terep következett, ritkán álló fenyőfákkal, apró tisztásokkal tarkítva, ahol mindig élelmet találtak a zergék. És itt szinte minden alkalommal láttunk fekvő vagy legelő állatokat, közöttük lőhető vén geiszeket vagy jó svádájú bakokat. A kísérőm itt soha nem engedett lőni, mondván a meglőtt zerge biztos a zuhogva rohanó jéghideg patakba bukfacezik és nincs az a vadász, aki azt onnan kihalássza. A függőleges sziklafalnál álltunk hát ismét és utoljára. Természetesen a zergék fent voltak, talán négyen vagy öten. Az autóból óvatosan szálltunk ki, aztán távcsövezés: „Anyák és gyerekeik”. De ni, ott kicsit feljebb egy bak. Nagy testű, jó korban van és a fején mintha

furcsák lennének a kampók. De csak az egyik, kicsit letörve és előrehajolva, nagyon különleges ...

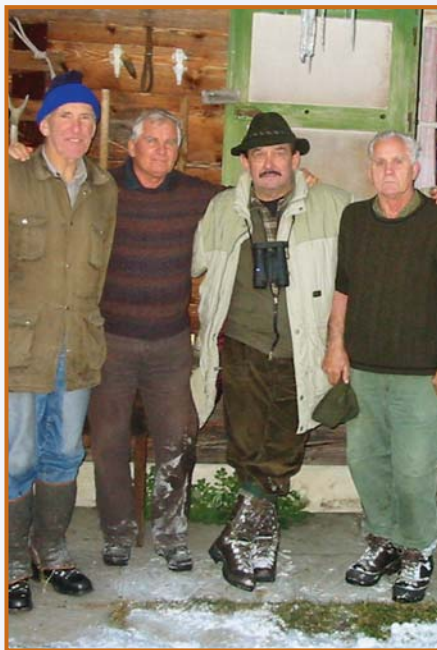
Mind ez ideig nem kellett szót váltani, mert mindketten tudtuk, hogy a távcsöveinkben a másik mit lát, mit fedez fel. Ám egyszer csak megszólalt Johann: „Schiessen! Schnell schiessen.” nem hittem a fülemnek... Itt a bemelegítő helyen? A sziklafalnál? A zuhogva rohanó patak felett? Ahol soha nem volt szabad? Lőj, lőj! – hallottam ismét és hangjában türelmetlenség feszült. Egy vastag bükkfa állt két méterre tőlem, óvatosan a bükkfához csúsztam, fegyveremet a fának támasztottam. Meredeken felfelé kellett céloznom. A bak már figyelt. A furcsa pozíció miatt alig találtam a távcsövegben, ... na végre megvan! Figyelem, most jön az örök törvény: Ha meredeken felfelé lősz, akkor célozz a lapocka alatti hasi részre... Úgy tettem, aztán kifújtam a levegőt és megérintettem a ravaszt. A durranás hangjának nagy részét elnyelte a robajló patak, a kicsit távolabb legelő zergék épp hogy felemelték fejüket, nem vették komolyan ezt a zajt és csak akkor eredtek futásnak, amikor a bak bukfacezni kezdett lefelé. Egy bukface... még egy bukface... még egy... mindjárt eléri a sziklafal peremét és hatalmas csobbanás után örökre elragadja a jeges patak...

Csoda történt: közvetlenül a sziklafal vége felett volt egy kétzergényi, hóval fedett perem. A hengergő zerge azon megállt. Ha még egyet mozdul, mindennek vége... Nem mozdult, nem rúgott, elpihent.

Keserítően rossz érzés fogott el, hogy ez a különleges és utolsó zergebakom valójában nem lehet az enyém, pedig ott van előttünk, úgy 40 méter távolságban. Johann egy darabig vizsgálta az oldalt, aztán átbújt a vízaknát övező vaskorlátok között és óvatosan elindult. Johann! Ne, ne! – ordítottam utána. De ő nem figyelt rám, hanem centiméterről centiméterre nyomot taposott a hóban, úgy közeledett a zergés párkányhoz. Ahogy jobban szemügyre vettem a terepet, észrevettem én is, hogy enyhén lefelé haladó, nagyon keskeny zerge taposta csapás vezet a párkány alá. Idáig is izzadtam a mínusz 5 fokos hidegben, de Johann figyelve ömleni kezdett rólam a veríték. Ha csak egy rossz mozdulat, ha a nyomtaposás közben megbillen egy kő, Johann a mélységben rohanó jeges árba zuhan és ha megúszná is a zuhanást élve, akkor a jeges ár ragadja el az élők sorából úgy, hogy mindezt végéig kell nézmem és nem tudok segíteni. Johann, fordulj azonnal vissza! Nem kell nekem az a kurva zerge! – ordítottam teljes erővel. Lehet, hogy a patak zúgása elvitte a hangom vagy idegességemben a németségem sem volt tökéletes, mindenesetre Johann rám se hederített, hanem óvatosan, minden figyelmét összeszedve haladt előre. Kis idő múlva a szikla pereme alá ért. A perem úgy 2,5 méterre magasodott föléje. Távcsővel követtem minden mozdulatát, láttam, hogy této-vázik, kicsit próbálkozik, aztán megintgatja fejét és megfordul. Na hála Isten, csak érjen vissza szerencsésen! – sóhajtoztam és a távcsőmet elhomályosította a kalapom alól szivárgó vas-tag pára. Visszaért. Amikor mellénk kapaszkodott, dúlt ábrázattal szórtam a szidalmakat, inkább csak magyarul, ennek ellenére látszott rajta, hogy megérti és felfogja felháborodásomat, hogy az életét kockáztató produkcióját nem nagyon értékelem. Ott hagyjuk, érted, ott hagyjuk! – sísteregtem emelt hangon. Egy búcsúpillantást küldtem a párkányon nyugvó zergebakom felé, a kalapomat is megemeltem és elindultam Johann nyomában.

Egy takaros kis háznál álltunk meg. Kis idő múlva jött Johann, és egy he-

gyi ember, Stefan. Ruházata erősen vi-seltes, de tiszta, bakancsa kitaposott, kopott, a hegyben dolgozó, a magas hegyeket járó emberekéhez hasonlóan. Szépszál termetén nagyot hajlított a dolgos élet és a kegyetlen idő. Szeme vidáman csillogott és amikor kezet ráztunk csak annyit mondott, lehozzuk ám azt a nyavalyás zergét. Kezükben, hátukon különböző kötelek, 4 méteres csáklya, 2 méteres alumínium létra és egy nem túl széles, piros biztonsági öv. A sok felszereléssel együtt lassan ismét a zergebakom közelébe érkeztünk. Stefan a derekára csatolta a nem túl erősnek látszó biztonsági övet, a hosszú köteleket az övre, a kötel másik végét a vaskorláthoz erősítettük. Egy másik, kevésbé hosszú köteleket a kezébe vett, ezt az alumínium létrához kötötte, derekára pedig egy rövidebb piros köteleket tekert. Ezután lemaszott ahhoz a csapáshoz, amelyiket Johann kitaposott az előbb. Amikor leért, óvatosan utána engedték a létrát, amely lengett

egy darabig, de hamarosan a kezeiben kötött ki. A létra lábainak helyet kapart, majd a hegyoldalnak támasztotta és óvatosan elindult felfelé. Johann is a csapásra ereszkedett, neki a csáklyát nyújtottam, aztán lábfejnyi lépésekkel haladt és a létrától 4-5 méterre megállt. Közben megmarkolta a hosszú biztosító köteleket. En integetni kezdtem és mondtam volna, hogy ez marhaság, mert ha Stefan megcsúszik és lezuhan, akkor ez a kötel lesodorja Johann, aki-nek viszont nem jutott biztosítás. Mondtam volna, de nem figyeltek rám.

Közben a hegyi ember a létra tetejére ért, a derekára tekert rövid piros köteleket levette, lasszófejet kötött az egyik végére és a csáklya segítségével milliméterről milliméterre haladva rápiszkálta a piros kötel hurkát a kissé beljebb fekvő zergebak fejére. A veszélyes, de sikeres művelet után érezni lehetett – a zúgó patak miatt persze hallani nem –, hogy mindenki óriási sóhajjal préseli ki magából az izgalmat, az óvatosság és félelem miatt viszatartott levegőt. A nagy sóhaj után Stefan az övéhez kötötte a zergés köteleket és leereszkedett a létrán. Közben Johann ismét megfogta a biztosító köteleket, átfektette a vállán, majd sarkának apró rúgásaival mélyítette álláshe-lyét, végül hátát a sziklának vetette. A hegyi ember elkezdte volna húzni a zergét... Ekkor teljes erőmből üvöltöni kezdtem, mert felfedeztem, hogy ha a párkányról lecsúszó zerge meglódul, nagy valószínűséggel lesodorja a talpnyi széles peremről, a biztosító kötel ma-gával rántja Johann, aki a rohanó je-ges patakba zuhan. A hatalmas üvöltésre mindketten megmerevedtek, az-tán felém fordultak. Ordítottam és mutogattam nekik, hogy Stefan a biz-tosító és a zergés piros köteleket oldozza le az övéről, csomózza össze őket, ezután jöjjenek el a párkány és a biz-tosítási kötel közeléből. Végre szót fo-gadtak. Ekkor nagyon óvatosan, húzni kezdtem a zergét a perem széle felé, közben fohászkoztam, hogy a kötel összekapcsolása ne oldódjon el. A test elérte majd túlhaladta a perem szélét, ekkor örült forgó zuhanásba kezdett, pár pillanat múlva pedig ott lengett a patak felett, néha-néha a sziklafalnak ütődött. A rántástól majd kiszakadt a karom, de minden erőmet összeszedtem és húzni kezdtem felfelé ... és kis idő múlva az utolsó zergém ott feküdt előttünk a hóban. Barátaim is visszamasztak és a három boldog ember ug-rált, ölekezett a különleges trófeát vi-selő zergebak körül. Összekapaszkodva térdeltünk a hóban és akkor eszembe vágódott: végül hogy is van ez?

A hegyi ember egy hónapja múlt 80 éves, Johann két hete múlt 70, én hamarosan 65 éves leszek. Ez össze-sen 215 év. A zergém 10 évesen, a legjobb bakkor-ban került eléem, így hát 225 éves a wildalpeni utolsó zergebakom.

RAKK TAMÁS

KARÁCSONYI MEGLEPETÉS
értéktörző kiadványok

Barangoljon
Magyarország
világhírű
vadászterületein

VILÁGREKORDOK FÖLDJÉN
dupla DVD +

Vadászélményeit
örökítse meg
vadászfestők,
grafikusok
alkotásaival díszített

ELEGÁNS VADÁSZNAPLÓ-ban!

A két termék együttes vásárlása esetén
ajándék film!

MEGRENDELÉS: 06-20-462-3867

Emlékverseny a magyar pusztán

Az első fázisan ködös reggelek megtört napfényű színvilága, a méltóságteljesen húzó darvak égi „V” betűi adták a semmi máshoz nem hasonlítható pusztai díszleteket a Radó András vizsla emlékversenynek, amit Hortobágyon, október 14-15-én rendeztek. A vizslás vadászok néhai nagy öregje, a névadó dr. Radó András (1913- 1984) állatorvos, a határainkon túl is nagyra becsült vadász-kynológus és ornitológus évtizedeken át dolgozott és vadászott a Hortobágyon. A „Hortobágyi-hídi” kennelel-nevű magyar vizsla tenyésztete itthon és külföldön egyaránt ismert volt. Első magyar vizsláját 16 éves korában Kittenberger Kálmántól kapta, a tenyésztési- és versenyzési sikereit később ennek az egész életre szóló meghatározó élményének tulajdonította. Számtalan szakmai publikációja jelent meg, véleménye a maga korában egyfajta zsinórmértéket jelentett mind vadászörökben, mind pedig a vadászati kynológiában. Eppen 35 éve, az 1971-es Vadászati Világkiállítás kísérő rendezvényeként rendezett vizslaversenyen nyerte el Fickó nevű magyar vizsla kanja a soha nem látott erősségű mezőnyben a „Világgyőztes” címet.

Az emlékverseny első napján a vizslások a tizedik alkalommal megrendezett rangos Hortobágy Kupáért mérték össze tudásukat. A rendező a Magyar Vizsla Klub volt, a Hortobágyi Génmegőrző Kht. és a Hortobágyi Dolgozók Vadásztársaság szakemberei házigazdaként biztosították a kiváló helyszínt és minden más szükséges feltételt. Kiváló érzékeléssel gondoskodtak arról, hogy a mezei és vízi munka igazán felejthetetlen legyen mind a vizslák, mind pedig a nem kevésbé izgatott vezetőik részére. A bemutatott fajták – legnagyobb számban magyar vizslák – méltán reprezentálták a vadászok körében manapság legjobban kedvelt fajtákat. A magyaron kívül német vizslák-, weimarik, pointerek, egy ír szetter és egy spaniel mérte össze tudását a cseppet sem könnyű terepadottságok között.

Másnap, vasárnap került sor a nagy várakozással kezdődő Szent Hubertus Vadászversenyre. Az előírások szerint egy elengedett foglyot kellett a vizslának megkeresni, megállni, és a lövés után szabályosan átadni a gazdájának. A háromtagú bírói kar mindvégig pontozta mind a kutya, mind pedig a vadász teljesítményét az indítástól, a szakszerű keresésen át egészen a lött fogoly átadásának pillanatáig. Minden vizslának külön területet kell biztosítani a zavartalan munkához, ezért – bár az előző napinál kevesebb versenyző volt – időben kissé elhúzódott a verseny. Aki már teljesítette vizslavezetői feladatát, vagy még esetleg várakoznia kellett, az egy koronglövőből dobott korongokon tehette próbára lökészségét és szórakozhatott kedvére. Amint Maróti Béla vezető bíró a díjkiosztó ünnepségen értékelésében elmondta: nehéz, de szép versenynapok voltak, mert több kutya is egészen bravúros teljesítményt nyújtott. Ez volt az oka annak is, hogy a végső kiértékelés meglehetősen elhúzódott, mert a bírói kar a pontosított szabályzat és az objektív pontozás ellenére sokat vitatkozott az összetevések során, mire a végső döntéseiket meghozták. A díjkiosztó ünnepség emelkedett hangulata után nem is volt csoda, hogy mindenki úgy búcsúzott: jövőre ugyanitt találkoznak. Mire lebukott a korai októberi Nap vérvörös korongja a darvak krúgatásától hangos pusztá belátható karéján, már mindenki kocsiban ült és indult az ország legkülönbözőbb tájaira, immár hazafelé.

A X. Hortobágy Kupa három legjobbja

1. Visnyei-Vadász Piszke, rszmv. szuka, I/A CACIT, CACT, 258,5 pont, vezette: Tapasztó Sándor
2. Csörtető-Vadóc Bonita, rsnv. szuka, I/B, Res. CACIT, CACT, 256 pont, vezetője: Szőke Tamás
3. Luppá-Vadász Gerle, rszmv. szuka I/C Res.CACT 255,5 pont, vezetője Molnár Zsolt

A Szent Hubertus Vadászverseny mesterhármasa

1. Vadászfai Bena, pointer szuka, 95 pont, vezetője: Molnár Zsolt
2. Gércsei-Vadász Cseles, rszmv. kan, 90 pont, vezetője: Schipeck Sándor
3. Almás - Sóstói Aszú, rsnv. kan, 90 pont, vezetője: Snyehola Géza

- hy -

Vadásziskola

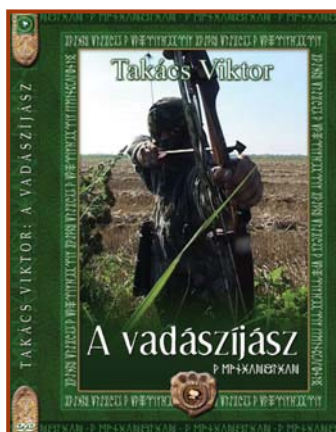
Az Állami Vadász-és Fegyverismereti Vizsgára felkészítő tanfolyamunkon több évtizedes oktatói gyakorlattal rendelkező előadók (a hivatalos tananyag szerzői) segítik a felkészülését.

A 60 órás tanfolyamot szombaton délelőttöként tartjuk Budapesten

A vadászat-vadgazdálkodás ismeretein túl különös hangsúlyt fektetünk arra, hogy a résztvevők elsajátítsák a biztonságos fegyverkezelést.

A hallgatók kedvezményes áron vásárolhatják meg a felkészüléshez szükséges valamennyi tananyagot.
A 60 óra nem kevés, de szükséges a sikeres vizsgához!

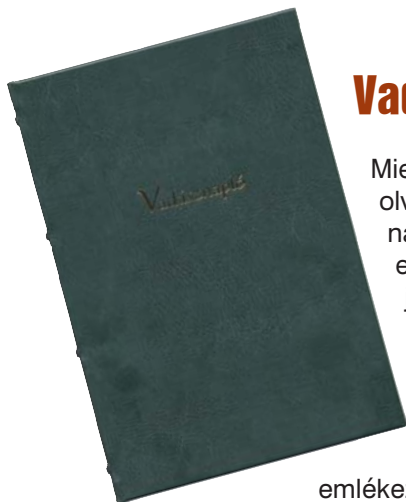
Érdeklődés, jelentkezés:
HUBERTUS Kft.
1024 Budapest, Ady E. u. 1. (Balogh Gitta)
T: 316-0469, 316-0470, 315-1451,
315-1480, Fax: 316-0471
e-mail: hubertus@hubertus.com
www.hubertus.com

DVD a vadászijászatról

Magyarországon 1984 óta hivatalosan is lehet íjjal vadászni. Annak ellenére, hogy ehhez a vadászvizsgán kívül külön íjászvizsga is szükséges, egyre többen választják ezt a sokkal nehezebb, ritkább sikert, kevesebb zsákmányt adó vadászati módot.

Hazánkban eddig még nem jelent meg szakmai film a vadászijászatról, ezért minden gyakorló íjásznak, érdeklődőnek, sőt – pusztán összehasonlításként – a „csak” fegyverrel vadászóknak is érdemes megnézni Takács Viktor filmjét, amely részletes alaposággal mutatja be az íjak típusait, kialakításuk történetét, működésüket, és a használatukhoz szükséges technikákat. Bőséges bepillantást nyerünk a mai „csodaijak” ezereféle kiegészítőinek választékába is, jól illusztrálva azok tényleges hatását, a pontos, precíz lövések elérése miatti szükségességét, külön kiemelve azokat, amiben a vadászijászat követelményei eltérnek a hagyományos céllövészettől. A száraz, szakmai magyarázatokat vadászjelenetekkel is feloldja, bemutatja az egyes íjak emberre szabásának, pontos beállításának, behangolásának módszereit, és a terepi gyakorlás technikáit. Utolsó szakaszában vadban gazdag, vadászijászatra is alkalmassá tett területet ajánl, ahol a gyakorló vadászok – de akár a kezdők is vadászhatnak, szinte minden hazai vadfajra.

Vadásznapló

Mielőtt elkezdené keresni a szerzőt, kedves olvasó, kapaszkodjon meg: ez az Ön vadásznaplója! Hogy lehetséges ez, netán valaki előre megírta az Ön leendő vadászalandjait? Na, ennyire azért nem látható a jövő.

Ezeket majd Ön fogja megírni ebbe az előre elkészített, de kitöltetlen könyvbe, amelynek üzenete az, hogy ha megjegyzésre méltó dolgok történnek velünk, azokat jegyezzük is fel. Az emberi

emlékezet múlandó – az írás maradandó. Nem az

a gazdag ember, akinek sok a pénze, hanem az, akinek sok az emléke – főleg, ha azokat az emlékeket jól esik felidézni, ezzel mintegy újra átélni – ez az igazi gazdagság. S ehhez nyújt segítséget ez a szépen illusztrált, igényes papírra „előnyomott”, bőrkötéses, ízléses napló, amelyet már kitöltetlenül is jól esik kézbe venni. S nem utolsó sorban ismét módunk lesz a lassan már feledésbe merülő kézírást mívelni, melyet elgépiesedő korunkban szinte már csak nevünk aláírkantására használunk.

–som

A DVD 5800 forintos áron, a Vadásznapló – többféle kötésben – 3900 forinttól vásárolható meg szerkesztőségünkben, vagy internetes áruházunkban: www.vadaszlap.hu

FILMEK

VADÁSZOKNAK

www.vadfotos.hu

DVD

2280.-

GÍMBIKÁK BÍRÁLATA

DÁMBIKÁK BÍRÁLATA

ÓZBAK BÍRÁLAT I.

ÓZBAK BÍRÁLAT II.

TAVASZ

AGANCSOSOK

© Blaumann Ödön

Megrendelhető:

blaumann@vadfotos.hu

70/317-4106, 22/321-538

REFLEX VADÁSZÁRUHÁZ

19.800.-

Gerber zsigerekészlet

39.900.-

Puskaszerező állvány

9.800.-

Lőzsák

18.800.-

Elektromos fülvédő

11.000.-

Tusafelújító készlet

12.000.-

Meyerco vadnyúzó

14.950.-

Meyerco zsigerekészlet

39.900.-

Csavarhúzókészlet

Keresse a termékek kis- és nagykereskedőjét

Nyíregyháza, Tünde u. 20.

Tel/Fax.: 42/507-115; 42/507-116 • info@reflexbolt.hu

www.reflexbolt.hu

Ficsor Autóház Kft.

1106 Budapest, Fehér út 7
H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00
Tel.: 06 1 260 11 22
Fax: 06 1 262 66 10
E-mail: terepgumi@ficsor.hu
Web: www.ficsor.hu

Vadásztól Vadászoknak

TEREKGUMI

ÓRIÁSI KEDVEZMÉNYEL!

2 olasz terepgumispecialista gyár kizárólagos forgalmazójától

Ahol eddig elakadtatok, ott most nem fogtok!

Simex Minta

Újdonság!

Kaiman Terrain

Kougar

Country

Kobra

Trac

Nehéz terepre -sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység

Féltérep mintázatok:

14"- 17.990 Ft-tól
15"- 18.990 Ft-tól
16"- 18.990 Ft-tól

24 órás házzozzállítás

az országban bárhol!

14.990 Ft

Yokohama 235/80 R16

Bridgestone D 694

11.990.-/db

13" Warburg, Traboni, Lada, stb.

Mire szabad vadászni

Decemberben: gímszarvasra (golyóra érett bika csak október 31-éig lőhető) – dámra – őzsutára, gidára – mufonra – vaddisznóra – szikaszarvasra – mezei nyúlra – üregi nyúlra – borzra – aranszakálra – házi görényre – nyestre – fácánkakasra – fogolyra – vetési lúdra – nagyililike – tőkés récére – csörgő récére – szárcsára – barát-récére – kercerécére – balkáni gerlére – dolmányos varjúra – szarkára – szajkóra.

A fácántyúk és fogoly csak azokon a területeken vadászható, ahol kibocsátás történt, a vadászati hatóság által kiadott engedélyben foglaltak szerint.

Egész évben vadászható: vaddisznó kan, süldő, malac – róka – pézsmapocok – nyestkutya – mosómedve.

2006 DECEMBER 31 nap

Közép-európai zónaidőben Budapest

A hó napja	A hét napja	Nap		Hold		fázisai (h min)
		kel (h min)	nyugszik (h min)	kel (h min)	nyugszik (h min)	
1	Péntek	7 11	15 55	13 34	2 33	
2	Szombat	7 12	15 55	13 55	3 57	
3	Vasárnap	7 13	15 54	14 22	5 23	
4	Hétfő	7 14	15 54	14 58	6 48	23 25 O
5	Kedd	7 15	15 54	15 45	8 07	
6	Szerda	7 16	15 54	16 46	9 13	
7	Csütörtök	7 18	15 53	17 57	10 04	
8	Péntek	7 19	15 53	19 12	10 40	
9	Szombat	7 20	15 53	20 25	11 07	
10	Vasárnap	7 21	15 53	21 36	11 28	
11	Hétfő	7 22	15 53	22 44	11 44	
12	Kedd	7 22	15 53	23 50	11 58	13 32 C
13	Szerda	7 23	15 53	–	12 12	
14	Csütörtök	7 24	15 53	0 55	12 25	
15	Péntek	7 25	15 53	2 01	12 40	
16	Szombat	7 26	15 54	3 09	12 57	
17	Vasárnap	7 26	15 54	4 19	13 19	
18	Hétfő	7 27	15 54	5 32	13 47	
19	Kedd	7 28	15 54	6 44	14 25	
20	Szerda	7 28	15 55	7 50	15 17	13 01 I
21	Csütörtök	7 29	15 55	8 45	16 22	
22	Péntek	7 29	15 56	9 29	17 38	
23	Szombat	7 30	15 56	10 02	18 59	
24	Vasárnap	7 30	15 57	10 27	20 21	
25	Hétfő	7 31	15 58	10 47	21 42	
26	Kedd	7 31	15 58	11 05	23 01	
27	Szerda	7 31	15 59	11 21	–	13 48 D
28	Csütörtök	7 32	16 00	11 39	0 20	
29	Péntek	7 32	16 01	11 58	1 41	
30	Szombat	7 32	16 01	12 22	3 04	
31	Vasárnap	7 32	16 02	12 53	4 27	

ÚJHOLD
TELIHOLD

I
O

ELSŐ NEGYED
UTOLSÓ NEGYED

D
C

MEGJELENT

Valaczkai Erzsébet

C.I.C. művészeti nagydíjas, Csergezőn Pál Díjas festőművész 13 pasztellképből álló – 330 x 460 mm méretű – **reprezentatív falinaptára**.
Kapható a Magyar VADÁSZLAP szerkesztőségében
Ára: 2500 Ft + postaköltség

Utánvétellel megrendelhető telefonon a 06-70/702-50-00 vagy a 06-1-242-00-42-es fax és telefonszámon, az info@vadaszlap.hu e-mail címen, valamint a www.vadaszlap.hu honlap web-áruházán keresztül.

Felhívás

A 2007 februári számunkban az egyik fő témánk a borz lesz, de rá kellett döbbernünk, hogy meglehetősen keveset tudunk erről – a most már vadászható – fajról. Ezért a vadászok segítségét kérjük, az év végéig küldjék el szerkesztőségünknek a borzral kapcsolatos megfigyeléseiket. Minden érdekes lehet, ami a borz viselkedéséről, szokásairól, szaporodásáról, táplálkozásáról és a vadászatáról szól.

Rekord dämteríték Gyulajban

A NATURHUN Vadászszervező Iroda szervezésében érkezett Gyulajba az külföldi vendégvadász csoport, amelynek tagjai a hazai vadállomány, vadgazdálkodás és vadászszervezés jó híret viszik a világba. Tíz vadászvendég 2 nap alatt összesen 26 dámbikát hozott terítékre, melyből 23 érmes lett!

A kitartás eredménye

A képen látható vadkan október 11-én esti lesen a Szemere Bertalan Vt. (Borsod-Abaúj-Zemplén megye) területén került terítékre. Kun Pál Kunyhó-völgy területén található szóróján már egy jó ideje három koca lakmározott hét süldővel, amikor fél 8-kor hirtelen elrebbentek. Ekkor jelent meg a kan, melyet sikerült terítékre hoznia. A kan zsigerelt súlya 181 ki-

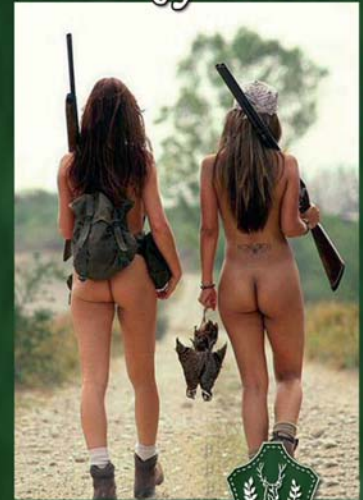
logramm, ép agyara 22,5 centiméter hosszúságú. A kant nem ismerték, korábban ezen a területén sohasem látták.

BBO

Figyelem

A IV. Országos Diana Bál (az Országos Magyar Vadászkamara Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Területi Szervezetével közös szervezésben) 2007. február 3-án kerül megrendezésre Sárospatakon. További információk és a jegyrendelés a Magyar VADÁSZLAP januári számában, illetve a www.vadaszlap.hu honlapon.

Ők a Ripperthez
mennek felöltözni...

Őszi bőrnadrág akció
15% engedménnyel,
amíg a készlet tart!

Rippert Ottó 9141 Ikrény, Győri út 62.
Tel: 96/457-008 30/9861-439
vadászflotta szám: 70/702-5500

www.rippert.hu
info@rippert.hu

**Legendás Courteney
cserkelőbakancsok
afrikai vadbőrből**

**A HIVATÁSOS VADÁSZOK
AJÁNLÁSÁVAL**

Courteney Warrior

MEGVÁSÁROLHATÓ:
Courteney márkaképviselet
1037 Budapest - Remetehegyi út 4.
Tel: 387-6062 Tel/Fax: 368-4318
Mobil: 20-942 9505
email: matt@caspro.hu

www.courteneyboot.hu

PROFI VADÁSZOK PROFI CIPŐJE

VOLIER

VADÁSZBOLT

Minden ami a vadászathoz szükséges, sőt több...

Nyitva:
H-P: 09.00-17.00
Sz: 09.00-12.00

2030 Érd, Budai út 11.
Tel./Fax: 06/23/368-043
Mobil: 06-30/941-8080,
06-20/466-2314
vadaszbolt@volier.t-online.hu

STEELVENT KERÍTÉSEK

Táblás és tekerceses
vadvédelmi hálók
közvetlenül a gyártótól.

Nagy mennyiségben
óriási kedvezmény

STEELVENT Zrt.
Budapest (központi iroda)
Tel: 1/238-0398, Fax: 1/238-0399
Miskolc (törzsgyár)
Tel/Fax: 46/412-960; 46/324-748
Bátonyterenye (II. gyár)
Tel/Fax: 32/355-798; 32/553-095
ÉRDEKLŐDJÖN!
www.steelvent.hu

Hatvan éves a Jánoshalmi Vadásztársaság

A Jánoshalmi Vadásztársaság ünnepi vadászattal és kopjafaállítással emlékezett az elmúlt hatvan évre. A 1946-ban alakult társaság akkor még DÉFOSZ néven bérelte a 21998 hektáros területet, amely azóta valamelyest változott. Az alapító tagok közül már senki sem vadászik,

de az utódok róluk is megemlékeztek. A kopjafa, melyet október 8-án a társaság kecskési vadászházánál avattak fel, a múltat és a jövőt köti össze. Mint azt Karsai Péter országgyűlési képviselő ünnepi beszédében elmondta, a társaság időben felismerte a közös gondolkodás erejét és ettől a jövőbe vetett hit erőt és kitartást ad a tagságnak. A kopjafát Nagyidi Zsolt plébános szentelte fel, a társaság részéről Dr. Horváth György elnök és Dr. Vavró Iván koszorúztak.

A.G.

Alföld Kupa

Lassan elcsendesednek a korongvadász lőterek. A csongrádi, Cseh Istvánról elnevezett pályán is szezonzáró versenyt rendeztek október 14-15-én. A kétszer 100 korongos verseny első napján egyéniben a cseh Milan Othohal (veterán kategória), Szollár András (senior kategória), valamint Mieczyszký Antal (junior kategória)

győzött, míg a csapatversenyt a Dasel SE (Pletikoszity, Herperger, Angyal) nyerte. A vasárnapi összemérésben a veteránok között ismét Othohal győzött, aki ezzel az Alföld kupát is megnyerte. Senior kategóriában Palkovics András végzett az élen, és az összetettben is ő zárta a legjobban a versenyt, elnyerve ezzel a serleget. A fiatalok viadalában Mieczyszký Antal állhatott a dobogó legmagasabb fokára, a Dasel SE gárdája szintén megtartotta előző napi elsőségét, és nyerte meg a versenyt.

M.Gy.

dr. Tóth Károly (1937 - 2006)

Karcsi bácsi 1966-ban lett tagja a Zselici Vadásztársaságnak, melynek később 25 évig elnöke volt. Az elmúlt idényt még végigvadászta a zselici lankákon, nemrégiben azonban az örök vadászmezőkre költözött. Vadásztársai ma még elképzelni sem tudják, hogy nem gördül be a sárga ponyvás kis Suzuki a gyülekező helyre, és este sem jegyzi meg többé a tőle megszokott kedves, ironikus humorral: „ma esmét nem lőttem semmit!” Hiányozni fog pincéd kandallójának melege, amely mellett egy-egy fárasztó vadásznapi után oly sokszor leültünk egy kis poharazgatásra, beszélgetésre, emlékezésre. Köszönjük, hogy barátaidként tiszteltél minket és mi ezentúl is büszkék leszünk arra, hogy barátaid lehettünk. Nyugodj békében! **K.A.**

A minőséget kell megfizetni

De a szórendet meg is fordíthatnánk: a minőséget meg kell fizetni... már aki megengedheti magának, hogy a pest-szentimrei Seeland vadászruhából öltözködjön. Ez sokak számára lehet, hogy „elérhetetlen”, de hányszor igazolódott már be: az „olcsó húsnak híg a leve”, azaz egyáltalán nem mindegy, vadászként hogyan öltözködünk.

Ha nyár van – szellősen, ha tél – rétegesen ... vághatnák rögtön rá a hagyományokhoz ragaszkodók, megfélelvezvén arról, hogy az elmúlt évtizedekben ugrásszerűen fejlődött, specializálódott – elsősorban anyagában, másodsorban a praktikumában – az öltözködésünkért felelős ipar és kereskedelem. Ma már néhány milliméterben együtt vannak a „rétegek”, a vízhatlanság, a kifelé szellőzés, a testnedvek elpárologtatása, a testmeleg megőrzése ... nem véletlen, hogy egyre divatosabbak, mert kényelmes és kellemes érzés ilyen ruhában vadászni, amelyben nem ázunk, nem fázunk és nem izzadunk meg, ráadásul ott vannak – ahol hozzáférünk – a látható és rejtett zsebek.

– Úgy gondolom – mondja Kasza János, a vadászruház tulajdonosa – hogy ha valóban ünnepek tekintjük a vadászatot, akkor ennek megfelelően kell vagy kellene öltözködnünk. Ha valaki ránk néz, már a megjelenésünk, az öltözködésünk is tükrözze, milyen vadászok vagyunk. Tisztában vagyok azzal, hogy a vadászati felszerelésünk minőségének a pénztárcánk szab határt, de azt is tudom, hogy nem egy télre-nyárra vásárolunk, hanem sok esetben egy életre, ezért érdemes először tájékozódni a piacon, és utána áldozni a legmagasabb kategóriákra.

Apropó kategóriák. A csúcsmínőséget a Härkila márkanév képviseli. Tetőtől-talpig fel lehet öltözködni

Härkila termékekből, sőt mindenféle kiegészítő vadász-felszerelés is hallgat erre a márkanévre. A Seeland nemcsak a cég, de egyben a közepkategória márkanéve is. A legtöbb termék – különösen a téli ruházat – ebből a kategóriából talál gazdára. Kimondottan a nagy strapabírás jellemzi a Norsveda márkájú termékeket, melyek természetesen nem a legdrágább anyagokból készülnek és csak fele annyiba kerülnek, mint a csúcsmínőség.

A Seeland vadászruház lassan öt éve törekszik a kulturált öltözködésre, felszerelésre igényt tartó vadászok kiszolgálására. A név-választása sem véletlen, hiszen a dán világcég manapság a legdinamikusabban fejlődő vállalkozások közé tartozik, szinte évente duplázza meg a bevételét, és ott van minden kontinensen. A saját tervezésű

– és kivitelezésű – kabátokat, nadrágokat, mellényeket, ingeket és kardigánokat a legmodernebb összetételű – az újtechnológiától átvett – anyagok felhasználásával készítik, egy évig tesztelik, mielőtt bevezetnék a sorozatgyártást. Mivel a cég egész vezérkara vadászik – Afrikától Alaszkáig – pontosan tudják, milyennek kell lennie az elegáns és minden éghajlati körülménynek – viszontagságnak – megfelelő vadászöltözetnek.

Kasza János – Kelet-Európában a Seeland „legdélibb” partnere – maga is gyakorló vadász, minden szabadidejét a vadászatnak szenteli. Az eredeti foglalkozása magas-

építész, de volt már taxis és autóalkatrész-kereskedő is. 2000-ben a családi tanács sugallatára – „ha már állandóan úgy is a vadászzal foglalkozol” – belevágott a vadász-kereskedelembé. A Seeland termékei után a hegymászó bakancsokra specializálódott észak-olasz Gronell cég vadász-bakancsait, a Swarovski, a Schmidt and Bender, a Leica optikáit és tavaly májustól a Blaser, Sauer, Mauser fegyvereit tartja kétszintes, minden igényt kielégítő áruházában.

– Ennek a boltnak egyetlen hibája van – gondolkodik el az 56 éves tulaj, némi malíciával – hogy nem a városközpontban, hanem itt, a pest-szentimrei Nagykőrösi úton van. Bennünket meg kell keresni, bár nem vagyunk messze az 5-ös autópálya mellett kialakult bevásárló központtól. Viszont, ahogy látom, aki egyszer megtalált, az később is felkeres bennünket.

–dor

Már Magyarországon is kapható a JahtiJakt **PREMIUM** vadászbakancs.

Nagyszerűen vízálló és remekül szellőzik

Mutatós és kényelmes

Ingyenes ajándékcsomag a gyors megrendelőknek!

JahtiJakt alapozkni eltávolítja lábáról az izzadságot és így szárazon tartja azt.

1

2

JahtiJakt thermozokni nedvességet hagyja eltározni így tartja szárazon az Ön lábát.

3

JahtiJakt lábszárvédő nadrág- és cipőszárat védi a koszoidástól és a kopástól.

Megvédi lábát a piszoktól, a kisebb gallyaktól és vesszőktől.

Megrendelhető:

BÖRZSÖNY Vadászati és Ker.Bt.
2627 Zebegényi Ady Endre út 63
06 27 373 070 06 30 9413 284
E-mail: jagd@dunainfo.net
www.finnvadasz.hu

A legújabb eljárásnak köszönhetően, az új, kényelmes JahtiJakt AIR-TEX PREMIUM vadászbakancsban mindig száraz marad a lába. Újdonság még a JahtiJakt PREMIUM vadászbakancsok gyártásában a SCENTECH szagmentesítő technológia alkalmazása.

Háromszorosan biztosított vízállóság

1. A külső vízhatlan bőrfelület varrásait speciális, négyszeres tömítés védi.
2. Az egész bakancs belsejébe vízálló AIR-TEX membrán van rétegelve.
3. Az AIR-TEX membránt egy, a bőrfelület alá elhelyezett védőanyag védi.

Új, továbbfejlesztett légáteresztés

A megfelelő szellőzést a thermo-bélsőbe rétegelt AIR-TEX membrán biztosítja.

Szagmentesítő technológia

Az új és egyedülálló JahtiJakt SCENTECH szagmentesítő technológia szinte teljesen megsemmisíti az emberi testből származó, szagokat okozó baktériumokat. Ezáltal az állatok nem érzik meg az emberi szagokat.

Újfajta kényelem a lábának

A talp kítúnó, négyrétegű szerkezetének köszönhetően az egyszerre szilárd és rugalmas. Az újfajta saroktámasz és az új belső felépítés eredményeképpen vadászbakancsa olyan kényelmessé válik, mint a legjobb futócipő.

49.900,- Ft
MOST CSAK + csomagolási és postaköltség

Premium bakancs + ajándékcsomag

Újdonság!

PRO Céltávcső 1.5-6x42 Nagyvadakhoz

- Nagyvadakhoz, mint például szarvas, vaddisznó, stb.
- A szálkereszt közepe világít
- 11-fokozatú fényerősség-szabályozás
- 100%-osan vízálló
- 5 év garancia
- Szabványos lencsevédő és tartalék elem
- Könnyű célzást tesz lehetővé

Az új JahtiJakt PRO-céltávcsövet, mely lehetőséget ad a szálkereszt közepén világító pont alkalmazására, nagyvadakhoz tervezték. A vázszerkezet vastagsága a leggyakrabban használatos méret (1 inch). A készülék nem tartalmazza a szerelékét.

Árkatégória 500-700 Euro

28.900 Ft
Most csak + csomagolási és postaköltség

Újdonság!

PRO Holo (dot point) piros pontos célzó Madár vadászatához és nagyvadakhoz

- Gyors és pontos lövések
- Automata fényerő-szabályozás
- Vadász- és sportpuskákhoz egyaránt
- 4 különböző világító szálkereszt minta
- 7-fokozatú fényerő-szabályozás
- Könnyű állvány és célzó

2 szabványos adapter: 17/19 és 11.5/19mm
Az adapterek összértéke 000 Euro

Holo (dot point) piros pontos célzó, melyet vadászpuskákhoz és sportpuskákhoz tervezték. A célzókészülék szabványos sínebe van állítva. A célzó illik a 19mm-es Weaver-hez. Egy adapter segítségével a 17mm-es és a 11.5 mm-es sínekkel is használható. Az adaptert a készülékkel együtt adjuk. Automata fényerő-szabályozás.

Árkatégória 400 Euro

28.900 Ft
Most csak + csomagolási és postaköltség

Az új JahtiJakt PRO céltávcsövek a világ egyik vezető gyárában készülnek. Tulajdonságai és minősége kiállják a legszigorúbb összehasonlítást is! Most közvetítő nélkül, hihetetlenül alacsony áron csúcsmínőségű termékhez juthat!

A tökéletesség a cél

A mikor beléptem a Zanako gyömrői mintaboltjába – nem tagadom – szívmenlengető látvány fogadott. Korábban már jártam itt, mégis meglepett, hogy legutolsók óta mennyivel szélesebb lett a választék. A fogásokon mindennél lódenkabátok, pelerinek, öltönyök, zakók, mellények, térd- és hosszúnadrágok lógnak, a polcokon az ingek mellett márkás cipők, egyéb kiegészítők: kalapok, sálak, kesztyűk, zoknik sorakoznak, a vitrinekben pedig nyakkendőtűk, agancsból faragott nyakmantyúk és derekszjark tanúskodnak arról, hogy itt szinte minden megtalálható, amire egy vadásznak akár a terepen, akár egy ünnepélyes összejövetelen – sőt elegáns vadászbálban – szüksége lehet.

Sajnos sokszor tapasztalom különféle vadászboltokat felkeresve, hogy csak úgy hányaveti módon odalökik az ember orra elé a fapofával bíró eladók a portékát, zokon véve azt, hogy anyagi nyugalmukat érdeklődésemmel zavarni merészelem. A Zanakonál más légkör fogadott. A kedves és – tegyük hozzá – csinos elárúsító hölgy rögtön „kezelésbe vesz”. Mosolyog, kérdez, érdeklődik – és végtelenül türelmesen kiszolgál. Szinte sugallja, hogy itt nem egy egyszerű árucseréről van szó, a vásárlót itt vendégként tisztelik.

Miután alaposan szemrevételeztem a szebbnél-szebb öltönyöket, egy tetőtől talpig „vadászbán” díszelgő próbababárról érdeklődöm.

– Ez egy vadonatúj, hat részből álló kollekció, amelyet első sorban terepi viseletre ajánlunk, és a 2007-es FeHoVa-n lesz az „ösbemutatója”. Ami itt látható, egy fejlesztés alatt álló mintadarab, apróbb finomításokat még végzünk rajta: a zsebekre és a mandzsettára például bőrrátét kerül. Ezenkívül jövőre egy háromrészes vízálló terepi ruházat is piacra kerül, amely felveszi a versenyt a külföldi márkákkal – mondja Tormáné Gyöngyösi Zsuzsa, a cég vezetője, hozzátéve, hogy őt a tervezésnél és a kivitelezésnél mindig a Zanako egyik jelmondata motiválja: „Minőség, az elegancia és a praktikum jegyében”.

Mi a Zanako titka, hogy vált az egykori méretes szabóság – a hazai vadászházatot mérlegre téve – az egyik piacvezető céggé?

A sikertörténet 24 évvel ezelőtt kezdődött. A szabóság egyre nagyobb volumenben – és választékban – varrt férfi konfekció öltönyöket, szlók nadrágokat és zakókat – mondja a cég vezetője, nagy lelkesedéssel mesélve tovább a múlttól. – Tíz éve, egy nemzetközi divatfesztiválon ihlették meg a vadászöltözékek. Akkor csodálkozott rá a bajor és a tiroli népviseletre, valamint az elegáns angol vadász- és sportöltönyökre. Nem kellett hozzá sok idő, hogy belevesse magát a magyar vadászházati piac feltérképezésébe, mert akkoriban szinte nem volt olyan cég hazánkban, amely kifogástalan minőségű és praktikus, főleg divatos termékeket gyártott volna. Biztosan sokan emlékeznek azokra az időkre, amikor fekete gumicsizmában, foltos katonai gyakorlóruhában, műszálas melegítő felsőben és pufajkában jelentek meg a vadászok egy-egy társasvadászaton. Ezen változtatni kellett. A vadászat, mint a legősibb foglalkozás, mint a legnemesebb szenvedély, és mint hivatás ennél többet érdemel.

Elkezdte hát bújni a szakirodalmat és az „úttörő” modellek hamarosan el is készültek. Később újabb, és újabb tervek születtek, majd valósultak meg. Az áruválaszték egyre bővült.

Kínálatukba egyre nagyobb arányban kerültek a vadászoknak szánt öltözékek, sőt mára a 90 százalékát ezek a termékek teszik ki.

Az igényesebb vadászok fölfedezték maguknak a céget, a Zanako márkanév bekerült a köztudatba, köszönhetően a divatos minőségi vadászházaknak, és a jól szervezett marketingtevékenységnek. Minden jelentősebb vadászati kiállításon találkozhattunk a Zanako standjával, és ez tovább öregbítette a cég hírnevét.

A Zanako legújabb profilja az uniós szabványoknak is megfelelő erdészeti-vadászati munka- és védőruházat forgalmazása.

A legfőbb cél azonban továbbra is az erdészek és a vadászok kiszolgálása, azaz felöltöztetése. Minden vadász talál náluk igényeinek megfelelőt, és ami a lényeg: elérhető áron, de kiváló minőségben. Mindemellett természetesen vannak egészen különleges, exkluzív ruhák is, mint például a hörcsögbéléses női hosszukabát, a korábban a VADÁSZLAP-ban is bemutatott alkalmi vadászmoking, a női kosztümök vagy éppenséggel a díszmagyar viseletek. Nem titkolt szándékuk elérni, hogy a vadászholgyek is gyakrabban betérjenek

hozzájuk, és itt vásárolják meg elegáns vadászbáli ruhakölteményeiket.

A vevők köre elég széles skálán mozog. Számos erdőgazdaság és vadásztársaság itt rendel meg egyen- és munkaruháját, de az erdészeti-vadászati szakiskolák is hozzájuk fordulnak, sőt a soproni erdészeti egyetem hallgatóinak tradicionális formaruháját, a selmecebányai elődöktől „örökölt” waldent is varrja a Zanako.

Az alapanyagokra, a felhasznált szövetek minőségére is nagy hangsúlyt fektetnek, a világ vezető szövetgyáraival állnak kapcsolatban. A ruhák többsége eredeti osztrák lódenből, valamint olasz, spanyol, angol és német tisztagyapjú szövetekből készül. A cégvezetőasszony nemrég jött haza Milánóból, ahol részt vett egy 2100 textilgyárat felvonultató nagyszabású nemzetközi vásáron.

Ez tulajdonképpen családi vállalkozás. Gyöngyösi Zsuzsa és férje, Torma Mátás közösen irányítják a termelést, de azért létezik egyfajta munkamegosztás is: az üzleti ügyeket a cégvezető intézi, és ő végzi az alapanyagok beszerzését is.

– Régóta tervezem, hogy leteszem a vadászvizsgát, hiszen akkor testközelből láthatnám – sőt tapasztalhatnám –, hogy a vadászoknak mire van szükségük, ez pedig a további fejlesztéseinket segítené elő. Szerencsés vagyok, mert a munkám a hobbim. A vadászok konzervatívok, nehéz újítani, de számomra örömet okoz egy-egy modellt megalkotni, a kollekciókra pedig úgy tekintek, mint a „saját gyermekemre” – fejezte be a cég elhivatott vezetője önvallomását.

A végére egyetlen nyitott, ám igen lényeges kérdés maradt: Zanako, vagy Edelwild? Gyöngyösi Zsuzsa nevetve válaszol: a kettő együtt – „Az Edelwild szó szerinti fordításban nemes vadat jelent. A nemes vad a nemes árura utal, valamint arra, hogy aki nemes vadat akar elejteni, annak be kell cserkennie a Zanakot”.

W.P.

TRÓFEA

Trófea KFT.

Vadászati Kis- és Nagykereskedelem

ajánlata:

IRHA CSIZMA

Ára: 34.500 Ft

Borjú bőr, bárány bőr béléssel,
Goiser varrott, Vibram talppal

Golyós, sörétes, maroklőfegyverek, azok lőszerai és
egyéb kiegészítők, ruházat, lábbelik széles választékával
várjuk Tisztelt Vásárlóink jelentkezését a
Gödöllő, Isaszegi úti kis- és nagykereskedelmi raktárunkban!

TRÓFEA Kft.

Gödöllő, Isaszegi út 168.

Postacím: 2101 Gödöllő Pf. 176.

Telefon: 06-28/420-760 Fax: 06-28/422-181

e-mail: trofeakft@invitel.hu

web: www.trofeakft.hu

ÚJ! Nyitvatartási idő:

H,K,P: 8-16-ig SZ, CS: 8-18-ig

**Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és
Sikeres Boldog Új Évet kívánunk!**

Ünnepi Nyitva Tartás:

December 9, 16, 23,-án Szombat 8,00-12,00-ig

December 10,17,-én Vasárnap 8,00-12,00-ig

2007. január. 2-7-ig leltár miatt Zárva

NYITÁS: 2007. január. 08.-án

Credigen Áruhitel 30.000-1.000.000Ft-ig

CREDIGEN

Speciális Magyar Vizsla Verseny

Idén Lébényben (Győr-Moson-Sopron megye) sorrendben a 16. alkalommal rendezte meg a Magyar Vizsla Klub a fajta sajátosságainak megőrzését célzó versenyét szeptember 30-án. A kétnapos verseny kiváló alkalom volt arra, hogy összehozza a fajta rajongóit, tenyésztőit, bíróit és rendezőit és egyfajta értékelés is, mind a tanítási, mind a tenyésztői munkának.

Eredmények:

1. Diansa Z Panskych Lesu, rszmv. szuka, vezetője: ing. Jiri Indra (Csehország)

2. Zöldmáli Alma, dszmv. szuka, vezetője: Miczek Zsófia

3. Luppa Vadász Gerle, vezetője: Molnár Zsolt

A vízi és mezei verseny:

1. Csokolády Kalász, rszmv. kan, vezetője: Kertész Sándor

2. Stonemine-Hunter Andrew, ír szetter kan, vezetője: Kasznár Petra

3. Kőfalmenti Lapaj, dszmv. kan, vezetője: Sike László

Vadászok a Magyar Vizsláért

A Magyar Ebtenyésztő Szervezetek Szövetsége és a Magyar Vizslás Vadászok Országos Egyesülete harmadik alkalommal rendezte meg meghívásos vizslaversenyét a Baranya megyei Matty község határában október 27-29. között. A rendezvény központja a Lantos lovastanya volt, ahol a megnyitó és záró rendezvény között a kísérrők és a családtagok is kellemesen eltölthették idejüket. A versenyre tizenhárom rövidszőrű magyar vizsla nevezett. A forgószínpadszerűen, négy helyszínen rendezett versenyen volt vízi- és mezei munka, vonzalékozás, és egy speciális elhozó feladat, melynek lényege az volt, hogy az apportírozó vizslának nem lehetett letennie a madarat, miközben újabb lövés dörrent és újabb madár esett. A kutyák nagy kedvvel és jó tempóban teljesítették az előírt feladatokat. A találkozók egyre népszerűbbek, így a támogatók sora is évről-évre bővül. A Baranya Megyei Vadászkamara és a Siklói Tánacsics Vadásztársaság az elsők között karolta fel a rendezvényt, és azóta is hű támogatói nemzeti kincsünk, a magyar vizsla génmegőrzésének, a fajta népszerűsítésének.

Eredmények:

1. Árvaváraljai Inci rmv. szuka, vezetője: Fulmer László

2. Máta Istók rmv. kan, vezetője: Sártori Endre

3. Árvaváraljai Lurkó rmv. kan, vezetője: Kubicza Ferenc

Agyaki

Isaszegi teríték

Isaszegen az idei év első háromnapos hajtó- és terelővadászatán hat külföldi vendégvadász vett részt. Az éppen tíz éve visszajáró baráti társaság a „jubileumi vadászból” két napot szabad területen, egyet vaddisznós kertben vadászott. A vadászat végeredményeként összesen 42 kan, 45 koca, 6 süldő, és 29 malac esett. A százhuszonkét vaddisznó mellett még öt tarvad és négy róka tarkította a három nap egyesített terítékét. **S.K.**

Harc a villanypásztorral

Október 22-én Bátaapátiban Tóth Istvánné ejtette el a képen látható dámbikát, melynek agancsára vastagon rácsavarodott egy villanypásztor vezetéke. Szerencsére a bika el tudta szakítani a drótot, így nem esett annak végleges fogásába.

Parókás bak

A képen látható parókás őzbak a Szentlőrinci Csenderes Vadásztársaság területén, Királyegyháza határában (Baranya megye), a szarvasbőgés legjavában, szeptember 21-én került terítékre. Varga Ferenc hivatásos vadász már napok óta figyelte, őrizgette a különleges agancsú bakot, míg végre megérkezett rá a vendég. A szerencsés elejtő: Lipták Béla. A bak súlya feltörve elérte a 16 kilogrammot, heréi mogyoró nagyságúak voltak. **A.G.**

Új névvel, új célokért

Magyar Vadvilág Társaság néven alakult újjá a Vadgazdálkodási és Vadvédelmi Társaság, a felsőfokú képzettségű szakemberek szakmai szervezete Gödöllőn, október 26-án. Dr. Szemethy László, a társaság újonnan megválasztott elnöke a szakemberek érdekeinek védelmének kívül az ökológiai szemléletű vadgazdálkodás széles körben való terjesztését jelölte meg a társaság legfontosabb feladatának. A társaság szerény tagdíj bevételein kívül különböző szakmai projektek kidolgozásával EU forrásokra is pályázni kíván.

**MESTERMŰVEK
A
KEMEN-TŐL!**

**Egyedi
Gyártású
Sörétes
Vadász- és
Sportfegyverek**

MAGYARORSZÁGI KÉPVISELET:

SZEBÉNYI LÁSZLÓ
8000 SZÉKESFEHÉRVÁR
BUDAI U. 101.
TEL.: 06-30-268-4712
E-MAIL:
LASZLOELNETTI@FREEMAIL.HU

IFJ. SZOLLÁR ANDRÁS
8600 SIÓFOK
JEGENYE SOR 1.
TEL.: 06-84-322-949
E-MAIL:
ANDRASGUN100@SOLLARYS.HU

Nyugodtan ülhet és várhat...

**...ha már lefoglalta
kiállítási helyét
a FeHoVán,**

az ország legjelentősebb vadászattal,
horgászattal és fegyverekkel
foglalkozó szakkiallításán.

- Vadászati cikkek, felszerelések, berendezések
- Vadászruházat, kiegészítő felszerelések
- Vadászékszerek
- Terepjárók, szállítóeszközök
- Vadászati termékek (élelmiszerek)
- Dísz tárgyak, iparművészeti termékek, kézműves termékek
- Erdőgazdálkodás és vadgazdálkodás, élőhely védelem / technológiák, eszközök
- Szakkönyvek, szakfolyóiratok
- Trófeakikészítés felszerelése, eszközei, preparátumok, bőrök
- Vadászturizmus
- Vadászok bora
- Szaktanácsadás

**Jelentkezési határidő:
2006. december 4.**

Helyszín: HUNGEXPO Budapesti Vásárcsopont,
B és C Pavilon
Szervező: HUNGEXPO Zrt.
Telefon: 263-6535, Fax: 263-6340
E-mail: fehova@hungexpo.hu,
Internet: www.fehova.hu

FEHOVA

**14. FEGYVER,
HORGÁSZAT,
VADÁSZAT
NEMZETKÖZI
KIÁLLÍTÁS**

**FEBRUÁR 28-
MÁRCIUS 4.**

**HUNGEXPO
BUDAPESTI
VÁSÁRCSOPONT**

FeHoVa

 hungexpo

**Ben Nevis
kabát 66.000,-
nadrág 51.600,-**

CHEVALIER
QUALITY & CRAFTSMANSHIP

**Huntly bakancs
Gore-Tex
59.400,-**

**Cortina bakancs
Gore-Tex
45.000,-**

**Arizona kalap
kifordítható
19.800,-**

**3-12 x 56
világítópontos távcső**

DOCTOR
analtikjena

**AKCIÓ!
Őzhívás
(VHS)
3.300,-**

ARMUSA
lőszereket keresse a
vadászboltokban!

KÁTA-PÁL LÁSZLÓ E. C.
Vadász kis- és nagykereskedés
E-mail: kataivadasz@orosnet.hu

Üzletek: 5900 Orosháza, Könd u. 44. Tel: 68/411612
5540 Szarvas, Kossuth u. 46. Tel: 66/312288
6721 Szeged, Tisza L.krt. 19. Tel: 62/556880

Vadászati szolgáltatások

Szállás:

a III. osztályú vadászháztól a vadászkastélyig széles a kínálat, amely a kétágyas szobáktól az egyágyas luxusszobákon át, egészen a minden igényt kielégítő lakosztályokig terjed. Az árak ennek megfelelőek: vendégenként és éjszakánként 20-90 euró, illetve 3-24 ezer forinttal lehet számolni. Az egyágyas felár éjszakánként 7-15 euró, illetve 2200-3000 forint. A szobaárak általában a reggeli árát is tartalmazzák.

Ellátás, étkezés:

	Osztályon felüli		I. osztály		II. osztály	
	EUR	Ft	EUR	Ft	EUR	Ft
Reggeli	7	1300-2500	6-14	700-2500	5-12	600-2200
Ebéd/vacsora	13	3000-5000	11-25	1500-5000	8-20	1500-4500
Hideg csomag	4-5	1300	3-4	1200	3-4	1200
Teljes ellátás	38-52	7500-9800	24-40	5000-8000	20-35	5000-7000

A vadászházban elfogyasztott italok a külön italjegyzék szerint fizetendők.

Szállítási díjak:

	EUR	Ft
Lovas fogat vagy szán (óradíj)	15-30	4000
Terepjáró (km)	0,8-1,5	180-270
Traktor, motorcsónak (óradíj)	1,5-8	2500

Trófeabírálat és kikészítés díjai:

	EUR	Ft
Gím- és dámbika, muflonkos	25-37	7000
Őzbak, vadkan	15-25	3800
Trófeakikészítés	4-10	1500

Lőszerárak

Golyós töltények (Ft/db):

	S&B	Norma	RWS	Sako	Remington
.222 Rem.	190-195	215-292	485-499	210-235	186-276
.243 Win.	233-245	375-389	490-516	410-425	331-392
7x64	190-239	445-490	560-630	305-329	-
.30-06	189-235	455-505	560-620	339-355	235-378
.300 Win.	369-372	539-580	675-746	519-540	371-399
9,3x74	-	589-768	749-809	-	-

Sörétes töltények:

	Gyöngygolyó	8-as sörét	10-es sörét	Skeet/Trap	Acélsörét
NIKE	85-139	45-51	44-46	42	58-62
RC	-	62	56-62	54	-
Remington	139-599	69	59	49	-
Mirage	-	-	53	49	-
Bornaghi	167	49	45-48	42-45	-

Vadászjelöltek figyelmébe!

8 x 4 órás
(péntekenként délután sorra kerülő) előkészítő tanfolyamokat indítunk az állami vadászvizsgára, illetőleg a fegyverismereti vizsgára készülőknek.

- A tanfolyam díja nálunk a legolcsóbb, csak 35 ezer forint.
- A tanfolyam résztvevőinek megszervezzük a vizsgalövészetet és a vadászvizsgát.
- A sikeresen vizsgázóknak terület nélküli vadásztársasági tagságot és apróvadász vadászati lehetőségeket biztosítunk.

A tanfolyamok jelentkezéstől függően kéthavonta indulnak.

Jelentkezés és további felvilágosítás:
Vadászati Kulturális Egyesület
1031 Budapest, Pákász u. 7.
Tel/fax: 06-1-242-00-42
vke@vadaszlap.hu e-mail címen
Tanfolyamvezető:
dr. Balázs István: 70/702-5041
30/492-8962

IPOLY ERDŐ ZRT.
erdőben otthon vagyunk

A Váci Erdészet kollektívája szeretettel várja régi és új vendégeit a Budapesttől 25km-re lévő vadászterületeire.

Gímbika és vaddisznó vadászati lehetőséget kínálunk Püspökszilágyi és Naszályi vadászterületeinken.

Egész éves kos vadászati lehetőség muflonos vadaskertünkben.

Várjuk jelentkezését

Kérje ajánlatunkat!
2600 Vác, Báthori u. 32. Tel.: 20/4687-112
tothr@dunaweb.hu

Kimagasló minőség · elérhető áron!
NOVESTA® a terep-járó

CHAMPION vadászcsizmák: alapanyaguk tiszta gumi

KUDU
női vadászcsizma:
méretek: 34-41

< CHAMPION
Csatos vadászcsizma:
vászonbéléses
méretek: 36 - 47-ig
Neoprén béléses
méretek: 39 - 46-ig.

**< CSEH BÉLELT
VADÁSZCSIZMA**

Felső szárrésznél összehúzható,
műszőr bélésű ellátott gumicsizma,
kivehető talpbélésű.
Lesre, hajtáshoz ajánljuk.
Méretek: 40 - 47

**BÁRÁNYBÉLÉSES
VADÁSZCSIZMA**

Alsó része gumi,
felsőrésze valódi bőr.
Bélése vastag filc és
báránybőr, komplett kivehető.
Elsősorban hideg időben,
lesvadászatra ajánlott.
Méretek: 41 - 48

< CHAMPION
neoprén
zippes vadászcsizma
Méretek: 40-46-ig

HI-TEC BAKANCS

kiváló minőségű,
kényelmes,
viziálló lábbeli
tűrázashoz,
vadászathoz.
Méretek: 37- 47-ig

**CSEH VÉGIGFÜZÖS,
BÉLELT VADÁSZCSIZMA**

Középmagas szárhosszúságú
gumicsizma, ragasztott műszőr
bélésű. Enyhébb időben lesre,
ill. cserkeléshez, hajtáshoz kiváló.
Méretek: 38-47

MAGNUM BAKANCS >

Kiváló minőségű vadászbakancs, alapanyaga GORE-TEX bőr,
strapabíró, kényelmes, komfortos bakancs vadászoknak,
tűrázóknak. A talprész csúszásgátló, olaj- és saválló.
A bakancs OMMF minősítéssel is rendelkezik, így
cégeknek is ajánljuk. Méretek: 38-46-ig

NAGYKERESKEDELMI VISZONTELADÓI VEVŐINK AZ ALÁBBI CÍMEN TALÁLNAK MEG MINKET:
 HORVÁTH ÉS TÁRSA KFT. CÉGKÉPVISELET: 8800 NAGYKANIZSA, KISRÁC U. 1. TEL/FAX: 93/319-384 MOBIL: 30/901-2441
 POSTAI UTÁNVÉTTTEL IS SZÁLLÍTUNK!

HORVÁTH ÉS TÁRSA KFT.

A CSEH **NOVESTA** GYÁR KIZÁRÓLAGOS MAGYARORSZÁGI FORGALMAZÓJA

metal
\$Strauss
 BIZTONSÁGTECHNIKA

Tartsa biztonságban fegyvereit!

Fegyverszekrények nagy választékban!
 • Euronorm és MABISZ minősítés
 • Kedvező ár

www.straussmetal.hu

7630 PÉCS, MOHÁCSI ÚT 107 TEL: 72 / 511-706 Fax: 72 / 313-354

Üzemtervezői értekezlet

2006. október 21-én Gödöllőn, a SZIE Vadbiológiai Intézete adott helyét annak az értekezletnek, amit Pest megye regisztrált vadászati üzemtervezői részére rendeztek. Az előadók, a szakhatóságok képviselőiben: Szentpéteri Sándor (Országos Erdészeti Szolgálat), Dobos Antal (Duna-Ipoly Nemzeti Park), Csányi Sándor professzor (Országos Vadászati Adattár) és Szabó Zoltán (Pest megyei Földművelési Hivatal) nem csak elbírálja hivatalból az elkészült vadászati üzemterveket, hanem az elkészítéshez szükséges alapadatokat is biztosítja a tervezést végző szakembereknek. Az adatszolgáltatásnak természetesen államilag előírt tarifája van, ami megnöveli a vadászatra jogosultaknak az új terület kialakításával járó, amúgy sem kevés kiadását. A kötelező adatszolgáltatások sorából az OVA kivette a meteorológiai adatokat, mivel azok a vadászati üzemterv szempontjából mérsékelt jelentőséggel bírnak, az Országos Meteorológiai Szolgálat viszont vadászati egységenként 60.000 forintért bocsátaná ezt rendelkezésre. **S.E.**

Molnár Vadászati Kft.

Molnár Beáta neve egyaránt ismerősen cseng a hazai és külföldi vadászok körében. A szakmát 1995-ben Kanizsai Gábor mellett kezdte, a Naturhun Kft. vadászat-szervezőjeként szerzett szakmai tapasztalatot. Tavaly februárban Fonyódon alapították meg saját családi vállalkozásukat, a Molnár Vadászati Kft.-t. Az elmúlt másfél év alatt példa értékű piackutató

munkával a világ számos országában építették ki kapcsolataikat, többek közt Dél-Afrikában, Namíbiában, Tanzániában, Zimbabweben is vannak partnereik. Az ázsiai országok közül Kazahsztánba, Kirgizisztánba, Mongóliába, Oroszországba, ezen belül az Urálba és Szibériába is várják vendégeiket. Nemrégén az iroda életében fontos változás történt, ugyanis a Molnár Vadászati Kft. átvette a Tengerdi Vadászati Kft. vadászati jogait, kapcsolattrendszerét és vendégkörét. **S.K.**

A mezei nyúl jegyében

A mezei nyúl gazdálkodás volt a fő témája a hivatásos vadászok kötelező továbbképzésének Csongrád megyében. Szeptember 26-án a pitvarosi Petőfi Vt. területén először bemutatták a Szuda Zoltán nevével fémjelzett vadföld-gazdálkodási modellt, majd Bajusz István és Burtics János beszélt – és tartott gyakorlati bemutatót – a vadászkutyák kiválasztásáról, alapidomításáról, kiképzéséről, a jól képzett kutyák fontosságáról. Nemes István vadászmester a vadásztársaságnál bevált fácán kihelyezési módszerekről, és a tartásáról tartott rövid ismertetést. Ebéd után Mihalkó Károly a vadhívás apró praktikáiba avatja be a szakembereket. Másnap került sor a hódmezővásárhelyi főiskola épületében a hivatásos vadászok osztályülésére. Mészáros György alelnök tájékoztatójában markánsan bírálta a kamara szakmai érdekvédelmi szerepét, érkeztetve, hogy az nem silányulhat a hivatásos vadászok járandóságának kiképzésére. Fontosabb, hogy képzett, elkötelezett hivatásos vadászok szolgálják a vadgazdálkodást, és ehhez az érdekvédelmi szervezetnek is segítséget kellene nyújtani. Ezt követően Gyurkó László és Kasper Attila hivatásos vadászok kaptak pénzt jutalmat. Dr. Szemethy László a mezei nyúl gazdálkodás aktuális problémáiról tartott előadást, dr. Heltai Miklós pedig „Ragadozók hatása az apróvadállományra” címmel a ragadozógazdálkodás fontosságáról beszélt.

Magasan húznak a vadrecék a GYOMAENDRŐDI CSEJT PUSZTÁN

Igazi sikert és vadászélményt nyújtó vadrece (félvad, tenyészett) vadászatok a 2006 / 2007-es vadászati idényben. Keressen bennünket nem fog csalódní!

A vadászaton ólomsörét használható. Az elszámolásnál cserevadászat is szóba jöhet. Csoportok szervezéséért a szervezőknek tisztességes jutalékok fizetünk.

Vadászatokat reggeli és esti húzáson, de igény esetén egész napra is tudunk szervezni. Résztvevő létszám korlátlan, 3 főtől akár 50 fő – ig is, a napi teríték (készségtől függően) több százás, vagy ezres is lehet.

Árajánlat: Külföldi vadászat esetén: 7 EUR/ db
Belföldi vadászat esetén: 1800,- Ft/db
Az árak áfát nem tartalmaznak, viszont magukba foglalják a lőtt vadkacsa árát is. (tisztítás is lehetséges: 200,- Ft/db).

A vadászterület műtőn megközelíthető Gyomaendrőd és Mezőtúr között a 46-os főút mellett, hangulatos környezetben öt fő, többirányú húzás, igazi magas recék. Az állomány fertőzésmentes (szigorú állatorvosi felügyelet).

Egyéb szolgáltatásaink:
• Vadászati szállás, ellátás 20 fő-ig (Gyomaendrőd, II. ker. 515.)
• Minden vadász mellé vadászodót és vadászkutyát biztosítunk
• Szállítási igény esetén gépjárművek
• Igény szerinti hűtés, vadtisztítás
• Külföldiek részére vadászati engedélyek beszerzése

Tisztelettel várjuk érdeklődésüket!

Telefon- Fax: 66/ 280-002
MOBIL: Vaszko Imre 06/ 20/ 9436-087
E-mail cím: vaszilfarn@freemail.hu

ÍJÁSZBOLT

Minden, ami a vadászíjászathoz kell

- PSE és Browning csigásíjak
- Whitewater terepruhák
- Vizsonteladókat is kiszolgálunk

Tüzes Íjász Bt.

1066 Budapest, Teréz krt. 10.

Telefon: 06-1/352-6154

www.tuzesijas.hu

Nyitva: hétfő–péntek 10.00–18.00

1122 Budapest,
Városmajor u 19/b

budapesti
távcső
centrum

Termékbemutató:
K-Sze-Cs: 16-19
Tel:06(20)432-5555

www.tavcso.com

Teleskop
Service

AMERICAN
TECHNOLOGIES
NETWORK
CORPORATION

American Technologies Network

*Arany és ezüst
vadászékszerek*

Ünnepi akció:
10% kedvezmény ékszereinkből!

Iskoláknak, erdészeteknek
gyűrűk, jelvények
termelői áron!

EK

Eördögh 1982 Kft.
8624 Balatonszárszó, Szőládi út 1/9.
Tel.: 70/290-2978, 70/310-2923

**DIANA Vadász-felnőttképző
Alapítványi
Szakképző Iskola**

folyamatosan szervezi felnőtteknek:

- vadász-vadtenyésztő szakmunkás (2 év)
- vadász-vadtenyésztő szakmunkás és érettségire való felkészítés (3 év)
- vadgazdálkodási technikus (1 év és 2 év)
- vadász-vadtenyésztő mester (1 év)
- vadászpuskaműves (1,5 év)
- környezet- és természetvédelmi szakmunkás (2 év)
- környezetvédelmi szakelőadó (1 év)
- halász (2 év)
- lovastúra-vezető (2 év)
- belovagló (2 év)
- vízkútfúró (1,5 év)
- erdésztechnikus (2 év)
- vadászatvezető (1 hét)

tanfolyamokat, amelyek munkaviszony mellett is végezhetők.

Érdeklődni:
6640 Csongrád, Jókai Mór u. 14.
Tel: 63/483-790 30/857-4245
30/437-0923
e-mail: dianaszki@vnet.hu
www.dianaszki.hu

Intézmény-akkreditációs lajstromszám: 0486
Tanúsítvány száma: 06-0015-03

OPTIKA FOTO

ZEISS kereső-, és céltávcsövek teljes választékával várjuk boltjainkban!

„Célpontban a minőség...
....több mint 100 éve az élvonalban“

Akciós feltételek az üzleteinkben:

9021 Győr, Baross Gábor u.15. Tel.: 96/ 328-980, Mobiltel.: 06/ 30 258 3469
9200 Mosonmagyaróvár, Malomszer Üzletház Tel.: 96/ 204-363

A ZEISS-távcsövek hivatalos forgalmazója!

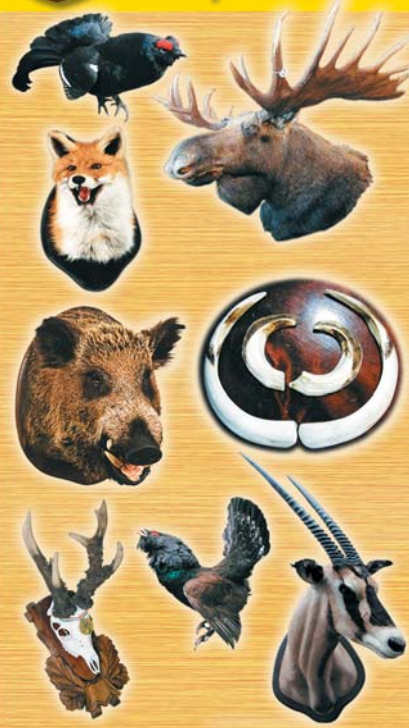

Vadászboltok, vadásztársaságok erdészetek részére formaruhák és funkciós ruházati termékek gyártása, forgalmazása termelői áron. Formaruhák, gála öltönyök készítése méretre is!

BALASSA KFT.

2660 Balassagyarmat, Erkel F. u. 3
Tel/fax: 06-35/300-165
Telephely: Balassagyarmat, Mártírok út 7.
Tel: 35/301-435 fax: 35/500-038
Email: bopatex@axelero.hu

**Gémesi Tamás
Preparátor**

**Műhely: 8800 Nagykanizsa
Levente u. 20.
Tel./Fax: 93/324-194; 20/9273-720
gemesi.t@freemail.hu**

Már a határon túlról is...

Örülünk, hogy a vadászatvezető tanfolyamunk immár „nemzetközivé” vált – mondta Bozó Gábor, a Diana Vadász-felnőttképző Szakképző Iskola újonnan kinevezett igazgatója a legutóbbi, ötödik záróvizsgát követő beszédében.

A nemzetköziség arra vonatkozik, hogy első alkalommal vettek részt határon túliak a csongrádi kurzuson. Az erdélyi, azaz a Partiumi Marghita településről két hallgató érkezett. Náluk ugyan nem kötelező a társasvadászatok szervezéséhez és vezetéséhez ezzel a végzettséggel rendelkezniük a vadőröknek, ők mégis úgy gondolták, hogy nem árt kibővíteni és felfrissíteni tudásukat, így beadták jelentkezésüket – és a hétfői előadáson már ott ültek az iskolapadban.

Az erdélyi Nimródok – mondhatni – üde színfoltjai voltak az egyhetes programnak, a tanórak közötti szünetekben és az esti beszélgetéseken is gyakran folyt arról a társalgás, hogy hogyan szervezik náluk a vaddisznóhajtásokat, milyen jogszabályi kötelezettségeik vannak, és a helyi vadász-szokások mennyiben térnek el a mieinktől. Igazán szakavatott és autentikus személyiségek ők, akik nem „középiszkolás fokon” művelik a szakmát, ugyanis – mérnökként – mindketten a nagyterítékű vaddisznóhajtásairól híres Tirjac-féle 1200 hektáros vadaskertben dolgoznak. A tavalyi évben egy igen illusztris társaságnak – többek között a Porsche autógyár tulajdonosa és János Károly spanyol király is a puskások között volt – rendeztek társasvadászatot, amelynek a végén 201 vaddisznó feküdt a terítéken. Az ominózus vadásznapon az eredményességet 250 fős kiszolgáló szakszemélyzet segítette elő. Volt hát mit mesélniük a vendégeknek, akik egy vasos fotóalbumot mutogatva ecsetelték az ottani társasvadászatok sajátosságait. Az esti poharazgatások közben a hallgatók szinte kivétel nélkül „szakmáztak” az egész napos, feszített tempójú foglalkozásokat követően. Szükség van ezekre a tapasztalatcserékre, ugyanis mint szokták mondani: „ahány ház, annyi szokás”. A Dunántúlról érkezett vadászok a vaddisznóhajtás és a terelés problémáit feszegették, alföldi kollégáik pedig a fácánhajtások és a körvadászatok apró praktikáiba, titkaiba avatták be az asztaltársaság többi tagját.

Azért senki ne gondolja, hogy csupán egymástól próbáltak új ismeretekhez jutni a vadászatvezető-jelöltek. Az előadások és a terepi foglalkozások egyaránt azt a célt szolgálták, hogy aki szorgalmasan látogatja az elméleti órákat és teljesíti a gyakorlatokon rászabott feladatokat, majd tudásáról a szigorú vizsgabizottság előtt értékelhető

módon számot ad, biztonsággal vállalkozhasson a társasvadászatok vezetésére.

Az első napon Dr. Balázs István a szükséges jogszabályi ismereteket foglalta össze, Homonnay Zsombor pedig a különböző vadászati módokat, ezek kiegészítéséül több társasvadászaton megtörtént baleset tényeit, az elkövetett hibákat, szabálytalanságokat, a megelőzés lehetőségeit elemezték. Wallendums Péter a vadászati baleset-elhárítás szabályait, a térképészet alapismereteit, a vadászatvezetés általános elméletét ismertette. Szerdán délutántól fordult „élesbe” a dolog, ekkor ugyanis már a kijelölt mintaterületen, terepi viszonyok között kellett alkalmazni mindazt, amiről az előző napokban a tanteremben szó volt. A hallgatóság Somfalvi Ervin vezetésével rajzolgatta a hajtástérképeket, jelölte ki a lóállásokat, határozta meg a lóirányokat. A többnapos együttlétet csütörtök este egy hamisítatlan erdélyi recept alapján készült almás pirított vaddisznómáj közös elkészítésével koronázták meg a tanfolyam hallgatói és oktatói, valamint a szakiskola vezetői. A dínom-dánom azonban nem tarthatott túlságosan sokáig, hiszen vészesen közeledett a másnapi vizsga...

Pintér István, az FVM főosztályvezető-helyettese, aki – mint eddig minden alkalommal a vadászatvezető tanfolyamokon – a vizsgabizottság elnöke volt, beszédében elmondta, hamarosan megjelenik az új végrehajtási rendelet, amelyben minden vadászatvezető számára elő fogják írni a szükséges végzettséget, a vadászatvezetői bizonyítvány megszerzését. Végül is: az írásbeli és a gyakorlati szóbeli vizsgán ezúttal először fordult elő, hogy mindenki sikeresen vette az akadályokat.

A bizonyítványosztás és a szokásos csoportkép elkészítése után érzékeny búcsút vettek egymástól a tanfolyam idején összekovacsolódtak kis csapat tagjai, akik a viszontlátás reményében baráti hátlapogatásokkal váltak el egymástól, és vették az irányt Hódmezővásárhely, Drávasztára, vagy éppen a romániai Marghita felé...

A decemberben induló vadászatvezető tanfolyamok már telítettek, ezekre már nem lehet jelentkezni, a következő kurzus 2007. januárban kezdődik.

A tanfolyammal és a jelentkezéssel kapcsolatban a DIANA Vadász-felnőttképző Alapítványi Szakképző Iskola és Kollégium (6640 Csongrád, Jókai Mór u. 14., 06-63/483-790), valamint

Bozó Gábor (06-30/437-0923) ad felvilágosítást.

www.dianaszk.hu

Fekete István: Karácsony és szilveszter között (részlet)

Éjfél elmúlt, és karácsony másnapja van már, de bennem az éjféλι mise révülete van még, a kétezer éves távoli, szelíd fény, ami a szívemben és a világban van egyszerre, és nem múlik el soha.

Az éjszakából régi karácsonyok bukkannak fel emlékeim villanásaiból, és megvilágítják az elmúlt időt és embereket, akik élnek újra és örökké a kis karácsonyi gertyák puha, libegő fényében.

Latolgotam közben, hogy illik-e ilyenkor vadászni. De elhessegetem túlzott aggályaimat, hiszen papunknak is megmondtam, hogy vadászni megyek, s egy szóval sem kifogásolta.

Egész napos utazás után sötét hajnal van még, amikor megérkezem, és szállingózik a hó. Az állomás egy szem lámpája csak önmagát világítja meg, amíg végre elmegy a vonat, és a homályból kibontakozik Kis-Magyar nevű örökös fuvarosunk, amint öreg harcoshoz illően az ostornyéllel tisztelig, mint békében a tiszt urak...

Vége az éjszakának!

Egy ember szeretete világít felém, és szinte látom hunyorgó, okos szemét, amikor megkérdi:

– Mellém tetszik ülni, vagy hátra?...

Ezt soha nem mulasztja el, már csak azért sem, mert tudja, hogy erre a ravasz kérdésre esetleg valami „Jót mondok”... Ha ugyanis melléje ülök a „kocsis ülésre”, az annyit jelent, hogy bizalmas beszélgetés következik, régi baráti alapon, míg ha hátra: csak valami "úrféle" vagyok, aki úgysem érti meg a szegény embert.

– Hát hogy van, Jóska bácsi? – kérdeztem, amikor elindultunk, s ezzel felhúztam az „újságok”, azaz az elmondandók zsilipjét. Sorra vettük először a családot, aztán az ismerősöket...

Az öreg Józsi duruzsol mellett, de már nem is fontos, mit mond. Körülöttünk leng a pipafüst; szagáról nagyapám jut eszembe... s a szívemben újra karácsony van.

A vadászházban János várt, az erdő és vad őrzője, csodálatos mesék elmondója, de minden vadnak, vadjárásnak tudója, barátunk és mesterünk, egyébként az erdő és a vadásztársaság vadöre.

Ez a vadásztársaság nem nagy.

Jánossal együtt hatan vagyunk. Öt Fekete és egy Kittenberger. Az öt Feketét nem érdemes bemutatni, és Kittenberger Kálmánt felesleges...

De most csak ketten vagyunk, és – akárhogy szidom is magam érte – nem hiányzik senki. Pedig igazán szeretem a négy Feketét és az egy Kittenbergert!

János rakosgatás közben elmondja, mi történt egy év alatt, mennyi a vad, és hol keressenem... én pedig értek a szóból... de János egyébként is tudja, hogy szeretek egyedül lenni.

A nap aztán szépen múlik. Rakosgatok, és emlékekre emlékezem. Az ajtó kicsit nyitva, mert az óriás cserép-kályha önti a meleget, ami – ha nem is rakom a kályhát – reggelig kitart. Néha varjúkárogás hallatszik be a szobába, néha nagyon távoli harangszó.

Alkonyodik.

A havas, fehér erdő ugyan marasztalja még a világosságot, de az időnek nem parancsolhat senki.

Aztán csak úgy ledőltem... A nagy kályha ajtajának máriaüveg „szemei” alig hunyorognak, s ... már alszom is.

Kivilágos virradattal – lassan és tele örömmel ébredek, mert két kis vendég, két kis mezei veréb diskurál, és talán azon tanakodnak, hogy ez az ember vajon az a „Jó-ember”-e, aki tavaly olyan bőségesen etette őket?

– Az bizony! – pattanok le az ágyról, megkeresem a tavalyi etetődeszkát, és fél óra múlva már hangos csetepaté van a kis verebek és az erőszakos kis kék cinkék között...

Ballagok, ballagok a kis árok partján, és derűs békém egyszerre megbicsaklik, mert a domboldalon rettentő iramban jön egy fene nagy nyúl. Gyere csak – gondolom, s lövésemre ötöt is bukfencezik.

A nyulat a tarisznyám födele alá erőszakolom. Amikor kiérek az öreg hídhoz, leseprem a havat pereméről, és leülök leskelődni. Aztán jön egy szánkó egy lóval, s rajta asszony az ülésben.

A hídnak egy kis dombja van, s a sovány, öreg ló felhúzza ugyan a szánkót a kis dombra, de ott megáll. Az asszony szégyenlősen rám néz:

– Elfáradt a ló. Öreg is már...

– Aztán ilyen korán? – kérdem, csak hogy mondjak valamit.

– Patikában voltam. Az uram nagyon beteg volt; megfázott, de már gyógyul is, Istennek hála!

– A patikus a nagybátyám – mondom, kár hogy nem menet találkoztunk, megizentem volna, hogy olcsón mérje az orvosságot...

– Ó... – s az asszony melegen elmosolyodik, – a patikárius úr mitőlünk nem fogad el semmit; a János előtt az uram itt szolgált. Szerették is... de aztán, hogy megházasodott... hát szóval engem vett el... s az én apám helyére lépett... a másik erdőben.

– Okosan! – mondom, mert mit mondhatnék?

De aztán a nyúl megold mindent...

Előrelendítem a tarisznyát, és kirántom a fedél alól a nyulat.

– Elfogadná? – s az asszony mellé teszem a nyulat az üléskasba...

Az asszony elmosolyodik.

– Hát... köszönöm szépen... az uram talán haragudna, de ha megmondom, hogy a patikárius úr öccse küldi... – aztán megpöccinti az öreg lovat, és nyekkenve elindul a szánkó. Később visszanéz még egyszer... és kedvesen bólint, én pedig intek, hogy a legnagyobb rendben van minden... és rendben is van, mintha kisütött volna a nap, mintha a lovacska is jobban sietne, és mintha nem is lennék egyedül...

Múltak a napok, de ennek a napnak kedves emlékével tele maradt az időm. Nem hiába lőttem meg azt a nyulat!

Ma pedig szilvesztereste van, és már sötét. Ballagok hazafelé, szállong a hó, érzem kezemen és arcomon, és régi szilveszterek ballagnak velem.

– Hát ez meg mi? – Felnézek a dombtetőre, s a kis vadászház ablaka világos... s az út mellett egy szánkó áll.

– Ki lehet? – örvendezem, s amikor felérek a teraszra, hallgatózom. Nagy a csend. Az ablak csupa pára, nem lehet belátni.

Hát benyitok...

– Jó estét – mondom, s olyan érzésem van, mintha idegen helyre jöttem volna.

– Jó estét kívánok! – mondja egy vadászház ember, aki eddig a kályhához támaszkodott, s most kezét nyújtva elindul felém, de a homályban feláll egy asszony is, és zavartan mosolyog. Ismerős, de mégis ismeretlen.

– Nem bírtam ezzel az emberrel – mondja, de jót tett neki az orvosság is, hát mindenáron eljött, hogy a nyulat megköszönje.

Szép este volt, talán legszebb életemben.

Odaadtam volna nekik az egész erdőt! A „Mi erdőnk”, ahol ez a vadász inaskodott, nagybátyám keze alatt nőtt fel...

Összeszedtem mindent, amit odaadhattam. Nem akartak elfogadni semmit, de látták, hogy megharagszom, ha elrontják örömeimet.

A vadászt jól betakartuk, hogy a füle sem látszott ki, a menyecske meghúzta a gyeplőt, s a szán lassan belecsúszott a néma éjszakába.

Néztem utánuk, amíg csak a szánkócsengő csendülései el nem némultak, s akkor világosan éreztem és tudtam – mintha újra hallottam volna, hogy: „Ha szeretetem nem lenne, olyan lennék, mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom”.

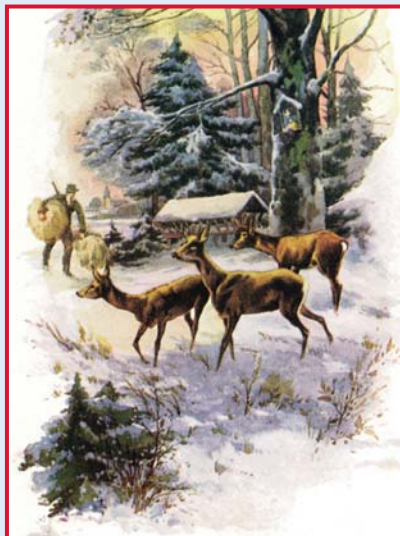
Talán akkor fordult a Föld: Újesztendőre...

Advent és karácsony

Régen az adventi időszak és a karácsony elképzelhetetlen volt azok nélkül a kedves szokások nélkül, amelyek izgalmasabbá tették az ünnepi készülődést, a várakozást.

Luca napján (december 13.) a legnevezetesebb népi szokás a Luca székének faragása. Készítője Luca napjától kezdve mindennap faragott rajta egy kicsit, s csak karácsony estjére volt szabad elkészülni vele. Ezért terjedt el a mondás: Lassan készül, mint a Luca széke. A néphit szerint, ha készítője magával vitte az éjféle misére, ott felismerte a boszorkányokat. Régen úgy tartották, hogy ha Luca napján a nők fonnak

vagy varrnak, nem tojnak a tyúkok. Szintén Luca-napi szokás volt, hogy az asszonyok búzaszemeket csíráztattak a kemence közelében, és karácsonykor ezzel díszítették az ünnepi asztalt. A Dél-Dunántúlon Luca napjának hajnalán kotyolni indultak a legények, akik lopott szalmát vagy fadarabot vittek magukkal, s arra térdepelve mondtak köszöntőt, bőséget kívánva. A

jókívánásokat a háziasszony kaláccsal, kolbásszal, aszalt szilvával köszönte meg.

Az advent a karácsony előtti negyedik vasárnapon kezdődik és december 24-ig tart. Az eljövétel, a várakozás és reménykedés ideje, készülés a karácsonyra. Erre az időszakra négy gyertyával díszített adventi koszorút szoktak készíteni.

A karácsony Jézus születésének az ünnepe. Szép, és újraeledő szokás karácsonykor a betlehemezés. A betlehemes játék szereplői pásztoroknak öltözve, jászollal vagy betlehemi kistemplommal járnak házról házra, és szent énekekkel, tréfás párbeszédekkel elevenítik fel Jézus születésének eseményeit. A betlehemesek december 24-én estig sorra járták a házakat. Kifordított bundát viseltek, tarisznyát tettek a vállukra, kezükben pásztorbotot tartottak, úgy vitték a betlehemi jászolt. Énekeltek, majd a végén adományokat kaptak a ház urától.

Szenteste, amikor már feljött az esthajnali csillag, a család közösen fogyasztotta el a vacsorát. Ezt sok ház udvarában a gazda puskalövése előzte meg a gonosz lélek elriasztására. Első fogásként mézbe mártott fokhagymát, dióbelet osztott szét a családfő, hogy elűzzék a gonoszt. Az ünnepi asztalon sok finomság volt: hal, beigli, alma és dió. Vacsora után a gazdasszony kezébe vett egy szép, piros almát, és annyi szeletre vágta, ahányan ültek az asztalnál, ezzel biztosítva a család összetartozását a következő esztendőre. Hazánkban a karácsonyfa-állítás szokása csak igen lassan terjedt el, az elsőt 1825-ben Brunswick Teréz állította fel.

István napjától, december 26-ától újévig a regösök járták a falu házait, természetvarázsló dalokat énekelve adományt gyűjtöttek és jókívánásokat mondtak a ház népének. December 27-én, Szent János napján minden család bort vitt a templomba. A pap megáldotta, ettől mágikus ereje lett: meggyógyította a beteg embereket és állatokat.

**AFARS®
RUHÁBAN
BIZTOS A TALÁLAT!**

AFARS®

Összhangban a természettel

KARÁCSONYI AKCIÓ!

-10%*

ÁRENGEDMÉNY

* Csak a lap sarkában található embléma bemutatása esetén egy termék, egyszeri vásárlásakor érvényes!

**KERESSE TERMÉKEINKET ORSZÁGSZERTE
A KÖVETKEZŐ ÜZLETEKBEN:**

Bács: DRÁVA HUNOR BT. 7570 Bács, Kültársasság u. 37. Tel: 82/462 166, Békéscsaba: UNIVERZÁL RT. Vadászolt: 5620 Békéscsaba, Andrássy u. 18. Tel: 66/441 565, Budapest: S.P. JAGD Vadászolt: 1238 Bp. Lótilás u. 12. Tel: 1/285 61662, GEMENC Vadászolt: VAD - EP Kft. 1203 Bp. Kossuth L. u. 57. Tel: 1/283 4432, FÓVADÁSZ Bolt: 1093 Bp. József krt. 66. Tel: 1/333 9430, Csorna: HANYI Vadászolt: 9300 Csorna, Arany J. u. 8. Tel: 96/261 847, Esztergom: KITTENBERGER BT. 2500 Esztergom, Dobogókő u. 4. Tel: 33/401 245, Gődöllő: VADÁSZBOLT: 2100 Gődöllő, Gábor Á. u. 2 - 10. Tel: 28/419 334, Gyöngyös: DIÁNA Vadászolt: 3200 Gyöngyös, Rózsa u. 2. Tel: 37/311 898, Győr: SIEGERT - MUBEKTUS KFT. 9021 Győr, Széchenyi tér 3. Tel: 96/529 828, Hódmezővásárhely: NOMÁD Vadászolt: 6800 Hódmezővásárhely, Zsoldos u. 57. Tel: 62/244 991, HARGITA JAGD Vadászolt: 6800 Hódmezővásárhely, Andrássy út 32. Kaposvár: S.E.F. RT. Vadászolt: 7400 Kaposvár, Bezsenyi D. u. 2. Tel: 82/317 644, DRILLING Vadászolt: 9330 Kaposvár, Kossuth L. u. 16. Tel: 92/240 644, Kecskemét: HORGÁSZ - VADÁSZ BT. 6000 Kecskemét, Rákóczi F. u. 16. Tel: 76/329 724, MILITARY CÉLPONT: 6000 Kecskemét, Kaffka M. u. 10. Tel: 76/412 114, Keszthely: HUNOR 2000 BT. 8360 Keszthely, Széchenyi út 11. Tel: 83/317 355, Kiskőrös: DUNA TRADE KFT. 6200 Kiskőrös, József A. u. 5. Tel: 78/311 836, Letenye: VADÁSZBOLT: 8868 Letenye, Zalka M. u. 22. Tel: 93/343 125, Miskolc: EISPÁVA KFTSZALONKA Vadászolt: 3530 Miskolc, Király u. 2. Tel: 46/509 333, NIMRÓD 95. Kft. 3530 Miskolc, Ady E. u. 2. Tel: 46/505 888, Mókás: BRACHMANN KERESKEDŐHÁZ KFT. 7700 Mókás, Kigyó u. 11. Tel: 69/301 102, Mosonmagyaróvár: JAGD - REVIER Vadászolt: 9200 Mosonmagyaróvár, Szent István király út 117. Tel: 96/212 840, Pécs: HARMÓNIA - MECSEK KFT. 7626 Pécs, Király u. 71. Tel: 72/225 204, Sárvár: HOR - SZAK Kft. 9600 Sárvár, Bathányi út 34. Tel: 95/323 483, Sopron: TRÓFEA Vadászolt: 9400 Sopron, Ógomba tér 16. Tel: 99/320 888, Szekszárd: STEFÁN KFT: 7100 Szekszárd, Kossuth L. u. 32. Tel: 74/510 995, Szekesfehértó: LUPUS - TÚZOK Vadászolt: 8800 Szekesfehértó, Ady E. u. 8. Tel: 22/324 097, Szolnok: HUNGÁRIA TURUL Vadászolt: 5000 Szolnok (Kertváros) Szivárvány út 4. Tel: 56/373 248, Tata: HARMÓNIA TATA KFT: 2890 Tata, Katona u. 17. Tel: 34/381 418, Veszprém: GOLDEN - SCALE KFT. 8200 Veszprém, Boglárka u. 1/d. Tel: 88/328 865, Vinyéd: NATURA Horgász - Vadászolt: 9371 Vinyéd, Fő u. 1/a. Tel: 30/9027 707

KA-CSA

Kft.

Importőr és forgalmazó:

Vadászati Cikkeket Gyártó és Forgalmazó Kft.
6447 Felsőszentiván, Szabadság u. 70/B.
Tel: 06 30/9456 - 111, 06 30/9477 485
Fax: 79/427 331

Az apróhirdetések tarifái

Az első szó 500 Ft, minden további szó 100-100 forint + 20% áfa. A hirdetéseket levélben, faxon, e-mailben vagy személyesen, minden hónap végéig kérjük leadni.

FEGYVER:

Eladó S & O Griffrepetierer Allwetter, gyári szereléssel, csőszájkéssel (levesztő) .308 Win. Csere is érdekel, 06-69/301-319, 06-30/302-2286

Éjjellátó kereső távcső eladó. Telefonszám: 06-30/467-0123.

Eladó 1999-es, keveset használt Brno ZH 306-os bock, 3 db váltócsővel, érvényes nyomáspróbával. Vegyes csöve 5,6 x 50 R Magnum és 12/70 kaliberű, 4x32 Swarovski távcsővel, valamint 7x65 R és 16/70, 2,5-12 x 56 Liesenfeld, világító szálkeresztes optikával. Sörétes cső: 12/70. Ára: 450.000,- Ft. Telefonszám: 06-20/918-0877.

Eladó 1 db BLASER Bock Bücke 16/70, .222 Remington, Zeiss 4 x 32 távcső. Érdeklődni: 06-30/372-4780

Remington 11-87 Premier 12/76-os kaliberű balkezes félautomata sörétes fegyver, cserecsokkal, normál és rövid tussal eladó. Érdeklődni: 06-70/702-5214

ZKK 600-as Lux 7 x 64-es, céltávcsővel, valamint Merkel 12-es 47E eladó. Érdeklődni: 06-20/555-4859.

Eladó Lamparth 12/70-es egy billentyűs, sorrendváltós sörétes fegyver 2009-ig műszaki vizsgával. Érd.: 06-30/4969-100. 17 óra után.

KUTYA:

Szálkásszőrű tacskók, foxterrier kölykök és felnőtt kutyák törzskönyvvel vagy nélküle, kotorékozásra, vaddisznóhajtasra, vércsapára, akár bevadászva is garanciával eladó. 06-30/296-6080.

Jagdterrier kölykök vadászó, import szülőkől, valamint növendék kutyák vaddisznóra alapidomítva kaphatók a Gyarmati Vadász kennelben. Horváth István, hivatásos vadász, Gyarmat. 06-70/450-5706 vagy 06-96/480-370

Szálkásszőrű tacskó kölykök, munkavizsgás, aktívan vadászó, kitűnő küllemű szülőkől eladó. Ugyanitt kanok fedeznek. Tel.: 06-70/9426-811.

Rénusi Vadász kennelből rövidszőrű magyar vizslák kitűnő pedigrével kaphatók. Telefonszám: 06-30/6190-287.

Drótszőrű magyar vizsla kölykök és fiatal vadászkutyák a „Hejőcsabai” kennelből, kaphatók. Tel.: 06-46/304-175, 06-30/322-9991.

Kitűnő küllemű és munkateljesítményű szálkás szőrű tacskók előjegyezhető a Von Alltenburger kennelből. Marosmenti-Rudifogó Miku Soma 2 x HPJ fiatal klubgyőztes, 2 x R. CAC, 5 x CAC, 2x CACIB, 2 x HFGY BOB D.K. Európa Kupa győztes, tenyésztésre javasolt kannal fedeztetünk. Telefon: Szarka, 06-30/9619-481.

A Győrújfalvi kennelből karácsonyra magyar vizsla kölykök eladók. A szülők kitűnő küllem és munkateljesítményűek. Érdeklődni: 06-96/339-157 vagy 06-20/385-7479.

Weimári vizsla kölykök vadászó szülőktől garanciával eladók. Tel.: 06-30/415-8469

ÁLLÁS:

Vadgazdálkodási technikus, 6 éves vegyes-vadás gyakorlattal, német nyelvtudással, B-C kat. jogosítvánnyal vadőri állást keres. Szolgálati lakás szükséges. Tel.: 06-30/411-0378.

VEGYES:

Automata vadetető beállítható szórási idővel és szabályozható mennyiséggel eladó. Telefonszám: 06-30/467-0123.

Az állami vadászvizsga szóbeli kidolgozott tételei megrendelhetők, vadászvizsgára felkészítő tanfolyamra jelentkezés, lövészet, konzultáció. Renkecz József vadg. szmk. vadásztanfolyam-szervező. Referencia: több mint 200 sikeres vizsgát tett vadász! Telefonszám: 06-75/313-271, 06-70/337-1197.

Vaddisznó hajtóvadászaton bérhajtást vállalok igény szerint 8-12 kutya, 3-4 fővel Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom, Vas-Veszprém, Fejér és Pest megyékben. Hívjon bizalommal a nagyobb teríték érdekében. Érdeklődni: Veszprémi Zsolt 06-30/505-5795.

Vaddisznó hajtóvadászaton bérhajtást vállalok igény szerint 8-20 kutyával az ország egész területén korrekt áron. Telefon: 06-30/358-3935, 06-70/243-3834.

Suzuki terepjáró osztrák forgalmival, Kecelen eladó 06-30/320-6830.

Falfestmények, képek nagy méretben, vadászkastélyokba, nappaliba. Érdeklődni: 06-20/9339-559, Érd, Balatoni u.98. www.skiccreklam.hu

Karácsonyra könyvet! – A Diana Vadász-Horgász Antikvárium a vadászkönyv kínálatáról ingyenes árjegyzéket küld. – Az interneten minden egyéb témában nagy könyvválasztékot kínálunk. 6900 Makó, Zrínyi u.34. Tel.: 06-62/211-561, www.dianaantikvarium.hu

Termőföld egyben eladó Karmacson a Balatontól 10 km-re, 9 ha, erdő mellett, vadászatra alkalmas, telekhatáron magasles. Ár: 3,55 millió. Érdeklődni: 06-20/2150-117.

Eladó kétszintes, 140 m2 összerületű épület Zalaszentbalázson, a 74-es főút mellett, Nagykanizsától 18 km-re, a hozzá tartozó földrész 475 m2. Érd: 06-20/938-8210.

Bolti berendezés: kétoldalas, fehér álló polcrendszer, fatalaztatú vitrinek, zöld színű, fából készült pult és bemutató szekrény eladó. Érd.: 06-20/938-8210.

Rókvadászok!

Megjelent a Különös vadászat szerzőjének második könyve, címe: Rókák és terrierek.

Megvásárolható a Vadászlapp szerkesztőségében: Elek Ferencné 06-1/242-00-42, a Harmónia Vadászboltokban és a szerzőnél, Szabó Péter, 06-44/711-577 és a 06-30/63-78-363 telefonszámon.

Könyvkötés!

Folyóiratok, újságok, diplomamunkák, régi és új könyvek kötése. Telefonszám: 359-1633, 06-20/426-53-99.

Navigációs (GPS) fix és mobil készülékek forgalmazása

1037 Budapest, Bojtár u. 44.
Tel.: 436-0-436 info@duett.hu
www.gpslap.hu www.duett.hu

Duett
GPS AUTO HIFI & ALARM

MITEL 10%-TÓL LADA NIVA ADÁS - VÉTEL

Állandó 20-30 db-os készlet!
Régi gépkocsiját beszámítjuk! (NIVA és egyéb típust is!)
Céges, törött, és hibás is érdekel!
Ugyanitt minősített gallytörőrács, fellepő, vadszállító kapható

TEL: 06 20/95-18-492
Telephelyeink Baján és Budapesten található.

Az első bemutatkozása az új sikeres vadászruhának:

1000 E értékű PRO AIR-TEX finn membrán vadászruhát most megveheti 68.900.-Ft-os áron!!!

A legjobb JahtiJakt AIR-TEX membrán vadászruha minden időben: PRO

A legsikeresebb membrán vadászruha amit a finn vadászokkal együttműködve hoztak létre. A finnországi közvéleménykutató intézet felmérései alapján az első helyre került a JahtiJakt AIR-TEX vadászruha.

A finnországi Műszaki Kutatóközpont tesztjei a Tamperei Műszaki Egyetem vizsgálatai valamint a vadászok gyakorlati tapasztalatai alapján a legkiválóbb eredmények születtek az új JahtiJakt AIR-TEX PRO membrán vadászruha vízállóság és légáteresztése terén, valamint az ár és minőség viszonylatában az első helyen áll.

Az új JahtiJakt AIR-TEX PRO vadászruha jobb mint az eddigiek. Sok újítás található a ruhán ami a vadászok számára fontos: vízálló kapucni, szúnyogkapucni, még több hasznos zseb és még sok újdonság.

PRO ajándécsomag 115.000 Ft. értékben minden megrendelt ruha után!

Magas fokú vízállóság

Rendelje meg telefonon:
Hétfőtől-péntekig: 9-18 óráig
Vagy interneten: www.finnvadasz.hu

06-27-373-070
06-30-9-413-284

1. Műszaki alsóruházat

Értéke: 25.500.-Ft

2. Fleece alsóruházat

Értéke: 17.250.-Ft

3. Fleece dzseki

Értéke: 21.500.-Ft

4. Pulóver

Értéke: 18.100.-Ft

(A XXL és XXXL-es méretekben a fleecedzseki kizárólag, Szanna piros)

5. Membrán sapka

Értéke: 15.900.-Ft

6. Ujj nélküli kesztyű

Értéke: 5.000.-Ft

7. Biztonsági mellény

Értéke: 6.750.-Ft

8. Nadrágtartó

Értéke: 5.000.-Ft

8 részes ajándécsomag!
Az ajándécsomag értéke: 115.000.-Ft

Vadászruha + ajándécsomag

Most csak

68.900.-Ft

+ szállítási költség

POSTAI MEGRENDELŐ

Megrendelem a JahtiJakt vadászöltözéket és az ajándécsomagot (egy garnitúra) 68.900 Ft-os áron + szállítási költség
Megrendelés darabszáma: garnitúra

Ajándék fejlámpa a gyors internetes megrendelőknek
Értéke: 7.250 Ft

Megrendelő neve: _____
Postázási cím: _____
Írányítószám: _____
Telefonszám: _____
E-mail: _____

	Magasság	Súly	Csípőbőség
1.garnitúra			
2.garnitúra			
3.garnitúra			

E-mail: jagd@vnet.hu

Börzsöny Vadászati és Ker. Bt.

2627 Zebegény,

Ady Endre u. 63.

PRO

www.finnvadasz.hu

PRO

Karácsonyi vadászasztal

Erre a nevezetes alkalomra illendő a mindennapoktól eltérő, ünnepi hangulatú asztalt teríteni családunk állandó és vendégségbe érkező tagjainak – bizony ráfér a vadászra, ha a túl sok vadászat miatti morgás helyett időnként megdicsérik...

Kezdjük azzal, ami könnyebb, mert meg lehet venni. Hál' Istennek, a karácsonyi dömpingáru-kínálat közt sok szép asztalterítő is található, s a vadászboltok nagy része is tart vadászmotívumos, fenyőgallymintás abroszt, asztalkendőt, szalvétát. Kis utánajárással papírszalvétából is biztosan találunk „vadászosat”, de karácsonyt mindenképp.

Nem szép dolog a háziasszonynak karácsonyi ajándékként konyhaeszközt venni, de talán egyikük sem fog megsértődni azon, ha férjürem a fa alá csempész egy kézzel festett, vadászmotívumokkal díszített étkészletet, netán agancsnyelű evőeszközöket, vagy csontfaragóktól származó, mívesen vésett só-, vagy fűszertartót, esetleg agancsból készült gyertyatartót. Ami inkább már az „embörnek” járó ajándék, a vadképmásokkal matricázott, festett vagy csiszolt üveg italoskészlet, agancs-koronára, dámlapátba fűrt lyukakba helyezett „stampedis” poharak, ónutánzatúra patinázott fémkupák, poharak, tányérok.

Ami nem megvehető, az kis gondossággal meg is csinálható. Nem törik le a vadászúr karja sem, ha (kivételesen) ő díszíti fel a karácsonyfát, netán díszeket is készít a gyerekek aktív közreműködésével dióból, szalmából, falemezből.

Ha a Karácsony előtti utolsó vadászatunkról nem rohanunk haza (vagy a kocsmába), kis sétával szedhetünk még levelét-termését nem vesztett ágakat, látványosan díszlő csipkebokor-vesszőt, kökényt, galagonyát, papsapkát (kecskerágó), fagyalt, makkot, gesztenyét, meg egy jó máréknyi siskanádtippant, sásbuzogányt, nádbugát. Ha jól megraktuk a kocsi hátulját, otthon igényes, és szép csokrot köthetünk belőle asztaldísznek vagy padlóvázába. A terméseket – dekorációként – egy mutatós tálcába, netán faragott tálaló-hústálra rendezve betehetjük az ünnepi asztal közepére – a dicséret (és a siker) garantált!

Bár a magyar ember elsősorban a lucfenyőt tekinti karácsonyfának, egyáltalán nem tilos többféle fenyőnek, tujának, borókának ágaiból finoman illatozó csokrot kötni szoba-, vagy asztaldísznek.

Ha a tányérok egy kalaptőretnyi kis lucfenyőgallyal díszítjük fel, varázslatos fenyőillatot lehet teremteni az ünnepi vacsora előtt.

Előrelátó vadászok idejében szednek annyi erdei boggyógyümölcsöt (málna, szamóca, szeder, bodza), amiből cukorral nyersen kikeverve likórt, míg a szárazabb termésűekből (vadkörte, som, galagonya, kökény, csipkebogyó) cukorral erjesztve finánc-nemlätta zamatos pálinkát varázsolhatnak az ünnepi asztalra.

S hogy ne maradjunk karácsonyra sem igazi ínycsokolat – és a szokásoknak megfelelő, karácsonyra dukáló halétel – nélkül, érdemes elkészíteni az aránylag könnyen beszerezhető szilvászáradi pisztrángokat Hoitsy György telepvezető receptje alapján:

Pisztráng, ahogy én készítem

A megtisztított pisztrángot kissé megszórom, majd félreteszem. Egy evőkanál vajat vagy margarint felolvasztok, egy pohár tejföllel, egy-egy teáskanál mustárral és piros arannyal, 2 gerezd összetört fokhagymával, keshegynyi borssal, és majoránnával elkeverem, amivel a halakat kívül belül jól megkenem. Így hagyom állni egy órácskát, majd vékonyra szeletelt bacon-szalonnával körbetekerem, és vajjal vagy margarinnal kikent tepsibe sorba rakom a pisztrángokat, majd alufóliával letakarom.

Meleg sütőbe teszem, tizenöt-húsz perc múlva levesszem a fóliát, hogy egy kicsit piruljon.

Faszénparázs felett rácson, fólia nélkül is lehet készíteni, ügyelve arra, hogy ne legyen a hal a parázshoz közel.

Sült hasábburgonyával, vagy hagymás burgonyával tálalom. Féliszáraz bor, főleg Tokaji ó-furmint, vagy furmint, esetleg rosé illik hozzá.

MAGNUM - ahol mindent megtalál!

TERMÉKEINKET KERESSE A VADÁSZBOLTOKBAN IS!

Remington 710 Sportman

ÚJDONSÁGI!

SABATTI ROVER 0872 ST

Fém kivethető tárral, gyorsítóval,
luxus pofadékos diófa tussal. 7x50 vil.szk.-es
csehtávcsóval, acél szereléssel. kal: 30-06

Ajándék 3-9x40-es Bushnell távcsóval szerelve.
kal. 243Win, 270Win, 30-06, 7RM, 300WM.
3év garanciával. **149.990.- tól**

276.990.- helyett: 226.990.-

Csak fegyver: **199.990.-**

REMINGTON GÖLYÓS LŐSZEREK

Muck Boot

Minőségi neopreme
bélésű gumicsizma
elasztikus szárrésszel
18.990.-

kal. 30-06 11,7 g
209,- /db
4180,- / doboz

BAT-LAMP, TRACER fegyverlámpák már **11.990.-től**

Stoney Point löbotok
pl. 1 lábú már **8.990 Ft-tól**
3 lábú **28.790 Ft-tól**

AFARS ÉS BANNER TÉLI RUHÁZAT

1

2

3

4

5

1. Afars Exclusive termékcsalád
kabát, nadrág, pántos nadrág, mellény pl.kabát 26.990.-Ft
2. Afars Fleece Wind szélálló meleg kabát 17.990.-Ft
3. Banner Finn termékcsalád
kabát, nadrág, ing, mellény, pulover pl.kabát 22.990.- Ft
4. Afars Overál, akár csizmában is egy mozdulattal fel és levehető.
49.990.- Ft
5. Afars és Banner leszsákok 32.590.- ill. 29.990.- Ft

A KERESŐTÁVCSÓ SPECIALISTA

STEINER
GERMANY

A német Steiner cég hosszú éveken át csak a hadászati piac részére gyártott keresőtávcsöveket, de szerencsére manapság a vadász piacot is ellátja kitűnő minőségű termékekkel. Ezek közül is kiemelkedik a NightHunter termékcsalád. Ezek a modellek nem csak nappali, hanem éjszakai vadászatra is kitűnően alkalmasak. Tesztek szerint az egyik legjobb képet biztosító éjszakai normál távcsövek.

NIGHTHUNTER

7x50 Lim. 169.990.-
7x50 XP 196.990.-
8x56 Lim. 189.990.-
8x56 XP 219.990.-

SAFARI

8x22 25.990.-
10x26 27.990.-
8x30 38.990.-

SKYHAWK

8x42 89.900,-
10x42 97.990,-

SKIPPER

7x30 49.990.-
7x50 77.990.-

RANGER

8x30 38.990.-
7x50 99.990.-
8x56 126.990.-

Magnum
vadászfelszerelések
kis- és nagykereskedelme

BUDAPEST, IX., SOROKSÁRI U. 164. TEL: (1) 280-8311
BUDAPEST, VII., ERZSÉBET KRT. 29. TEL: (1) 342-8333
VÁC, 2600, CSÁNYI KRT. 55. TEL: (27) 317-300
E-MAIL: MAGNUM@MAGNUM90.HU WEB: WWW.MAGNUM90.HU

Pisztrángok a Bükkben

A lillafüredi pisztrángtenyésztésnek és horgászatnak nagy múltja van. A Szinva-patak völgyében mésztufa pincékben keltették a különböző tenyésztelepekről ide szállított ikrát, majd a kikelt ivadékokat telepítették a patakokba és a Hámori tóba. A múlt század elején még arról volt híres a Hámori tó, hogy itt fogták a legnagyobb pisztrángot Magyarországon, amely elérte a 14 kilogrammot. Herman Ottó már 1906-ban javasolta az Országos Halászati Felügyelőségnek a Szinva-patak völgyében egy szakszerű pisztrángtelep megépítését. Ez azonban csak jóval később valósult meg, azután, hogy a Hámori tavon 1932-ben egy nagy halpusztulás történt. Ekkor ismét elővették a tervet, de ahova Herman Ottó megálmodta, nem tudták megépíteni, mert ott közben üdülővezeték alakították ki. Ekkor esett a választás a tavat tápláló Garadna-patakra és a Margit-forrásra. A Magyar Királyi Erdőgazgatóság az építkezést 1932 őszén kezdte meg. Először egy 32 négyzetméteres keltetőház épült fából, majd elkészült négy tó a Garadna-patak jobb partján. Az első ikraszállítmány 1933. március 1-én érkezett, ezzel egyidőben került a telepre Vásárhelyi István, aki 1912-14. között Erdélyben, egy pisztrángos gazdaságnál tevékenykedett. 1932-től élete végéig dolgozott a lillafüredi pisztrángtelepen. Nagy gyakorlati tapasztalattal, tudását autodidakta módon fejlesztve, szívvel-lélekkel vetette magát a munkába. A telep sikeres indulását jelzi 1937-ben a Lillafüredi Fürdőújság, amely megírta, hogy egy brit horgász egy napon 49 kilogramm pisztrángot fogott, amivel Európában első lett a tó.

Vásárhelyit 1945-ben halászati felügyelőnek nevezték ki. Emellett tudományos munkájában igen sok állatcsoporttal foglalkozott, az ország legnagyobb csigagyűjteményével rendelkezett, több forrásértékű szakkönyve jelent meg: A pészmapocok, Magyarország halai, Magyarország hullói és kételtűi, Hasznos és káros vademlősök. Örökké vitázó, de fáradhatatlanul kutató munkásságát egyetemi berkekben is méltányolták. 1958-ban nyugdíjazták, de mivel utána rohamosan visszaesett a termelés, mint szaktanácsadót visszavették. Haláláig, 1968-ig dolgozott a telepen, úgy, hogy mellette felbecsülhetetlen értékű hal, csiga, rovar, és kismemlék faunakutatást végzett, és több mint 500 cikke jelent meg hazai és külföldi szaklapokban. A ház falán,

amelyben élt, egy dombormű őrzi emlékét. Halála után a telep állapota, és ezzel együtt a termelés is rohamosan romlott. 1980-1982-ben évente már csak 120 ezer ikrát, és 1-1,2 tonna étkezési pisztrángot tudott előállítani.

A pisztrángtelep mai vezetője, Hoitsy György halászati szakmérnök – Borsod-Abaúj-Zemplén megye halászati felügyelője – 1982-ben kapta meg ezt a megbízást. A szakember a pisztrángtelepen a haltermelés mellett takarmányozási, keresztesztési kutatásokat, valamint a vizek halfaunisztikai, ökológiai felmérését és szaktanácsadást is végez. Mára a termelés a vízhozamtól függően eléri a 18-19 tonnát, és félmillió ikrát keltetnek évente. A gazdaság jelenleg 1 hektáron, 18 medencével, 3700 hektár vízfelületen üzemel. A tiszta vizű tavakban sebes pisztrángot (*Salmo trutta*), szivárványos pisztrángot (*Oncorhynchus mykiss*), és pataki szajblingot (*Salvelinus fontinalis*) szaporítanak, évente fél millió ikrát keltetve. Az őshonos

sebes pisztrángot Magyarországon már csak itt tenyésztik nagyobb tételben, és fenntartanak génbanki jelleggel egy törzsállományt is. Évente tíz-ötvenezer darab pataki szajblingot is szaporítanak, és annak sebes pisztránggal alkotott hibridjét, a tigris pisztrángot.

A telep teljes vertikummal működik, a szaporítástól az áruhal kibocsátásig, és értékesít ikrát, zsenge, előnevelt, és egynyaras ivadékokat. A fő profil azonban az étkezési pisztráng előállítása, ahol kis tételben, de kiváló minőségben termeli ezt az igen ízletes halkülönlegességet. A halgazdaság saját halfeldolgozójában a pisztrángokat konyhakészre tisztítva, vagy füstölve, védőgázzal csomagolják.

A nagyszerű íz, és a kiváló húsminőség titka az, hogy a tavakat kristálytiszta forrásvíz táplálja, a hagyományos tenyésztési technológia, a természetes takarmányozás és az, hogy a vevő itt mindig frissen fogott halat kap.

A telepnek több halfogyasztó látogatója is akad: szürke gém, fekete gólya, jégmadár, vízirigó és vidra. Utóbbi kártétele jelentős, mivel nem csak annyit öl, amennyit megeszik. Fekete István többször is járt a telepen és sokat beszélgetett Vásárhelyivel. Ezekből a beszélgetésekből végül a *Lutra* csodálatos története kerekedett ki.

Idén pünkösdkor, történetében másodszer mosta el a telepet a hirtelen jött felhőszakadás okozta árvíz. Négy óra alatt, majdnem 24 év munkája veszett kárba, és míg 1953-ban a ház körül csak 4-5 cm-es víz állt – most tédig ért. Szomorú volt látni, hogy míg egy kis csapat azon dolgozott, hogy megmentse a telepet, addig a „katasztrófaturisták” fotózták mások küzdelmét, vagy a Garadna-patak végénél és a Hámori tóból fogták a megszökött anyahalakat. Aki mostanában látogat el ide, az a rombolásból már szinte semmit sem vesz észre. Az áradásra már csak az önkéntes segítőknek felállított köszönő tábla emlékeztet.

A Garadna-patak, amelynek medre 0,2-1 méter mély, és 1,5-2,5 méter széles, zúgókkal, bedőlt fákkal négy-nyolc kilométer hosszan horgászási lehetőséget is biztosít a pisztráng-horgászat szerelmeseinek. Területi engedélyt a pisztrángtelepen lehet váltani.

BÓTÁNÉ BATTÁ OLGA

Készüljön a hideg téli vadászatokra!
szerezze be az általunk forgalmazott

LESZÁKOT!

Klasszikus illetve mellényfelsős kivitelben, kívül-belül műszőrme, dupla bélés, kézmelegítő zseb, kivehető lábszák, 90%-os hőtartó képesség, hordtáska, zöld szín!

Információ: 06-70-553-3537

email: alba-cash@mail.alba.hu

Szállítás-csomagküldés!

Üzleteknek egyedi árak!

MIZSEVAD Rt.

6050 Lajosmizse,
Ceglédi út 64.

Tel/Fax.: 76/356-983

Mobil: 30/9381-821

E-mail: mizsevadrt@axelero.hu

- Fácánnevelés: előnevelt fácán felnőtt vadászfácán
- Vaddisznótenyésztés
- Élővad kereskedelem
- Magyar szürke marha tenyésztés

www.mizsevadrt.hu

SASVÁRI SAFARI
& IMPEX HB

Libavadászat Svédországban
3 vadásznapi, szállással, kilőési díjjal
388 Euro/fő/3 nap

Siketfajd, nyírfajd vadászat
3 vadásznapi, szállással, kilőési díjjal
388 Euro/fő/3 nap

5-10 fős csoportok részére önellátással

Időpontok: 2006 okt. 25 és dec 15. között

További felvilágosítás, lekötés:
Sasvári Ferenc

Tel.: 0046-31-3301070

Mob.: +46-709-442910

e-mail: ferenc@sasvari.se

KUKORICA-ESŐ

Időt, pénzt és rengeteg fáradságot takarít meg a magyar fejlesztésű, szabadalmi oltalommal védett, digitálisan vezérelt automata etetővel.

Már közel kétezer 120 és 220 literes berendezés működik a hazai vadászterületeken, a vadgazdák teljes megaláztatására és elkészült az 1200 l-es változat is

2 év garancia!

Több berendezés megvásárlása esetén 10 %-os kedvezmény
Kérésre részletes tájékoztatót küldünk

Megrendelhető:

Soltész Károly épületgépész és villanyszerelő mesternél

2000 Szentendre, Irinyi Dániel u. 25.

Tel/fax: 06/26-313-789

Mobil: 20/951-3427

Vaddisznóhajtás

Budapesttől 60 km-re Nógrád megyében az Érsekvadkerti Vadászati Kft. területén. Részvételi lehetőséget kínálunk, szabad területen, max. 25 vadász részére vadászatonként.

Hajtásban részt vesz egy profi hajtó csapat 8-10 kutyával. Részvételi díj 30 000 Ft/fő. Lődij nincs.

Érd.: 06-20/426-0307
06-20/346-1397

DIANA SIÓFOK
VADÁSZBOLT

Blaser
márkakereskedés
Blaser ruházat

Tel: 30/9366066 vagy 84/312-352
mail: diana1@enternet.hu
8600 Siófok, Szt. László u. 39.

Pick-up keménytető

Új típusú, esztétikus, méretpontos, rendkívül masszív és nagy terhelhetőségű kivitelben. Ivesen hajlított (sötét színű) hátsó ajtóval! Akár hőszigetelt változatban is, kedvező áron, garanciával.

Érdeklődni: 70/513 1901

FEGYVERJAVÍTÁS

Minden típusú fegyverjavítása, felújítása, agyazása, céltávcső-szerelése, belövése, vizsgáztatása és értékbecslése

Browning fegyverek gyári alkatrészekkel történő javítása

Szent Hubertus Kft.
7400 Kaposvár, Guba S. u. 55. Tel.: 82/410-658

Várjuk Hargita megyébe vadászatokra:

- gímszarvas bikára bögéskor
- őszi-téli medvevadászatra
- vaddisznóhajtásra decemberben

Érdeklődni: Bujdosó Károlynál +36 30/218 7510 vagy a www.gyulaerdo.hu weboldalról az árjegyzék és a részvételi feltételek is letölthetők.

www.gyulaerdo.hu
info@gyulaerdo.hu

PREPARÁTOR

Hazai és külföldi madarak, emlősök, trófeák, vadbőrök kikészítése.

Subsics Bence

Tel: 06-30/381-6190

9700 Szombathely, Wimmer Ágoston u. 7.

FÁCÁN és FOGOLY

előnevelt, vadász kész megrendelhető vérvizsgált, ellenőrzött állományból.

Ár megegyezés szerint.

Perjési és Társa Kft. 06/20/9730-964

DAEWOO CHEVROLET

Bontott, utángyártott és új karosszériaelemek, lámpák, hűtők, lökhárítók és egyéb alkatrészek raktárról illetve megrendelésre 24 órán belül postai utánvétellel is!

1205 Budapest, Nagykörösi út 41. /Albert u. sarok/

Tel.: 06 30 9 405 410

Nyitva tartás: hétfőtől péntekig 9-17 óráig.

Akciós nyírfajd és siketfajd vadászat Svédországban
2007. január 9-16. vagy 17-24.
950.- Euro/vadász
350.- Euro/kísérő

Ugray Tamás által kísért kékkes vadászat Kínában!
2007. március vége / április eleje

PA-CONTACT VADÁSZATSZERVEZÉS
Mobil: 30/9155-028 Fax: 29/319-199
E-mail: attila.paller@pa-contact.hu www.pa-contact.hu

Felhívás

A jövő évi FeHoVa-n első alkalommal kerül sor a régi vadászkönyvek aukciójára. Ha van Önnek vagy a környezetében olyan vadászkönyv, ötven évvel régebbi szerzői kézirat, a 150 éves magyar vadászsajtó példányai, stb., amelyet értékesnek talál és amelytől – ha nehéz szívvel, de jó árrért – megválna: kérjük jelezzék Nagy Kálmánnak az alábbi telefonszámon: 06-20/3141-741

Vízlepergetős lódenből, valódi szörméből, írhaból téli sapkák nagy választékban kaphatók.
Különböző női, férfi bőrkabátok már 10 000 forinttól.

Körmendi Zoltán
9300 Csorna,
Bartók Béla utca 85.
Telefon: 96/260-106,
06-30/946-0841

06-94/325-672

www.cont-eco.hu

LACME

villanypásztorok

TORNADO

kerítésfonatok

FELFEGYVEREZVE A ZORD IDŐJÁRÁS ELLEN, LEFEGYVERZŐ ÁRON

GLENARM WAX KABÁT* 17900 Ft

Őszi és téli erdei vadászatra.
Ref.: 775819

Ideális védelmet nyújt az időjárás viszontagságai ellen, vízlepergető pamutanyagának (400 g/m²) köszönhetően vízhatlan*, és jól ellenáll a tüskék és tövisek szúrásainak.

Praktikusságát a zsebek, a levehető, fényvisszaverő karszalagok és egy lecipzározható vadásztáska adja.

Bő szabásának, zsebeinek és a hónaljok alatti szellőző réseknek köszönhetően kényelmes viselet.

Külső anyag: 100 % vízlepergető pamut.
Bélés: 35 % poliwi, 35 % pamut, 30 % poliamid.
Méretek: S-XXXL.

* Az optimális vízhatlanság biztosításához évente 2-szer vonja be kabátját a vízlepergető pamutanyagok ápolására szolgáló termékkel.
Ref.: 604669. Ára: 1690 Ft

Barna és világosbarna
színben is kapható.
Ref.: 775644

www.geologic-nature.com

Kizárólag a **DECATHLON** -üzletekben, termékválaszték szerint vagy megrendelés alapján

A természet
értékének tisztelete

A 15. évfolyam = 868 oldal

2007 januárjában 150 éves a magyar vadászsajtó, ugyanis 1857. január 15-én jelent meg az első magyar nyelvű vadászlap, a „Lapok a lovászat és vadászat köréből” c. periodika, amelyet Bérczy Károly szerkesztett.

2007 januárjában 15 éves a Magyar VADÁSZLAP, amelynek fokozatos fejlődését nyomon kísérhették Olvasóink, hiszen az újságpapírra nyomtatott, 24 oldalas újságformátumú laptól jutottunk el odáig, hogy ma már minden oldalán színes nyomda-technikát használó, minimum 64 oldalas magazint nyújthatunk át havonta előfizetőinknek, és az újságárusnál bennünket választó vadászoknak.

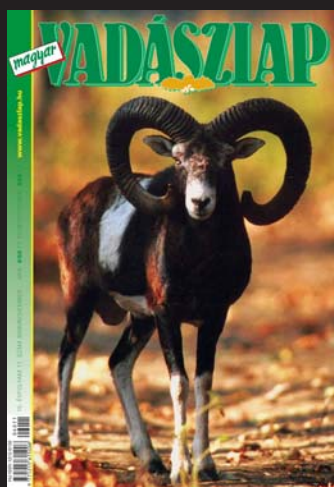
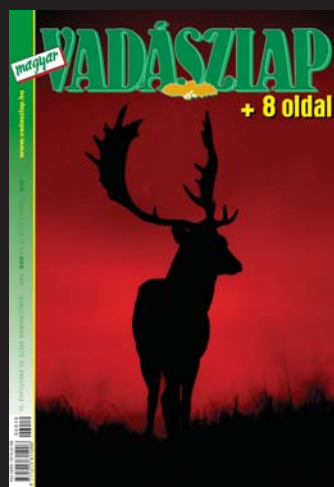
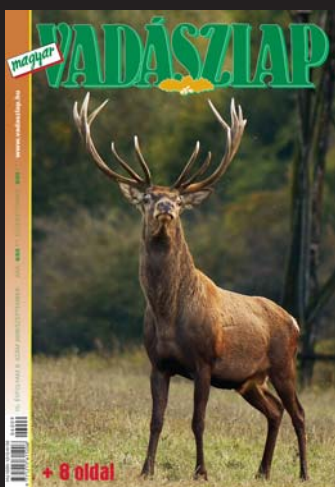
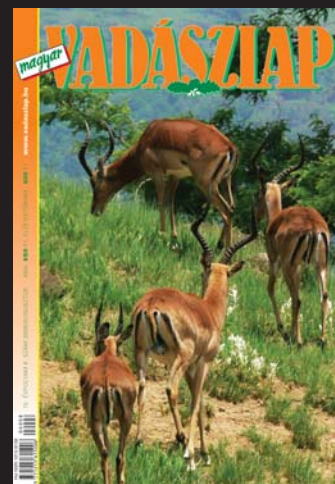
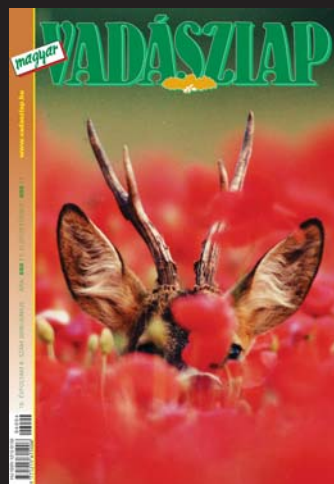
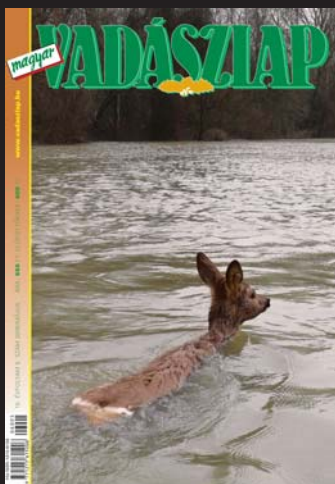
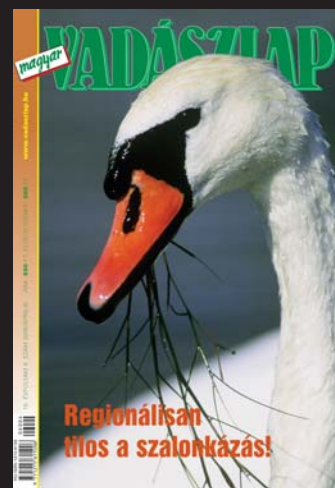
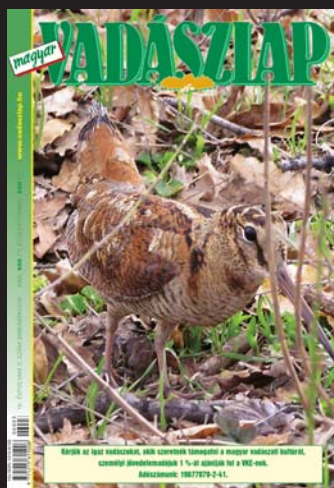
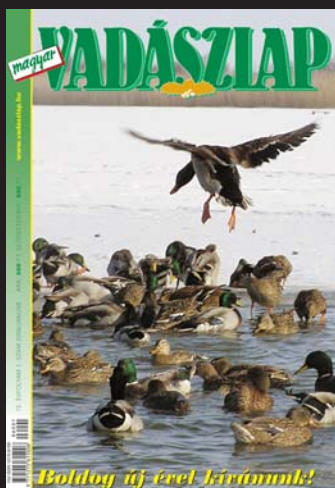
Minden szerkesztőségnek jó érzés, ha Olvasói gyűjtik, megbecsülik a kiadott lapszámokat, amelyet a legraktikusabban akkor tudnak évek múlva is hasznosan forgatni, ha az évfolyam egy

könyvbe, egy kötetbe van bekötve, mert a folyamatos oldalszámolás alapján bármelyik írás vagy fotó könnyen és gyorsan megkereshető... arról nem beszélve, hogy így nem szóródik szét, nem kallódik el, biztosan „kinccsé” válik minden évfolyam. A gyűjtőknek szeretnénk segíteni, amikor bevezetjük új szolgáltatásunkat.

Ha – 2007 januárjában – eljuttatják hozzánk a bekötetésre szánt lapszámokat, 4 ezer forintért vállaljuk a kötetzeti munkát, de – korlátozott számban – a már bekötött 15. évfolyamunkat is meg lehet a szerkesztőségénél rendelni, 8 ezer forintos egységáron.

(Küldés esetén a csomagolás és szállítás költségeit is kénytelenek vagyunk felszámolni.)

A megrendeléseket a beérkezés sorrendjében teljesítjük.

Szerdahelyi
VADÁSZBOLTOK
kis- és nagykereskedés

DIANA

VADÁSZBOLT

Legyen a vendégünk!

1 ÉVESEK LETTÜNK!

December 5-én szülinapi meglepetés a Rózsa utcai üzletünkben.

6500 Baja, Árpád tér 1. Tel.: 00-36-79/424-929, Fax: 79/424-927
DIANA VADÁSZBOLT
Budapest, Rózsa u. 21., Tel.: 06-1/322-4002
Podmaniczky u. 2., Tel.: 06-1/353-1726
www.szerdahelyivadaszbolt.hu